INCVNABVLA
Qu 2733
kat.komp.

Inc. Qu. 2733
Bibl. Jag.
Inc. 2733
P. IV. 27 g

Poëtae graeci.
Aesopus.

Esopus moralisatus cum bono commento. Iterum textus de nouo emendatus.

Impr. Dauentrie per me Jacobum de Breda. 1494.

Incun. 2733

Eſopus moraliſatus cum bono cōmento

Jterum textus de nouo emendatus

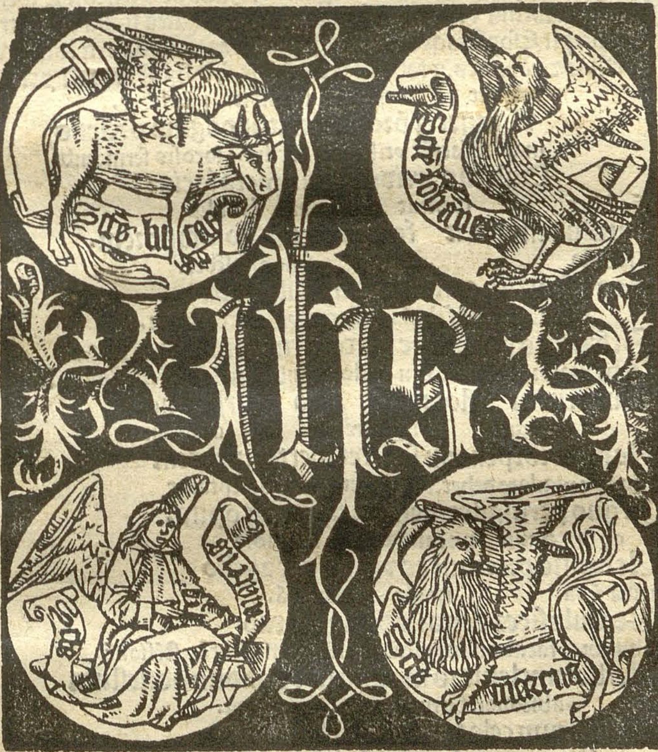

Hain 312

Bibl. Jag.
Philol gr 338

Filologię uporządkował i spisał J. Wińkowski
1878

Cum cõmento.

Recia diſciplinarũ

mater ⁊ artiũ, int ceteros q̃s mũdo tulit ſapiẽtes vnũ edidit meõrie dignũ Eſopũ noie Erat eñ ingenio clarus, ſtudio ſedulus ⁊ placidus facundia. Qui inter cetera q̃ ſcripſerat vtilia fabularũ exẽpla vtilibꝫ plena etiã lrĩs ꝯmiſit ⁊ in vnũ rdigit opuſculũ In q̃ ⁊ puuli diligẽtes iſtruãt, ⁊ iocũdi reddũt adulti Lib igr̃ iſte pmo grece cõſcpt' ẽ ab Eſopo p'h a romulo ĩpatore romão ad iſtruẽdũ Tiberiũ filiũ ſuũ ĩ latinũ veit Deiñ rx ãglie Affer' ĩ ãglicã liguã eũ et' trãſferri pcepit Eſop' itaqꝫ d fabul' agẽs rs iaiatas itroducit loqns viꝫ ⁊ beſtias ⁊ volucres, ⁊ fabl'oſe d eis ſcpſit, ſꝫ d ſigul' moral'r ꝯcludit

delectet vtile ſit intendit pñs liber.

Tiuuet et proſit conatur pagina preſens

maiorẽ faciũt vtilitatẽ vtilia. i. iocoſis ſermonibꝫ

Dulcius arrident ſeria picta iocis:

pñs liber generat dulcedinẽ fabulis

Ortulus iſte parit fructum cum flore fauorem.

i. fabula . ſ. fruct' . ſ flos. ſplẽdet.

Flos ⁊ fructus emunt hic ſapit ille nitet.

. i. ꝟtus moral' fabula delectat. vtilitatẽ fabula.

Si fructus plus flore placet. fructum leges: ſi flos

. i. ſi hꝫ maiorẽ delectatõem. in flore ambo ſcꝫ flos ⁊ fruct' placeãt.

Plus fructu florem. ſi duo carpe duo.

pigrũ pigritaret animum.

Ne mihi torpentem ſopiret inertia mentem

. ſ. in ope vigilare debet. i. intellect' me' acceptauit

In quo peruigilet mens mea. mouit opus.

opis pmiũ pueniat de ope fabuloſo

Ut meſſis precium de vili ſurgat agello

arida ꝟba imple . i. tua grã.

Uerbula ſicca deus implue rore tuo

fabularũ facultas. moraliũ ꝟtutũ ſufficientẽ o ſtẽſionẽ

Uerborum leuitas morum fert pondus boneſtum

abſcondit durus cortex bonũ fructũ.

Et nucleum celat arida teſta bonum.

Ñteqꝫ pcedat ad textũ aliq̃ ſunt pmittẽda Et pmõ de cauſ huiꝰ libri Uñ notãdũ ꝙ pñtis libri (ſicut alioꝝ libroꝝ) q̃tuor ſunt cãe. ſcꝫ material'. formal'. efficiẽs ⁊ final'. Uñ cã material' ſiue ſubiectũ huiꝰ libri ẽ ſermo fabl'oſus in reſpcũ ad ꝟtutes morales Cã formal' ẽ, dupl'x ſm ꝙ dupl'x eſt forma, ſcꝫ forma tractatꝰ ⁊ for-

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS.

ma tractādi Forma tractādi est mod⁹agēdi. q̄ in ꝓposito est metri/
cus Sȝ forma tractat⁹ ꝯsistit in ꝑoē. ⁊ explicabit̄ ꝑ ꝯtinuas actō
nes ⁊ diuisiones Cā efficiēs dr̄ fuisse Esopus q̄ erat grecus. vñ vt
fert̄ pn̄s lib̄ ꝯscriptus erat in greco. ſȝ postea iussu Rhomuli iꝑato
ris romanoꝝ fuit trāslatus in latinū. ⁊ hᵒ ꝓpt̄ filios eius q̄s voluit ī
strui ꝑ doctrīas huius libri Cā final'ē duplꝫ. s. intrīseca ⁊ extrīseca
Final' intrinseca est ꝯgnitio eoꝝ q̄ traduūtur in hᵒ libro. Sȝ extrīseca
est vt nos ꝑ documēta ⁊ fabl'as huius libri ḡdiamur ad bonos mo
res. His visis accedēdū est ad formā tractatus. s. diuisionē libri Diui
dit̄ ḡ iste lib̄ ī duas ꝑtes ꝓncipales. s. ī ꝓemialē ⁊ in executiuā. scda
ibi (Dū rigido) Pars ꝓhemial' ꝑt diuidi in q̄ttuor ꝑtes. Nā ꝑmo au
tor inuit delectatōem ⁊ vtilitatē huius libri Scdo, tāgit cām susce
pti ibi (Ne mihi torpenre) Tercio inuocat diuinū auxiliuȝ. ibi (Ut
messis ꝑciū) Quarto excusat se de facilitate stili. ibi (Uerborum le
uitas: Notandū igit̄ ꝙ autor dicit in textu ꝙ pn̄s liber nedum
est iocundus sed etiam est vtilis ad instructionem morū. ⁊ ergo po
test apte subordinari ꝑhie morali. Est em̄ duplex poetris. quedam
est ad delectatōem tm̄. ⁊ talis nō subordinat̄ alicui ꝑti ꝑhie. Alia
est que cōsistit ad vtilitatem: ⁊ talis est ista. vñ Oratius. Aut pro/
desse volunt. aut delectare poete. hoc est q̄d dicit̄. Ut iuuet ⁊ pro
sit ⁊c Pro quo notandum ꝙ autor declarans simul delectatōeȝ
et vtilitatē huius libelli innuit hanc sententiam. ꝙ pn̄s pagina. id
est pn̄s libellus debet describere fabulas ad delectatōem ⁊ etiā vir
tutes morales que sunt ad vtilitatem. Si aūs aliq̄s quereret qua/
re autor nō solū tāgit ꝟtutes absq̄ȝ fabulis. Ad hoc r̄ndit autor cū
subdit. Dulcius arridet. Nā seria siue vtilia magis delectāt siue al
liciūt q̄ñ sunt de picta rebꝫ iocosis. ⁊ ꝓpter hoc in isto libello erūt ꝟ/
tutes cōmendande cum fabulis ꝑmittendo fabulas ⁊ subiūgendo
uirtutes. Tūc ibi. Ortulus iste parit. autor magis declarat vtilita
tem libelli dicēs. ꝙ in isto libello est flos cū fructu. q̄ faciūt hoīeȝ fa
uorabilem. ⁊ q̄ vult cape fructū ꝑt cape. ⁊ q̄ florē etiā ꝑt cape. ⁊ qui
vtrūq̄ȝ etiā rapiat vtrūq̄ȝ Et nota ꝙ autor ꝯpat sermonē fabulo
sum flori. ⁊ ꝑ fructū dat intelligere ꝟtutes morales. q̄r sicut flos est
modici valoris sine fructu. sic etiā sermo fabulosus est modici va/
loris sine ꝟtutibꝫ que trahuntur ex fabulis.

putrit rostro .i. lutū .i. q̄rit grana
Dum rigido fodit ore fimum. dum queritat escam.
ꝑ q̄ñ āmirat̄ tali lapide tal' auis d̄r
Dum stupet inuenta iaspide gallus ait
.s. infimo .i. splendidi
Res vili preciosa loco nitidiq̄ȝ decoris

luto vtilitatis
Hac in ſorde iaces. nil mihi meſſis habes
ſcz lapidi ſcz ille inuẽtor ſ. i. aut faber:
Si tibi nunc eſſet qui debuit eſſe repertor.
nitorẽ fim⁹ abſcõdit ſplẽderet.
Quem limus ſepelit viueret arte minor.
lapidi precioſo. ſ. ego gall⁹ ſum vtil' gallo lapis precioſus.
Nec tibi cõuenio. nec tu mihi. nec tibi proſum
. ſ. gallo apis precioſe. magis deſiderio. min⁹ precioſa. ſ. grana
Nec tibi tu prodes. plus amo cara minus
p gallino. i. imprudentẽ ſapiẽtie
Tu gallo ſtolidum tu iaſpide pulcra ſophie.
. ſ. munera: intelligas. fatuo ſcz ꝟtutũ ꝛ morũ
Pulcra notes. ſtolido nil ſapit iſta leges
¶ Finita pte. phemiali. h' pñr autor poĩt ptẽ executiuã Et pt diui/di in tot ptes q̃t ponit fabulas Primo autor poĩt vnã fabulã. cui⁹ documẽtũ eſt tale. ꝙ ſtulto ac vicioſo nõ valet ſcia. vl' ꝙ ſtulti puipẽdũt ſciam Et h oñdit p quãdã fabulã de gallo Nã gall⁹ quadã vice q̃rens eſcã fodiendo fimũ inueĩt lapidẽ pcioſum latentez in loco immũdo Cui dixit gall⁹. tu iaces in loco vili ꝛ imũdo tu nõ es vtil' mihi. ſz ſi aurifaber vl' ali⁹ gẽmaꝝ cupid⁹ te inveĩſſet p eũ ad ſplẽdorem tuũ venires ꝛ honores pcipes Ego ꝓo eſcã q̃ro ꝛ te nõ honorabo. q: tu nõ ꝓdes mihi. nec ego ꝓſum tibi. nec de te curo. q: amo minus cara ꝛ vilia. ſ. g̃na ꝛ ſilia que mihi ꝓſunt ad nutrimẽtũ. Deiñ ſubdit doctrinã hui⁹ fabule. dicẽs ꝙ p gallũ dẽmus intelligere ſtultũ. p lapidẽ pcioſum ſciam ꝛ ſapiam Uñ ſicut gallus ſpernit lapidẽ precioſum tãq̃ ſibi nõ valentẽ neq̃ vtilem. ſic etiã ſtultus ſpnit ſapientiã. eo ꝙ nõ reputat eã nccãriam neq̃ vtilem

comedit cõedit ſitim patit agnus
Et lupus. eſt agnus. ſitit hic. ſitit ille fluentem
inequali via . ſ. tã lup⁹ q̃ agn⁹. aquã fluentẽ
Limite non equo querit vterq̃ lacum.
n ſupiori pte. potat. i. aque i in inferiori pte aque
In ſummo bibit amne lupus: bibit agnus in ymo
. ſ. agnũ pauor inuadit. ſ. litigia faciente.
Hunc timor impugnat. verba mouente lupo
maculaſti ſcz lupo mũde aq̃. formoſitatẽ
Rupiſti potumq̃ mihi riuiq̃ decorem
h aĩal. ſ. ſibi imputatũ cauſa defendẽs
Agnus vtrunq̃ negat. ſe ratione tuens.

.ſ.lupo dãnũ intuli.
Nec tibi nec riuo nocui. nam prona ſupinum
ignorat ꝑ nõ ⁊ et aqua claritate ſua
Neſcit iter. nec adhuc vnda nitore caret
vocifer. ſ. ſuo ſcdario. ſ. lupo nociua .ſ. tu agne
Sic clamat ore lupus. iterum mihi damna minaris
nõ intẽdo vobis inferre dãnũ. ſ. agn9. ſ. ait. minaris mihi.
Nec minor agnus ait. cui lupus immo facis
ſcꝫ minat9 eſt etiã trãſactis
Fecit idem tuus ante pater ſex menſibus actis
prẽm ſeq̃ris mori
Cum bene patriſes. crimine patris obi
dixit nõdum ſum adeo ſenex
Agnus ait. tanto non vixi tempore. predo
dicit ſp adhuc. ſ. lup9 gerẽs furtũ. ſ. agnũ necat.
Sic tonat. an loquaris furcifer. huncꝙ vorat
innocẽti agno. ſ. lup9. occaſionẽ interficiẽdi.
Sic nocet innocuo nocuus. cauſamꝙ nocendi
ſp ꝑ totũ mũdũ tales tyrãni
Inuenit. hi regnat qualibet vrbe lupi

Hic po. documẽtũ ꝙ mali tyrãni ⁊ potẽtes de facili inueniũt cãm nocẽdi paupibꝫ ⁊ ĩpotẽtibꝫ. qđ ſic inuit. Nã q̃dã tpe dũ lup9 ⁊ agn9 ſil' biberẽt. tũc lup9 ꝯuis ſtetit in pte ſupiori ⁊ agn9 in pte ĩferiori tñ cũ hauſtũ faceret erexit ſe ⁊ dixit ad agnũ Tu (q̃ lanã portas in deceptõem) ſp meis offenſis inſiſtis Agn9 ꝯo ad hãc vocẽ tremid9 timide rñt ſic Dñe potẽs q̃re mihi tã aſpe loq̃ris ĩnocẽti. cũ ego puulus nullas offenſas tibi inferre poſſem. Ait turbas aq̃s q̃s bibere volo Rñt agn9. ſalua reuerẽtia q2 tu ſtas ſupi9 lõge a me ⁊ ego ĩferius. quõ g̃ poſſem tibi aq̃s turbare Tũc ãt exaſpat9 lup9 ait iterum Tu nimis es garrul9. ⁊ iurgia mecũ multiplicare pſumis ſicut pr̃ tu9 q̃ nõdũ trãſactis tribꝫ mẽſibꝫ de eodẽ in h̃ loco mihi forefecit. qđ in te merito redũdabit Et ait agn9 Cur ſic in me patris culpas refũdis q̃ nõdum natus erã Ait lupus. q2 ſic loq̃ris mihi volo te corrigere. ⁊ irruẽs in eũ guttur eius crudeliter apprehẽdit ⁊ finẽ vitæ eorũ fecit. Moral'r ſic tyrãni faciũt cũ innocentũ res vl' mortẽ cupiũt ſiue iuſte ſiue iniuſte eos ſpoliando opprimunt

illi9 aĩalis viam in occurſũ illi aĩali
Uris iterumpente lacu venit obuia muri.
hoc aĩal clamoroſa auxiliũ impedire deſiderat
Rana loquax. et opem pacta nocere cupit
oẽm modũ .i. peſtilẽtie s. praua
Omne genus peſtis ſuperat mens diſſona verbis.

voluͤtatis dulciloquiū ornat
Cum ſontes animos florida lingua polit
tale aīal tale aīal cū filo annectit auſa eſt
Rana ſibi murem filo confederat: audet
alligare cū filo tāgere p fraudē fidelitatē
Flectere fune pedem. rumpere fraude fidem
.ſ. rane ↄnectit .ſ. muris .ſ. rane intētio .i. muris.
Pes coit ergo pediq; ſmens a mente recedit.
vide .ſ. rana ꝛ mus ſcȝ rana .ſcȝ murem
Ecce natant. trahitur ille. ſed illa trahit
ſcȝ rana tēdit ad fundū periclitari faciat
Mergitur. vt ſecum murem demergat in ymo
periculū maris naufragiū patit .i. fiducia
Naufragium faciens. naufragat ipſa fides
nitit ad fundū natare .i. eleuat ſe ↄtrariat
Rana ſtudet mergi. ſed mus emergit ꝛ obſtat.
periculo ptātes augmētat .i. pauor
Naufragio vires ſuggerit ipſe timor
talis auis feroci capit .i. bellū.
Miluus adeſt. miſerumq; truci rapit vngue duellum
.ſ. miluꝰ ſcȝ rana ꝛ mus inteſtina fracta natāt
Hic iacet. ambo iacent. viſcera rupta fluunt.
ſcȝ oēs illi dicūt impediūt
Sic pereant. qui ſe pdeſſe fatentur ꝛ obſunt.
.i. q̄ intēdit aliū decipe
Diſcat in auctorem pena redire ſuuȝ
Hic ponit documētū q nemo dȝ alteri aliq̄d pmittere qd n̄ itēdit facere. qꝛ ſepe alios itēdētes decipe ſeipōs decipiūt. qd innuit nob ꝛ ranā ꝛ murē. Mure in hoſtio molēdini ſup limē reſidēte. ſupuenit rana ex cāpo. ꝛ mure ſalutato cꝰ illa domꝰ eēt eū iterrogauit. quā ſuam eē rn̄dit. Rogauit g̃ rana ipm murē vt ipam nocte illa in hoſpicio ſuſcipet. Cui mus benigne eā itrare ↄceſſit. fcāq; hora cene appoſuit ei groſſā farinā dicēs ei vt lete ↄmederet qꝛ bn̄ ſibi faueret, ꝛ ſi meliora hērēt etȝ appōnerē. Et placuit rane locꝰ ꝛ cibꝰ. ſed cū potꝰ diu expectatꝰ n̄ veit. rana g̃ potu aſſueta ſitibūda triſtis recedit, ꝛ dixit, q mallet eē ſub molēdio abſq; tali cibo q̄ȝ i molēdio ſine potu. Cui mus ait moleſtū ſibi eē q oblata ſibi nō placerēt ꝛ iurauit ſe nūq; tā bn̄ pcuratā fuiſſe. ꝛ de illo bn̄ficio recōpēſaȝ ſe velle hr̄e dixit. Illis auditȝ rana rn̄t. q ſi ſecū ad ſua vellet trāſire ſibi reddere vellet cibū cū potu i copia. Cui mus aſſentiēs piter iuerūt p p̄ta ad fluuiū. erat aūt rana ore plena. ꝛ mus icipiebat deficere ex ieiunio. ſȝ ipm rana cōfortauit, ꝛ i vicino domū ſuā eē dixit, tādē itaq; p̄to a mure vix p̄

trãſito veneīt ad fluuiũ. ⁊ ait rana. hãc aquã trãſire dẽm⁹ qꝛ dom⁹
mea ħ vltra ẽ. feſſus igr̃ mus ex lõga via attediat⁹ ad ranã ſic inq̃t.
amiciciã tuã īuite pdo. ſʒ hoſpiciũ tuũ adire neq̃o. qꝛ roꝛe pti g̃uat⁹
adhuc g̃uioꝛib⁹ aq̃s me ꝯmittere nõ audeo. Ait ĝ rana. turpe ẽ mõ
deſiſtere ⁊ viã breuẽ nõ pficere. ſi feſſus es ⁊ debil' ego iuuabo te ne
in aq̃ deficias. faciam⁹ ĝ ſic. filo nos alligabim⁹ tu in collo ⁊ ego in
pede meo. ⁊ ſic te adiuuabo. Cui⁹ dictis mus acq̃euit. Ipſis itaq; in
medio fluīs iã poſitis rana exclamãdo dixit. ego ꝯfiſa nimis meis
virib⁹ iã deficio ⁊ ad pfundũ ducoꝛ ꝑitura. ſpõteq; ſe ſubmergens
muri machiata ẽ naufragiũ. ⁊ ſic mure adhucſup extãte ad lit⁹ frau-
dẽ intellexit. et ſic oꝛta ẽ ibi lis magſſiter ãbas ptes: illis in partẽ tra
hẽtib⁹ rana nãq; ad fundũ traxit ⁊ mus ad lit⁹. Dũ em̃ ſic parit' cõ
tẽderẽt miluus (qui foꝛte ſpectatrix erat) miſerũ dirimit duellũ mu
rẽ vnguib⁹ arripiens. ⁊ ãnexã ranã ſilr̃ trahẽs. qui cũ ſe ad moꝛtem
trahi videret ſic fert' locuta fuiſſe. Qui ſocio ſuo parat opꝓbꝛium
nõ īmerito cadit in laqueũ. Allegoꝛice per ranã pt itelligi caro hu-
mana per murẽ aũt itelligit' aĩa q̃ aduerſus carnẽ ſp̃ militat. caro cõ
cupiſcit aduerſus ſpũm: ⁊ ſpũs aduerſus carnẽ. Caro em̃ nititur tra
here animã ad terrena ⁊ carnales delectatõnes. aĩa vero reſilit ad bo
na opera. et iſtis. litigãtib⁹ venit milu⁹. i. diabolus q̃ſi bol⁹. i. moꝛ-
ſus duoꝛ. ſcʒ coꝛpoꝛ ⁊ aĩe ⁊ rapit ãbo. Uel aliter ſicut tãgitur in fi
ne littere per ranã intelligũt' deceptores bonũ dicẽtes ſʒ deceptõem
intendentes. ⁊ ſepe ꝯtigit tales in illã (quã aliis pꝛeparauerũt) fo-
ueã cadere. Juxta illud Incidit in foueam quam fecit

coꝛã iudice coheret ſcʒ ad iudicãdũ aduertit
A cauſam canis vꝛget ouem ſedet arbiter audit
ſoluat .ſ. ꝯceſſum ſcʒ ouis. ſ. debere panẽ
Reddat ouis panem. vult canis. illa negat
in pte canis ꝯtra ouẽ. teſta teſtat' ſʒ iſti tres
Pꝛo cane ſtat miluus. ſtat vultur. ſtat lupus inſtant
ꝓmiſit reſtituere tribuat
Panem (quem pepigit reddere) reddat ouis
ſoluere ſcʒ ouis nõ tenet' ſcʒ ouis reſtituere
Reddere non debet. nec habet quod reddere poſſit.
ſoluat iudex teſtat' agno
Et tamen vt reddat arbiter inſtat oui
ideo q̃uis adeſt s' ouis .i. lanã
Ergo ſuum licet inſtat hyems pꝛetendat amicum.
.i. rigidũ ventũ ſuſtinet lana s' ouis
Et boꝛeam patitur. vellere nuda ſuo
mẽdicã acq̃rit pigricia teſtãte
Sepe fidem falſo mendicat inertia teſte

innocētia delicti aſtucia decipi
Sepe ſolet pietas criminis arte capi.

Hic autoꝛ poīt aliā fabulā dicēs ꝙ quodā tpe canis traxit ouē in cām ꝓ pane quē dixit illi ꝯceſſiſſe. ſed ouis hoc negauit dicēs ſe nunꝙ̄ panē a cane mutuaſſe Iudex ergo canē interrogauit ſi teſtes haberꝫ ſeu: fideiuſſioꝛes. q̄ tres teſtes noīauit. ſcꝫ lupū miluū ꝛ vulturē. et iudex ab illꝭ ꝟitatē reqrit. at illi teſtioniū ꝟitatis cani dederūt. qꝛ ꝑtē habere ſperabāt in oue ſi dānaretꝛ Iudex ergo ꝑcepit quaten⁹ de debito ſuo cani ſatiſfaceret. ex q̄ idoneis teſtibꝫ ꝯuicta eēt ſed illa miſera ouis nihil habuit ꝑter lanā qđ dare poſſet ꝛ hyems erat canꝭ foꝛtiter inſtabat. ouis ergo lanā exuēs eā cani pn̄tauit ꝛ nuda remāſit. Canis āt hac ſatiſfactōe nō ꝯtētus in pellē ipi⁹ pepigit. ꝛ irruēs ſuper eā cū falſꝭ teſtibꝫ lupo ꝛ miluo miſerā illā miſerioꝛē reddidit Moꝛalꝛ ſic peruerſi ꝛ fallaces faciūt q̄n res alioꝝ ꝯcupiſcūt tūc cum ſuis ꝯplicibꝫ tractāt qualꝛ iudicijs ſuis eos ſubuertere poſſint.

.i. equalꝛ euētus dona accipiant.
Tratione pari foꝛtune munera ſumant.
accipiūt pacē agn⁹ iſta q̄ttuoꝛ aīalia.
Sumunt fedus ouis capꝛa iuuenca leo
illud aīal pn̄s eſt ſcꝫ predicā q̄ttuoꝛ aīalia poſſeſſoꝛ
Ceruus adeſt. ceruum rapiunt. leo ſic ait. heres
ſcꝫ detur
Prime partis ero. nam mihi pꝛimus honoꝛ
ꝓtegit foꝛtitudo
Et mihi defendit partem vis pꝛima ſecundam.
donat terciā ꝑtē niſus
Et mihi dat maioꝛ tercia iure laboꝛ.
frāgit dilectōem.
Et pars quarta meum (niſi ſit mea) rumpit amoꝛem
bona cōia ſcꝫ leo poſſidet debilioꝛes oppꝛimens
Publica ſolus habet foꝛtioꝛ yma pꝛemens.
potēti iūgat debilis poſtulat pn̄s fabula
Ne foꝛti ſociet fragilis. vult pagina pꝛeſens
qꝛ debili fidelis nō ſciat diues
Nam fragili fidus neſciat eſſe potens

Hic ponit documentū ꝙ hoīes pauperes q̄ ſūt ꝑue potētie nō dn̄t ſe ſociare potentibꝫ. qm̄ potētes ſp̄ volūt hr̄e ꝑtē melioꝛē. qđ inuitꝛ nobis ꝑ leonē caprā vaccā ꝛ ouē. Iſta āt aīalia ꝯpactū fecerūt inuicē ꝙ quecūꝗ rapina eis occurreret illā intꝛ ſe diuiderēt Accidit aūt ꝙ capiebāt ceruū quē in q̄ttuoꝛ partes diuiſerūt. q̄ diuiſione fcā dixit leo ex q̄ rex ſum iō rōe regalꝭ dignitatꝭ p̄ma ꝑs erit mea. ſcđa pars etiaꝫ qꝛ foꝛtioꝛ vob ſum. tercia ꝟo pars mihi iure debetꝛ. qꝛ vobiſcū labo

raui: quartã ſuo pte ſi qs cape voluerit meus nõ erit amicus: qre alia aĩalia timore leonis ꝯcuſſa fugierũt. ⁊ nullã ptẽ acceperũt Moralr p leonẽ intelliguntur potẽtes ⁊ p alia aĩalia intelligunt impotẽtes: ſi at ꝯtingat ꝙ paupes hñt aliqd diuidere cũ potẽtibꝫ. potẽtes accipiũt pro ſe partes meliores

natat portãs maſſam carnis dat ſc de ſe
At canis ore gerens carnem. caro porrigit vmbram.
adheret inuadit vndas
Umbra coheret aquis. has canis vrget aquas
ſp hñde ſp quã habebat vero lucro ſcꝫ vmbrã.
Spem carnis plus carne cupit. plus fenore ſignum
lucri veri ſp canis quã hẽbat ſp carnis hñde
Fenoris os aperit. ſic caro ſpesqꝫ perit
p incertis dimitti
Non igitur debent pro vanis certa relinqui
ſc bone aliqs diligit; ſtatim ſc bonis
Non ſua ſi quis amat. mox caret ipſe ſuis

¶ Hic au. po. aliã fabulũ cuius documẽtũ ẽ. ꝙ hõ prudẽs nõ debꝫ dimittere certa qͣuis ſint modica, p incertis q reputant mgña: qꝛ modica res certa plus vꝫ qͣ magna res incerta. iuxta illd Plus vꝫ i manibꝫ paſſer qͣ ſub dubio grus Iſtd nobis innuit p canẽ q natauit p aqs maſſam carnis in ore gerẽs, ⁊ vidit in aqs vmbrã carnis maiorem qͣ erat fruſtũ qd hẽbat in ore. ⁊ ſic cupiẽs illud fruſtũ magnuꝫ aperit os ad capiendũ illud. ⁊ ſic randẽ cũ os apiuit amiſit tam carnẽ verã qͣ vmbrã carnis Allegorice p carnẽ intelligit hõ pcus vl auarus q multociẽs erit bona aliena. ⁊ qñqꝫ cõtingit ꝙ tal ex nimia cupiditate amittit bona ꝓpria Ul aliter p canẽ poſſumus intelligere hoiem. q dimiſſo ſuo bono inheret bonis terrenis. iõ finalr remanet vacuus. eo ꝙ ipõ moriẽte ſummũ bonũ nõ qſiuit. vñ bona tpalia dimittit moriẽs in manus alioꝝ. ⁊ ſic a ſe trãſeũt bona tpalia ſic acqſita. ⁊ cum hoc amittit bona eterna

mulier maritat collectio vicinoꝝ letat.
Femina duꝫ nubit furi vicinia gaudet
ſapiens narrat
Uir bonus ⁊ prudens talia verba mouet
phebus duxit vxorẽ illius dei. h elemẽtũ qrimonijs
Sol pepigit ſponſam. iouis aures terra querelis.
pcuſſit rõem qre eſſet triſtis dixit
Percutit. ⁊ cauſam cur foret egra dedit.
vxor vno qd fiet ſp generatus ſol
Sole, nec or ſolo quid erit ſi creuerit alter

quantũ ſuſtinebo facíet calíditatís copía
Quid patiar. quid aget tanta caloris hyems.
inhibet hec fabula dare ſ. illis
Hic ꝓhibet ſermo letum prebere fauorem
maleficia ꝑpetrarũt maleficia intendũt.
Qui mala fecerunt. aut malefacta parant

Hic au. po. aliã fabulã. ꝙ quodã tꝑe fur quodã duxit vxorẽ. ad cuius nupti
as vicini ꝯuenerũt gaudẽtes ⁊ letãtes. qđ uidẽs vir quodã diſcretꝰ ⁊ ſa
piẽs ꝓtulit hãc fabulã Quodã tꝑe ſol dẽbat ducere vxorez. vt filios
ſibi ꝯformes gñaret. qđ ꝑcipiẽs vniuerſa t̃ra ꝯſiderãs ꝑiculũ qđ iũ
immineret. ⁊ dixit ardores vniꝰ ſol' ſe vix poſſe tolerare. qđ g̃ fiet ſi
pl'es ſoles gñarent. ⁊ clamãs i celũ q̃rulorũ vocibꝫ iouẽ ſummũ deo-
rũ iuocau̾. q̃tenꝰ illi ꝑiculo obuiaret Jupit̾ ãt mĩa motꝰ p̃cepit ſolẽ
ſine vxore ꝑmanere. q̃ſi diceret iſte vir ſapiẽs O vos boni vicini res
vr̃ãs ꝑditis ꝑ iſtũ vnicũ furẽ. qđ g̃ erit ſi iſte fur alios genuerit fu-
res q̃re multũ iſipiẽt̾ agitꝭ ꝙ ad nuptias eiꝰ veitis gaudẽtes Jſta
fa. docꝫ nos moral'r: ꝙ meliꝰ ẽ hr̃e vnũ ꝓncipẽ q̃ꝫ pl'es. nã ſi pl'es ſint
ſubditi eiꝰ ñ ſufficiũt. ⁊ ill' ꝓ hõre diſcordãtibꝫ neſcit ꝑpl's cui adhe-
reat. vl' ſub q̃ tutiꝰ viuat. ⁊ ſic rapine homicidia ⁊ alia mala oriũtur

ſtricta torquet colli ſ. in collo
Rta lupum cruciat via gutturis oſſe retento
ſ. lupꝰ petit cyrurgicũ dona tributurꝰ auxiliũ
Mendicat medicum. multa daturus opem
fa. auis ꝓmia poſcit ex gutture lupi extracto
Grus promiſſa petit de faucibus oſſe remiſſo.
ſ. grui dixit ecce .i. ex grã ſalua
Cui lupus. en viuis munere tuta meo.
potuiſſem abſcindere:
Nonne tuum potui morſu precidere collum
ꝓmium.
Ergo tuum munus ſit tua vita tibi.
ſubueniſſe ſ. hoĩbꝫ ꝑuerſa ſ. hoĩm.
Nil prodeſt prodeſſe malis. nemo praua malorum
ingratꝰ recepti nõ veret̾ beneficij
Jmmemor accepti non timet eſſe boni

Hic au. po. aliã fa.. cꝰ documẽtũ ẽ. ꝙ ñ expꝑedit mal' hoĩbꝫ bñfacere
q2 ſt' ĩgrati ⁊ bñficiorꝫ ĩmẽores. ⁊ iſtđ inuit̾ nob ꝑ lupũ ⁊ gruẽ Quo
dã ei tꝑe dũ lupꝰ ꝯſũptis carnibꝫ oſſa redderet: ⁊ ꝑticula oſſis gut
turi eiꝰ ĩheſiſſet . mg̃nũq̃ꝫ dolorẽ ſibi ĩtvliſſet. lupꝰ g̃ põtẽs in curia r̃
gis leoĩs vt ſummꝰ p̃poſitꝰ regis fecit oẽs beſtias ꝯgregari ſperans
ab aliquo medelam ſui doloris ꝑcipe' q̃ſiuit ſi aliq̃ beſtiaruꝫ hr̃et
artẽ medicĩe. q̃ ſuo poteri ſ ſubueire dolori. Adducta ẽ itaq̃ꝫ grꝰ ad
lupi ĩfirmi p̃ñtiã. q̃ ſalutiferã ꝓmittit lupo medicinã. ſi ꝓ ſuis labo

tibi p̄miū ꝯſequi poſſet. lupꝰ ğ his v̄b ꝯſolatꝰ dixit ſe in tāta neceſſita
te ꝯſtitutū nulľ velle ꝑcere expēſ. ꝓmittit ergo mūera mağ ſi ſanita
tem ꝯſeq̄ poſſet Grus āt collo ſuo in guttur lupi imiſſo cām ſui do
loris extraxit. ⁊ ſic lupꝰ ſanatꝰ ē. quo fcō grus ſuā petijt mercedem.
Cui lupꝰ r̄ndit. nōne mağ mee pietatis mūera recepiſti dū de gut-
ture meo caput tibi ſanū emiſi. ſi ğ ſapiēs eēs h̄ mūere ꝯtēta fores ⁊
maxie cū ſcias gruinas carnes me deſiderare ⁊ mihi ſanas eē in hac
īfirmitate Moraľr ꝑ grue ītelligūſ paupes ⁊ ipotētes. q̄ ſūt ſb po
tētioribꝫ. videſ ei eis ꝙ paupes ſufficientē ꝓ ſuis laboribꝫ r̄cipiāt
mercedē ꝙ eos viuere ꝑmittāt. ⁊ r̄ſidua boā q̄ h̄nt ſibi n̄ vſurpāt.

de dolore ꝑtus ꝯquerenti dulcedie fecundā
E partu querulam verborum nectare plenam
ꝯpaſſa acceptat i domo ꝑtu grauida
Pro cane mota canis ſuſcipit ede canem
canis recedit i domo q̄rendo paſtū recūbit
Decabit illa manet. hec curſitat. illa quieſcit
s. cani p̄ dolore deſtruiſ requies
Huic tamen a partu rumpitur illa quies
s. canis reuertiſ reſtitui ſuā domū petit
Jlla redit. reddidicꝫ ſibi ſua tecta precatur.
claudit canis immo magꝭ s. claudit
Obſerat hec aurem. nec minus aure donum
magis p̄ualere v̄ba miacia eſtimat p̄lia .ſ. p̄ce ⁊ minis.
Plus prece poſſe minas putat hec. plus bella duobus
cognoſcit valere v̄ba minacia s. plꝰ poſſe.
Noſcit poſſe minas plus prece verba minis
p q̄ū canē muniat .ſ. catulus
Cum dolor hanc armet. plus matrem filius armat.
locū dat s. canis .ſ. matri cū filijs
Cedit ſola gregi. cauſa cꝫ iuſta perit
nō bene ſecurū dulcibꝫ fidē habere
Non ſatis eſt tutum mellitis credere verbis
.i. ex blāda loquutōe oriri
Ex hac melle ſolet peſtis amara ſequi

Hic au. po. aliā fabulā. cuiꝰ documētū ē. ꝙ nemo dꝫ fidē adhibere
blādiētibꝫ ⁊ adulātibꝫ. ⁊ iſtō innuiſ nob̄ ꝑ duos canes Quodā em̄
tp̄e canicula q̄dā ingruēte partꝰ tp̄e cū aptū ꝑiendi n̄ h̄ret locū roga
uit aliā caīculā vt ipā ꝫ ī hoſpitiū reciperet donec catulos ſuos ad lucē
poduxiſſet. q̄ p̄cibꝫ eius acq̄eſcēs ipam ī domū ſuā itrare ꝑmiſit. ꝑtu
v̄o edito mox iuſſit vt aliō ſibi hoſpitiū ꝓcuraret. eo ꝙ ꝓpť āguſtiā ꝫ
domus eā ſuſtinere n̄ poſſet Jlla āt ꝓpter ꝑtū adhuc languida inſtat
et rogat vt eā tolleret donec catuli eius ludere poſſent. hoſpita v̄o vi
cta p̄cibꝫ conceſſit ipi. Poſt hoc vero cū catulos ludere videret. ire-

ū monuit eã ad ad aliud hoſpiciū pcurandū. mater āt catuloꝝ ait quo aio potes tlia loq̇. ⁊ ita nos ↄtriſtari cū iā gelid⁹ boreas niues voluat. ⁊ glatial' bruma oēm beſtiā ↄſtringat. ſed agē miſericordit nobiſcū hūanit̄ nos tollerãdo vſq; ad amena eſtatis tp̄a cū exire poterimus ⁊ viciñ diſcurrere Hoſpita iteꝝ p̄cibꝫ placata vſq; ad eſtatem eã tolerauit fcã ḡ eſtate iuſſit ipam ſine oi ↄtradcōe domū exire. quia nec p̄ce nec p̄cio ipm de'ceter o ſuſtinere vellet Videns ergo canis q̄ āpli⁹ pcibꝫ p̄ficere nō poſſet cepit minari ⁊ ait. Debiꝉ eſt tua ptās et miꝝ ē q̄ putas ſola nos oēs expellere. meo'ḡ ↄſilio verbꝭ tuis pcas. q̄ꝛ fortes mō ſꝫ catuli nr̄i et feroces. q̄ ſi mltū nos minari volueris tūc ve tibi et pelli tue. ⁊ domus quā tuā dicis in nrōs veniet vſus Moral'r ſic callidi hoīes ſimplices q̄ſq; decipiūt. ⁊ blādis adulatōibꝫ p̄mo eos rogitāt. ⁊ poſtea ſuis domibꝫ ⁊ bonis eos violenter eliminant

p qñ fulget terra aq̄ ↄgelata phibet vndaꝝ
Dum niue candet humus. glacies dum cepit aquaꝝ
fluxum in talē ſerpentē rigida turget
Curſum in colubrum turbida ſeuit hyems.
ſerpentē ſerpentē fouet bonitas frigus.
Hunc vidit hunc reficit. hoīs clementia. ventum
repellit moderat calore frigus.
Temperat huic tecto temperat igne gelu.
reuertit̄ recedit. calefit
Ver redit. ymber abit. eſtas cum ſole caleſcit
maliuolus ſp̄ coluber.
Sic importunus fit magis atq; magis
euomit venenū ſerpens intoxicat domū
Ore ſerit virus coluber. ſic toxicat edem
dixit ſerpenti nō reuerſur⁹ recede
Hoſpes ait colubro. non rediturus abi
nō abceſſit ſerpens recedere manet
Non abijt coluber. nec vult exire. ſed heret
apprehēdens hoſpitē ſibulatōes aſpas facit
Amplectenſq; virum ſibula dira mouet.
tribuere cupit hō maleficus p bono malum.
Reddere gaudet homo nequam pro melle venenum
p bñficio damnū p clemētia fraudē
Pro fructu penam. pro pietate dolum.

¶ Dicitur po. aliā fabulā. c⁹ documētū ē. q̄ hō cauebit mal' hoībus impēdire bñficia. q̄ꝛ mali p bonis ſibi īpēſis ſepe mala reddūt. ſicut innuit nob̄ p colubꝝ. Quodā em̄ tp̄e coluber rogauit quēdā virum vt ip̄z frigore intēſo inſtāte in hoſpiciū reciperet. vt ſic frigora euade

re pōſſet. Uir aūt miſcđia motus ſup colubꝝ in hoſpitiuȝ recepit
eū ꝛ ad ignē calefecit Coluber āt ſic calefact⁹ cepit emittere virus ſu
um ꝛ totā intoxicauit domū. quāobꝛeȝ hoſpes dixit ei vt domū ſu
am exiret ꝛ ꝗplius nō reuerteretur Coluber āt exire nolēs vix āple
xus ē. ꝛ veneno infecit eū Allegorice p colubꝝ pt itelligi carnalis
delectatio. q̄ dū bn̄ fouet ꝛ nutrit venenū ſuū fundit. ꝛ ſic hoſpitē. i.
hoiem q̄ eā admittit p pctm̄ intoxicat. ꝛ q̄nto diuti⁹ moratur tāto dif
ficili⁹ expellit Moralr̄ p colubꝝ intelligunt hoīes praui ꝛ ingra
ti. qui malum reddunt pro bono

p̄ſumit aſinus porcū ſilueſtrē deriſiōe ifeſtare temerariū
Udet aſellus aprum riſu temptare proteruum.
p̄ſumit fatu⁹ ſcȝ apro loq̄ ſalue
Audet iners forti dicere frater aue
mouet p verbis reſpōſa dedignat
Uibꝛat aper pro voce caput. nam verba ſuperbit
dare ꝯpeſcit ꝯmoto crudelē.
Reddere. ſed dentem vix tenet ira trucem.
aper dicit reprobū. ſ. nobilis aīalis cibū
Sus tamen iſta mouet. vicem dens nobilis eſcam
ꝯtēnit pigricia ſecur⁹ ſc tu a ſine
Spernit deſidia tutus es ipſe tua.
fatu⁹ offendi prudēs hō deriſu.
Non debet ſtolido ledit prudentia riſu.
fatuus eruditum . accedere
Nec ſtolidus doctum debet adire iocis

Hic autor po. aliā fabulā. cui⁹ documētū ē. ꝙ ſtolidi ꝛ indocti non
dn̄t deridere doctos ꝛ prudētes. neqȝ debēt offendi deriſionibꝫ Iſtd
innuit nob p apꝝ ꝛ aſinū Quodā eīn tpe aſin⁹ obuiauit apro ꝛ in
cepit ironice loq̄ ad apꝝ ipm̄ ſubſannādo ſuis deriſionibꝫ dicēs A
per bone frater aue Aper audiēs illā ſalutatōem ironicā nō rn̄dit
ſȝ mouebat caput. qꝛ dedignabat loq̄. ꝛ iraſcebat in tantū ꝙ vix to
lerare potuit ꝛ dixit hec verba aſino Meus dens ſpernit eſcā vileȝ
et deſidem. q̄re tu ꝓpt̄ tuā deſidiā ꝛ vilitatē es tut⁹ Moralr̄ per
aſinū intelligunt ſclares ꝛ indocti. p apꝝ intelligunt docti ꝛ ſpūa
les. q̄ ſepe deriſiōes ꝛ detractōes a ſecularibꝫ ꝛ ido ctis patiūtur. q̄s
patiēter ꝛ lete ſufferre dn̄t. qm̄ in̄ magnū ꝯſequunt p̄mium

cāpeſter opidanū recipit. i. hoſpicio
Uſticus. vrbanum mus murem ſuſcipit ede
prandet cibꝫ volūtate.
Cōmodat et menſam. menſaqȝ mente minor
in macro ꝯuiuio ſufficit libertas
In tenui menſa ſatis eſt in menſa voluntas

nobiles facit degeneres vult⁹ ingenu⁹ cibos
Nobilitat viles frons generoſa dapes
cōpleto tmio .i. cibarijs s. murē ſcȝ imitādo ipm
Facto fine cibis. vrbanum ruſticus audit
muris mus cāpeſter vadit ciuitatis diuitias
Vrbani ſocius tendit ad vrbis opes.
vide cellariū intrāt miſtrat mus vrban⁹ muri cāpeſtri.
Ecce penu ſubeunt. inſeruit amicus amico
intēdūt prādio cibaria ꝯuiuiū portat
Inuigilāt menſe. fercula menſa gerit
meliorat eſcam largiflue dat pietas faciei
Emendatq̄ꝫ dapes conditq̄ꝫ clemētia vultus
cōmādionē replet. magis cibo vult⁹ reuerētia
Cōuiuam ſaciat plus dape frontis honor
vide clauſure ſonū facit ianuas aperit
Ecce ſere clauis immurmurat: oſtia laxat
s. mures pauēt fugā capiūt occultāt
Ambo timent. fugiunt ambo. nec ambo latent.
vrban⁹ cāpeſter obſcura loca motu querit inani.
Hic latet. hic tenebras curſu mendicat inepto
adheret parieti cāpeſtris pōdus
Aſſuitut muro reptile muris onus.
.i. dulcia clauſa in penore
Blanda penu clauſo parcit fortuna timenti.
pro ſed pauet .i. tali paſſione
Ille tamen trepidat teſte tremore tremens
ſcȝ ille formidoꝝ ſum
Exit qui latuit. timido m ſic lenit amicum
ſis letus
Gaude. carpe cibum. hec ſapit eſca fauum
.i. loquit. ſ. mus occultat ſub iſtis dulcib⁹ cibarijs
Fatur qui latuit. latet hoc in melle venenum:
nō eſtimo
Fellitūq̄ꝫ metu non puto dulce bonum.
voluptatē ꝯuenit.
Quam timor obnubit. non eſt ſincera voluptas
ſollicitanti s. comedentis
Non eſt ſollicito dulcis in ore cibus
cōedere magis volo .i. eſſe in ꝑhēni timore.
Rodere malo fabam, q̄ꝫ rodi perpete cura

cibaria ſollicitudo quotidiana.
Degenerare cibos cura diurna facit
.i. ſollicitudinib9 triſticia
His opibus gaude. qui gaudes turbine mentis
inediam abūdans
Pauperiem ditat pax opulenta meam.
iſta dulcia cibaria retine amena
Nec bona ſolus habe que ſunt tibi dulcia ſoli
tribuit cibarijs ſecura
Dat pꝛecium dapibus vita quieta meis
reuertiꝛ pelīgit ſecura
Finit verbo. redit. pꝛeponit tuta timendis
ille abhoꝛret ſecuri9 cupit
Et (qui ſumma timet) tutius ima petet.
inopia accedit
Paupertas (ſi leta venit) tutiſſima res eſt
moleſtioꝛ pauperē reddit
Triſtioꝛ immenſas pauperat vſus opes.

Hic ponit documentū ꝙ melius eſt poſſidere pauca cū ſecurita
te ꝙ̄ multa cū ſeruitute ⁊ timoꝛe. Quod deſignat nobis p murum
ſilueſtrē ⁊ vꝛbanū. Quodā eīm tpe mus ſilueſtris inuitat ad pꝛādi
um murem vꝛbauum ꝑponens ſibi ea que habebat. q̄ licet modi/
ca erāt ⁊ minus ꝑcioſa vtebaꝛ tn̄ eis cum ſecuritate. quadā aūt die
cum iſta cibaria muri vꝛbano nō placerent redijt ad ciuitatez ⁊ du
xit ſecū murem ſilueſtrem. qui pariter intrauerūt cellarium. qd̄ in
cunctis bonis ſibi cōpetētib9 abundabat. ⁊ ſic delicata faciebāt con
uiuia. q̄ adeo placuerūt muri ſilueſtri ꝙ āplius n̄ intēdebat redire
ad nemus ſed ibidem delicate viuere putauit. qꝛ ꝑiculoꝝ ⁊ aduer
ſita. ū ſibi imminētiū adhuc erat ignarus Cum aūt iſti duo mures
ſic comedēdo gauderēt ſupuenit famulus domus. ad cui9 introitū
pꝛe nimio timoꝛe ambo mures fugierūt Mus aūt vꝛbanus q̄ erat
ibi notus ad locū ſatis tutū fugit. ſed mus ſilueſtris antroꝝ igna/
rus quo latitaret locum non inuenit. tn̄ ad obſcura cucurrit ſe occul
tans donec famulus exiret. Quo recedente ad eſcam ſunt reuerſi. ſꝫ
mus ſilueſter ꝑterritus ⁊ triſtis in fine menſe ſedit Cui mus vꝛba
nus dixit. cur ſic ſedes ad menſam triſtis. comede ⁊ ſis letus iſta ci
baria melle ſūt dulcioꝛa. Rn̄dit mus ſilueſter. Ve ſub h̄ melle latet
venenū qꝛ mgno tioꝛe ſūt mellita. nec ē ſincera voluptas quā tāt9 ti
moꝛ obſcurat. nec ꝑſtet. cib9 dl'cioꝛ ſollicito Tucꝫ bōa mihi n̄ mini

ſtraſti ſed mala. quia que latent nō reuelaſti Ego em̄ putaui tecū ui
uere in ſecuritate. ſed iam video multiplices cauſas tue miſerie. q̄a
oportet te timere hoīes ꝛ cattos qui ſemper tibi inſidiātur Sint ḡ
tibi bona veſtra ꝛ mala. ꝛ habete ea que tibi natura ꝯceſſit. mihi āt
modica ꝯtulit de q̄bus cōtentor His dictis mus ſilueſter receſſit.
Moraliſatio patet ſupra

hoc aīal .i. linit.
Um vulpes aquilam pro rapta prole perungit.
dulcedine ꝓlem reſtituere aq̄la
Melle precum predam reddere neſcit auis
proles genit⁹ pauet .i. glutiētis.
Preda gemit natuſq; timet cibus eſſe guloſi
liberauit filios aſtutia.
Sed redemit natos. vtilis arte parens.
arborē cingit ꝑuis lignis .i. ꝟgis.
Arboreum zonat ſtipulis ꝛ vimini truncum
.i. magna ligna aſtuto .ſ. vulpe .ſ. arborē
In ſtipulas docto dirigit ore facem
natos illius auis aſcēdit multitudo
In pullos aquile conſurgit copia fumi
abhorret illud aīal mitigat .ſ. aq̄la
Hunc timet ꝛ vulpem prouida placat auis
nō exiſtāt diligētiā adhibeat nocere
Non ſit qui ſtudeat. quia maior obeſſe minori
potēti nocere min⁹ potēs
Cum bene maiori poſſit obeſſe minor.

¶ Hic autor pōnit aliā fabulā. cui⁹ documētū eſt tale. ꝙ hō fortis ꝛ
nobilis rōe ſue potētie ꝛ fortitudīs nō debet inferre nocumentū mi
ſero ꝛ impotēti. qꝛ ſepe ꝯtingit ꝙ pauꝑ ꝛ debil' infert nocumentum
diuiti et potenti Et iſtō innuitur nob̄ ꝑ aq̄lā ꝛ vulpē Uulpes q̄dā
tp̄e erat in cauerna ſua. ꝛ ꝑuuli ſui foris decurrebāt. q̄s cū vidit aq̄
la diligēt̄ eos obſeruauit donec aliq̄s apprehēdit. q̄s tādē apprehen
ſos cum vnguibus ſuis premeret clamauerunt. Mater ad clamo
rem eorum egreſſa vt eos dimitteret aquilam rogauit. Sed illa h̄
non poſſe fieri aſſeruit. quia pullos in nido ſuo multum eſurientes
haberet. quibus illi neceſſarij forent. quo dicto nidum petit aquila
vulpecula poſt clamitante fruſtra. et quouſq; potuit ꝑuulos ſuos ꝑ
ſeq̄bat̄ Cū ḡ videret vulpecula ꝙ precib; ꝛ clamorib; nihil ꝑficere
ad ſolitas ſe ꝯuertit artes Arripit ergo ignitā faculā ꝛ aridis ignis

collectis arborē in q̄ ſedit aq̄la cū pull' circūdedit ignē. q̄ ſuppoſito ad aq̄lā dixit. Fac mō pullos tuos ⁊ temetipꝫ ſaluā ſi potes His ꝗ auditis aq̄la materna pietate ſup pullos mota ꝓ eis vulpē rogat vt ignibꝫ ꝑcere vellet ⁊ arborē n̄ ꝯbureret. q2 puulos ſuos adhuc ianos recipet Moral'r ꝑ aq̄lā intelligūtur diuites elati ⁊ ꝯtumaces. q̄ paupes premūt ⁊ ſpoliāt. nec eos ad ſe clamātes exaudiūt Sꝫ cuꝫ venerit ignis diuīe vltōis. vellēt vtiqꝫ ſe ablata reſtituiſſe

illi⁹ auis diuidit
Pes aquile predo teſtudinis aera ſcindit
teſtudinē teſta abſcōdit latera abſcōdēt
Hanc ſua concha tegit. cornua longa latēt
hac āmonitōe t'lis auis auiſat inſulſum
Hoc monitu cornix aquilam ꝑmonit ineptum
geris laborē ſalubre ſcꝫ cornici
Fers onus hoc fiat vtile crede mihi.
fers teſta alimētū capit iſtud
Quod geris in concha cibus eſt. tibi ſurripit illud
teſta alimētū teſtā .i. ꝯtere
Concha cibum. concham frange. cibuſqꝫ cadet.
.i. teſtam ꝓtātib⁹ fruere .i. arte
Ut concham frangas pro viribus vtere ſenſu
conchā ſumma lapidea terra
Hanc (ſi celſa cadit) ſaxea frāgit humus
de ſeipo fatu⁹ circūuēt⁹ tēpeſtate
De ſe ſtultus homo ſubuerſus turbine lingue
cadit ſcꝫ hoīes inq̄etudo capit.
Corruit. et fortes iſta procella rapit.

Hic autor ponit aliā fabulā: cui⁹ documentū ē: q2 paupes ⁊ īpotentes ſepe faciūt ſubtilitate ⁊ calliditate. qd̄ fortes ⁊ potētes viri ꝑficere neq̄unt Iſtd̄ ei oñdit nob ꝑ teſtudinē ⁊ cornicē Quodā eñ tpe aq̄la ſec⁹ mare ambulauit piſcatōis cā: ſed nullo piſce inuento rapuit conchā q̄ teſtudiem int⁹ hēbat. hāc ergo vnguibꝫ rapuit ⁊ ad lit⁹ deuexit vt ibi ſuis vſibꝫ applicaret .ſed concha q̄ indurata erat nec vnguibꝫ nec roſtro frāgi potuit: ⁊ ſic nec vi nec arte teſtudinē habere potuit Cornix g̊ q̄ aderat vidēs aq̄lā fruſtra laborare. acceſſit ꝓpi⁹ ⁊ dixit aq̄le. ſi me ꝑmittas tecū hr̄e ꝑtē teſtudis monſtrabo tibi modū ⁊ viā acq̄rēdi hāc eſcā. qd̄ cum aquile placuiſſet ait ⁊ cornix Tu i ſublime volare debes. ⁊ ſic ex alto ꝓijcies conchā ad terrā petroſaꝫ ⁊ tūc teſta fracta cibū accipies Aq̄la āt approbat ꝯſiliū cornicis ⁊ in altū volās teſtudinē ex vnguibꝫ ad terrā ꝓiecit. quā cornix ſubt⁹ expectās ꝓtinus rapuit. ⁊ ſic aq̄lā famelicā decepit. Mo-

raliter intelligit ꝙ hō nō debet credere ꝟbis quorūcūq;. q2 ſic ſepe decipitur. ſicut aquila decepta fuit.

fetēte eſuriē portat .ſ. caſeū.
Ulpe gerēte famem. coruum gerit arbor. ⁊ eſcam
roſtro portans verba mouēte tadet
Ore gerēs coruus. vulpe loquente ſilet
o corue ſplēdore ſplēdēs olorē nitore excellis.
Corue decore decens cignum ſplendore preibis
modulatōe .i. oib᷒ auib᷒
Si cantu placeas. plus aue quaq; places.
ꝯfidit .ſ. coru᷒ delectāt modulatōes.
Credit auis ficteq; placent preludia lingue
cātat .i. ex ore excidit
Dum canit vt placeat. caſeus ore cadit
ſꝑ caſeo veſcit accidūt pnie
Hoc fruitur vulpes. inſurgūt tedia coruo
auget incōmoda .i. verecūdia
Aſperat in modico damna dolore pudor
amarū fert deriſum decipit .i. vana
Fellitū patitur riſum quem fallit inanis
dat dāna iniqua laus.
Gloria. vera parit tedia falſus honor.

Hic au. po. aliā fabulā c᷒ documētū ē tale. ꝙ illi q̄ deſiderāt laudē vanā ⁊ trāſitoriā glām, ſepe incurrūt dānū ⁊ opprobriū Jſtō inuitur nob ꝑ coruū ⁊ vulpē Quodā eīn tpe coru᷒ q̄dā caſeū pinguē furatus erat. q̄ ad ſiluā reuerſus in ſummo quercu reſidebat Cōtigit aūt ꝙ vulpes q̄dā famelica ſub arborē veit dicēs O corue tu es valde decor᷒. immo cignū. excedis i ſplēdore. ſi ḡ vox tua ēēt dulcis ⁊ ſonora nō eēt auis in tota ſilua tibi ſilis His ḡ laudib᷒ coru᷒ decept᷒ vt āpliores ꝯſequat laudes icepit cātare. ⁊ ſic caſe᷒ (quē roſtro tenebat) ex ore ei᷒ decidit. quē vulpes ꝓſpiciēs mox rapuit ⁊ coruū ſic deluſū ſubſānauit Moralr ꝑ coruū itelligūt leues ⁊ min᷒ ꝓuidi homies. q̄ falſ adulatōib᷒ ⁊ vanis laudib᷒ credūt. ⁊ ſic ſepe fallunt

aggūat paupem .i. nimia ſenectus
Rretit miſerum grauitas annoſa leonem.
pigrū reddit .i. frigiditas
Inglaciat corpus corq; ſenile gelu
inſurgit verres reddēs ꝓ iniuria illata talionē.
Inſtat aper penſans veteri pro vulnere vulnus
capitis leonē cornu bos ledit
Frontis cum telo thaurus vtroq; fodit.

inſurgit aſinus piger sc leonis pede cõcutit
Seuit aſellus iners. ⁊ frontem calce ſigillat.
rugitu vlciſcit iniurias ſuas
Ex ſolo gemitu vindicat acta leo.
sc aĩalia ſupaui ſupant aĩalia exſpirat
Omnia que vici me vincunt omnia. dormit
ptãs mea receſſit laus nõ viget laudis opatio
Uis mea. dormit honor dormit honoris. opus
damnũ intuli sc aĩalibꝫ
Cui nocui. nocet ille mihi. multiſqꝫ peperci
.i. nõ miſerent ꝓ beneficio sc mihi
Qui mihi nõ parcunt. ꝓ pietate nocent.
metuat penã nõ ornat sc fideli.
Hunc timeat caſum. qui ſe non fulcit amico
tribuere ꝓſper paup petit auxiliũ
Nec dare vult felix quam miſer optat opez

¶ Hi: au. po. aĩa m fabulã: cuius documentũ eſt. ꝙ nemo debet ſe nimiũ extollere in ꝓſperitatibꝫ ſuis. nec debet nimiũ aggrauare debiliores. qꝛ ſi poſtea ceciderit. ꝙ debilitatus fuerit ꝯdemnetur tam ab illis quibꝫ nocuit ꝗꝫ ab illis quibꝫ ꝓfuit. qꝛ cũ deficiũt munera ſepe tabeſcit amicicia. Iſtud innuit nobis ꝑ leonẽ. qꝛ quodam tẽpe leo quidã annoſus iacebat pre nimio ſenio in lecto egritudis. venerunt ergo oĩa aĩalia ad viſitandum eum. diſſimili tñ modo. quia quedã venerũt ad plãgẽdũ cũ ipſi ꝯdolẽdo. alia aũt venerũt ad irritandũ cũ ⁊ ad vindicandũ iniuriã quondã a leone eis illatã. Aper em̃ dẽtibꝫ ſuis ipm vulnerauit ⁊ thaurꝰ ſuis cornibꝫ acriter cũ trãſfodit. ⁊ piger aſinꝰ frontẽ eiꝰ cũ pede dire ꝯcuſſit. His ergo plagis leo fatigatus ſolo gemitu ſe vindicauit dicẽs. oĩa aĩalia que priꝰ vici iã me vincũt. qꝛ deficit iã vis mea. ⁊ iõ perit glĩa mea. ⁊ nullus honor mihi exhibetur. ⁊ omnia animalia quibus prius rigidus fui et durus nunc me infeſtant ⁊ perſequuntur. ⁊ quibus antea pepercí modo derident me Moraliter per leonem intelliguntur potẽtes. et per alia animalia impotentes. quia impotentes ſepe cum fortuna mutatur inferunt potentibus conſimilia his que ab eis ſuſtulerunt

.i. ludi oris sc ſue diligẽtia oſtendit dilectõem
Urmuris ⁊ caude ſtudio teſtatur amorem
.i. cũ lingua tangit .i. dñm ſuũ.
Nunc lingua catulus. nunc pede palpat herum
letat dñs planat ſociũ .i. menſe ſue
Gaudet herus. comitqꝫ canem. comitemqꝫ ciborum.

facit applaudit .i.familia
Efficit. alludit turba miniſtra cani
.i.ſili mō eq̄lia cibaria eandē dilectōem
Arte pari ſimileſq; cibos. ſimilemq; fauorem.
acq̄rere volens dixit aſinus ſtultus
Lucrari cupiens inquit aſellus iners
aſinū cane corpis ſplēdor .ſ.ad laborem
Me catulo prefert vite nitor. vtile tergum.
ſp dn̄o meo .i.vtilitate catul⁹ ludis.
Nec placeo fructu. ſed placet ille iocis.
ſp ego .i.tp̄e ꝯgruo ad ludendum
Ludam. lude placens ſic ludi tempore viſo
ꝑ ludū ſp aſinus accedit dn̄o
Ut ludo placeat ludit et inſtat hero
.i.placere eſtimat rudens ſp dn̄i ſui anterioꝝ
Blandiri putat. ore tonans. humeroſq; priorum.
ꝯcuſſit ḡuitate eſtimat .i.delectabilē
Preſſit mole pedum. ſe putat eſſe pium
vociferat dn̄s petit auxiliū aduenit .i.ſeruoꝝ
Clamat herus. vult clamor opem ſubit ordo clientum
coartat m̄gnis ꝟberib⁹ fuſtis .ſ.aſinū
Multa domat multo verbere claua reum
nō dedit .i.cū honore ſp̄.facere.
Quod natura negat nemo feliciter audet
.i.nō placet inabilis .i.placid⁹ eſſe
Diſplicet imprudens vnde placere putat

¶ Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documētū ē q̄ ſtulti ⁊ iprudētes ſepe credūt placere prudētib⁹ ꝑ ea q̄ eis magꝫ diſplicēt Quodā em̄ tēpe vir qdā caniculā habuit mltū ſibi dilectū. cui canis ſepe cauda pedib⁹ et ore ſuis alludebat Uidēs itaq; aſin⁹ canē ſic placere dn̄o ſuo cogitauit quō ſili arte tales cibos ⁊ fauorē apd dn̄ꝫ ꝯſeq̄ret dicēs intra ſe Ego fortior ⁊ vtilior cane ſum. tn̄ ipe pl⁹ placet ioco ⁊ ludo q̄ ego fructu ⁊ vtilitate. volo etiā dn̄o ſic placere meo Un̄ egreſſus ad dn̄m vt iſtar canis luderet pedib⁹ ꝯcuſſit eū mouēdo aures caput ⁊ caudā ſuā putās ſic placere dn̄o Sꝫ dn̄s ꝑterrit⁹ cepit clamare. vn̄ ſeruio ccurrētes aſinū diris fuſtib⁹ ꝟberauerūt: adeo q̄ vix ſemiuiu⁹ euadere potuit Moralr̄ ſic ſtulti ⁊ iſipiētes volūt ſe itromittere de his q̄ natura eis n̄ ꝯceſſit. ⁊ fiūt iutiles in ill. ⁊ faciūt ſe ꝯfuſos.

amena ſoporifero delectat
Rigida ſopito blanditur ſilua leoni

cur,rit cupiēs turda
Curſitat hic murum ludere prompta cohors
ēxcitat⁹ capit s.ᵉmus rogat.
Preſſus mure leo murem rapit. ille precatur
s.ᵉleo orōem obedit leonis muris
Ille precem libat ſubiacet ira preci
pus cogitat in corde interēpto.
Hoc tamen ante mouet animo. quid mure perempto
honoris accipies fortes debiles tedet
Laudis emes. ſummos vincere. parua pudet.
morte .i. reū putet
Si nece dignetur leo murem. non ne leoni
vituperiū honor
Dedecus. et muri ceperat eſſe decus
ſuper debilem fortis honor ſupare
Si vincat minimum ſummus. laus vincere non eſt
ſupare decēs eſt viciū.
Uincere poſſe decet. vincere crimen habet
honor gloria ſupare.
Si tamen hoc decus ⁊ laus ſit. ſic vincere laus eſt.
honor .i. a minori inimico.
Atqꝫ decus minimo fiet ab hoſte minus
ſupati ꝯſequit laus ſupator
De precio victi pendet victoria. victor
tāte laudis ſupati laus
Tantus erit victi gloria quanta fuit
receſſit grāꝝ actōes donare s.ᵉmus
Mus abit. ⁊ grates reddit. ſi reddere poſſit
ꝓmittit auxiliū .i. ꝑuū interuallū tꝑis
Spondet opem ſolus. fit mora parua dies.
ꝑ qz .i. laqos intrat s.ᵉſuis.
Nam. leo rethe ſubit. nec prodeſt viribus vti
q̄relosa rugitu incōmoda ꝯqueri
Sed prodeſt querulo murmure damna loqui.
reuertit leonē vidit ꝯſpexit retia diſſoluit.
Mus redit. hunc reperit. vidit loca. vincula rodit.
hoc auxilio reddit auxiliū ſecur⁹ recedit
Hac ope penſat opem. ſic leo tutus abit.
valuit deſtrui aſtucia.
Rem potuit tantam minui prudentia muris:

s^e muri tribuēs grates .i.ad nutū.muris.
Cui leo dans veniam.ſe dedit ipſe ſibi
s^e hō magna nō ɔtemne .i.paupem
Tu qui ſumma potes ne deſpice parua potentem.
p qꝛ auxiliari nocere nō valet
Nam prodeſſe poteſt.ſi quis abeſſe nequit

¶Hic au.po.aliā fabulā.cuiꝰ documentū eſt ꝙ diuites ꝛ potētes debēt paupibꝫ miſereri.et ſi in ꝑuo deliq̄runt dn̄t ipis idulgere.q̄a poterūt in poſteꝝ paupes diuitibꝫ ꝓdeſſe Iſtō innuit nob ꝑ leonē et murē.qꝛ q̄dā tpe q̄dā leo dormiuit in nemore.vbi mures circūcirca curſitabāt ludētes Accidit āt a caſu ꝙ q̄dā mus leonē tetigerit ꝛ ſomnū eiꝰ turbauerit Vn̄ leo turbatꝰ apprehēdit murē.cui mus ait. O leo tua mihi ꝑcat nobilitas.qꝛ n̄ malo aīo ſ; caſualr̄ h̄ cōtigit Leo āt mia motꝰ murē dimiſit illeſum.cogitās itra ſe ꝙ eſſet ſibi ꝑuꝰ honor ſi murē deglutiret Accidit āt poſtea ꝙ cū idē leo ꝑ ſiluā trāſiret in laqueū cecidit.ꝛ ſuis dētibꝫ laqueū diſſoluere nequiuit.nec ſe a captiuitate liberare.vn̄ ꝛ q̄ruloſe cepit rugire.qd̄ audiēs mus cui leo ꝓus ꝑpercit.videſqꝫ leonē laq̄atū eū agnouit.ꝛ recordatꝰ bn̄ facto ꝑ leonis corroſit ꝛ diſſoluit cordas retꝫ ſiue laquei. q̄bꝫ diſſolutis leo lib abceſſit Et vt dt autor ille leo dās ḡtes muri dedit ſe ipm ad nutū murꝫ.eo ꝙ liberauit eū a morte ¶Moralr̄ ſic potētes n̄ dn̄t ſpnere debiles ꝛ ipotētes.qꝛ mltotiēs paupes pn̄t ꝓdeē ditibꝫ

peſtis ḡuitate taľ auis ſuā rogat
Dum mole iacet miluus matremqꝫ precatur
.i.dijs ſacrificia orōnes
Vt ſe pro ſuperis det ſacra detqꝫ preces.
dixit .i.o fili .i.ſacramēta
Mater ait.mi nate deos ꝛ ſacra deorum
offendiſti recordank .i.mala oꝑa tua
Leſiſti.recolunt impia facta dei
delicti vindicātes impendūt penalitatē
Criminis vltores penſant pro crimine penam
p qn̄ .ſ deoꝝ offenderes metuēda
Dum ſacra turbares pena timenda fuit
miluū s^e mortis manſuetū s^e cogit.
Te cogit timor eſſe pium.te pena fidelem
iſte pauor iſta ɔtritio cū morte tarde
Hic timor.hic pietas cum nece ſero venit.
deturbat ſuā q̄re imaculatas inhitat eccľas
Qui maculat vitam.cur mundas incolit aras
oꝑa opprimūt q̄re oꝑa ſubleuēt
Quem ſua facta premunt.cur aliena leuent

Hic autor ponit fabulam. cuius documentum eſt. q̇ ille qui per
totam vitam ſuam crudeliter vixit in fine cū viderit mortem in/
ſtare ſepe fruſtra diuinū inuocat auxiliū Iſtud nobis innuit̄ ꝑ mil
uum. quodam enī tpe miluus ī magnā incidit egritudinem. ita q̇
de vita deſparet: rogauit igit̄ matrē ſuā vt ꝓ ſua ſanitate deū exora
ret Cui mater rn̄dit. fili mi tu offendiſti deos ⁊ ſacra deoꝝ. ideo dij
recolunt iam tua praua opa. quare dabunt tibi penam tuis deme/
ritis cōdignā ſed qꝛ infirmaris iam imploras deoꝝ auxiliū. ſed tar
de. qꝛ hec pena timenda fuit quādo peccaſti. vn̄ timor ⁊ pena mor/
tis cogunt te nūc eſſe pium ⁊ fidelem Moral'r ſic viri crimīnoſi
cū viderint mortem ſibi imminere inuocant viros ſcōs ⁊ religioſos
vt ꝓ ipſis orent ad dn̄m deum. ſed eſt nimis tarde

ꝓducat de ſegete ſc̄ ſeminatū
Ut linum pariat lini de ſemine ſemen.
fouet terra volucres monet tal' auis timore
Nutrit humus: ſed aues tangit hyrundo metu
hyrūdo iā ſeminatū ſc̄ auib; mag̃ ꝑicula.
Hec ait. hoc ſemen nobis mala damna minatur.
eradicate ſemina ſemīata ꝑiculis
Vellite pro noſtris ſemina ſparſa malis
ſc̄ auiū ꝯtēnit bona ꝯſilia īutiles curas
Turba fugit ſanos monitus. vanoſq; timores
rep̄hendit .i. ex terra .ſ. linū vireſcet
Arguit. exit humo ſemen. ⁊ herba viret
iteꝝ talis auis ꝯſulit obuiare futura deridēt
Rurſus hyrundo monet inſtare pericula. rident
volucres ꝯcordat
Rurſus aues. hominem placat hyrundo ſibi
.i. cū hoīb; morans modulatōe applaudit ſuaui
Cunq; viris habitans cantu blanditur amico.
ꝓ qꝛ ꝓſpera nocere iacula
Nam prouiſa minus ledere tela ſolent
eradicat̄ efficiunt̄ laquei .ſ. agricola
Iam metitur linum. iam fiunt rhetia. iam vir
capit volucres recognoſcēs īculpat
Fallit aues. iam ſe conſcia culpat auis
bonū ꝯtemnit ſc̄ ꝯſiliū.
Utile conſilium qui ſpernit. inutile ſumit.

ſecutus laq̄os iuſte incidit
Qui nimis eſt tutus retia iure ſubit

¶ Hic au. po. aliã fabulã cuiꝰ documẽtũ ẽ ꝙ nullus dꝫ ꝯtẽnere ꝯſi-
liũ alteriꝰ. qꝛ accidit multotiẽs ꝙ reſpuẽtes ꝯſiliũ alioꝝ inutiles ſi-
unt. vñ frequẽter eis malũ euenit Iſtud declarat uob ꝑ hyrundinẽ
et alias aues. quodã eñi tpe hortulanus ſemiauit ſemẽ lini in agro
ad quẽ hyrũdo ꝛ alie aues ꝯſueuerũt uenire ꝓ neccãrijs. hyrũdo ṽo
preſciẽs futuꝝ malũ ammonuit alias aues reſiſtere huic ſeminatõi
dicẽs. h̄ ſemẽ multipl'r ꝑiculũ nob̄ inferet. ergo euellamus illud ne
malum inde ventuꝝ nob̄ eueniat. ſed alie aues hyrũdinis ꝯſilium
ſpreuerũt. qd̄ videns hyrũdo ſuũ genus ꝯuocauit. ꝛ fedus pacis cũ
hoibꝫ iniuit. Erat aũt forma pacis iſta. ꝙ neutra ꝑs in dãnum al-
terutrius cogitaret. ꝛ ſic hyrũdines in ſignũ federis in domibꝫ nidi-
ficauerũt. Tpe ergo meſſis adueniẽte hortulanꝰ linũ ſibi colligit. ꝛ
retia ꝛ laq̄os inde ꝯtexit. ꝑ quos oẽs alias aues decipiebat q̄ ſic dece-
pte recognouerũt ꝙ ſtulte hyrũdinis ꝯſiliũ ꝯtẽpſiſſent Allegori-
ce ꝑ aues intelligere poſſumꝰ pctõres. ꝑ hyrũdinẽ ṽo ſpũales hoĩes.
qui ſepe ammonẽt pctõres vt deſiſtãt ꝛ abſtineãt a peccatis. ſed pec-
catores ammonitionem ꝛ doctrinã ſpũaliũ cõtemnẽtes tãdem ꝑ re-
tia diaboli capiuntur. ꝛ eterno igni traduntur

apta imitari ṽtutes ornare s'pñtem
Fabula nata ſequi mores. ꝛ pingere vitam.
monet euites imiteris viã
Tangit quod fugias. qd̄ ꝙ ſequaris iter.
ꝓncipe .i. dñi indigẽs .i. ñ viuẽs ſine lege
Rege carens nec regis inops ſine lege nec exlex.
s' aliꝰ tulit illa ꝑs g. ecie ſeruitutem
Abſq; iugo geſſit atthica terra iugum
ſecuritas volũtarie coegit
Libertas errore carens ſe ſponte ſubegit
verecũdia s' acceptã vigoroſior gladio
Et pudor ob legem fortior enſe fuit.
voluntatẽ ꝓncipẽ plebs tuta petit
Nec libitum faceret ragem gens libera poſcit
s' gens remouere ꝑcepta ſuſtinuit
Et que non potuit pellere iuſſa tulit
incepit laudare ꝓbos corrigere s' hoĩes
Rex cepit linire bonos. punire nocentes
quecũq; ſubleuãba ſubleuãs ꝯculcãda arcens
Queq; leuanda leuans. queq; premenda premens
agguat .i. in noua lege.
Hos onerat nouitas ciues in lege nouella

s[e] ſuſtinere potuerũt
Quod leuiter poterant vix potuere pati
ciuitatẽ grauẽ legẽ gemebũdo aĩo ſuſtinentẽ.
Urbem triſte iugum querula ceruice ferentem
iſte liber oſtendit ꝯformia dicens
Eſopus tangit conſona verba mouens.

¶ Dicau.po.aliã fa.que eſt q̃ndã ꝑpl's attbic⁹ liberrim⁹ ſuã nõ po-
tẽs ferre libtatẽ elegerũt ſibi regẽ. q̃ regali potit⁹ ſceptro cepit eleua-
re bonos ⁊ opprimere malos dictũ ꝑpl'm adeo coarcẽs ꝙ vitã quã p̃l-
us duxerint liberrimã vix iã in ſeruitute obtinere poterãt. Unde po-
ſtea querelo ſo aĩo defleuerũt libertatẽ amiſſam Tũc dicit ĩ fine
ꝙ ꝑ iſtũ ꝑpl'm quãlibet ꝑt citatẽ grauib⁹ legib⁹ ⁊ actõib⁹ oppreſſam.
¶ Allegorice ꝑ iſtũ ꝑpl'm intelligunt illi q̃ vitã liberã hñt. ⁊ nõ ꝯtẽ-
ti in illa ſubdũt ſe vicijs. ⁊ ſic efficiũtur ſerui ⁊ miſeri. q̃ q̃ pctm̃ fa-
cit ſeru⁹ eſt pcti Moral'r hic inſtruimur ꝙ nullus lib dꝫ ſe ſubde-
re ſeruituti iuxta illud Alterius nõ ſit q̃ ſuus eſſe poteſt

qñ auſum fuit liberas moleſtare
Um nihil auderet petulantes ledere ranas.
rogauerũt illũ deũ ſine dño eſſent.
Supplicuere ioui ne ſine rege forent
ille deus illi petitõi deriſionẽ attribuit audax ſecũdarias
Juppiter huic voto riſum dedit. auſa ſecundas
orõẽs inopinatũ audit in fluuio ſtrepitũ
Rana preces ſubitum ſentit in amne ſonum
ꝑ q̃ illo deo mittẽte ꝓ rege trunci ĩpetu fluuio q̃ſſato
Nam ioue dante trabem. trabis ictu flumine moto
demerſit repẽtinus s[e] ranarꝫ pauor.
Immerſit ſubitus guttura rauca timor
mitigato redierũt timore videre .i. trabem
Placato rediere metu ſpectare tigillum.
manẽdo a lõge ꝑncipẽ valde timuerũt
Stando procul regem pertimuere ſuum
poſtq̃ꝫ nouerũt truncũ nõ valere.
Ut nouere trabem per ſe non poſſe moueri
ꝓ rege dederũt tercias ꝑces illi deo
Pro duce fecerunt tercia vota ioui
iraũdia ꝯmouit s[e] aliũ ꝯtulit demiſit ſerpentẽ aq̃ticã.
Ira iouem mouit. regem dedit. intulit ibim.
coluber apto ore incepit intrare amnẽ.
Ibis hiante gula cepit inire lacum.

clamorẽ facit fluui⁹ ꝑimus benigne vs exaudi.
Clamitat ecce lacus. morimur. pie iuppiter audi
o deus s'nos o deus ꝯfer ſolamẽ
Juppiter exaudi. iuppiter affer opem
ranas deuorat vter⁹.ſ.hydri cibus regis
Nos ſepelit venter. noſtri ſumus eſca tyranni
remoue ſtragis cladẽ tribue pacis auxiliũ
Aufer cedis onus. redde quietis opem
iupiter dicit optatũ mḡno deſiderio ſuſtinete regẽ vr̃m
Ille refert. emptum longa prece ferte magiſtrum
vlciſcat̃ ꝑpetua libtates ꝯtẽptas ſeruitus
Uindicet eternus ocia ſpreta timor
merces floccipendit̃
Omne boni precium nimium vileſcit in vſu
efficit̃ amari ſaporis carius s'acquiſitũ
Fitq; mali guſtus dulcius omne bonum
poſſidet decẽs eſt hilarꝭ tenẽdo.
Si quis habet quod habere decet. ſit letus habendo
s'hoĩs nõ fiat .i.ꝓprie libertatis
Alterius non ſit. qui ſuus eſſe poteſt

¶Hic autor po. aliã fabulã cõſil'em fabule p̃cedẽti. cui⁹ documẽtuꝫ eſt. ꝙ hõ exñs in ꝗeto ſtatu nõ dꝫ ſe cito mouere ab illo. Itẽ oẽ bonũ diu vſitatũ nullo amaro ꝑmixtũ nequaq; delectabiliter ſapit. Naꝫ hõ aſſuefact⁹ in delicijs neſcit q̃d eſt delicata vita niſi q̃n patit̃ miſeriã Iſtud nob̃ innuit̃ ꝑ ranas qui quõdã habuerũt vitã multũ liberã. que cũ eis nõ ſufficeret ꝯtinuis pulſabãt p̃cib; ipm iouẽ vt dignaret̃ eis ꝯcedere regeꝫ q̃ rogeret eas. Juppiter audiẽs deridebat eas Scđario inſtabãt rane ꝓ rege Juppiter audiẽs rogatões continuas miſit eis regẽ cui obedire deberẽt. ſcꝫ trabẽ. qui cũ de ſupiorib; eẽt p̃cipitat⁹ totã quaſſabat aquã. ſtupebãt ergo oẽs rane in aduẽtu magni regis. ⁊ ab eius ꝯſpectu fugiẽtes in antris ſuis ſe occultabãt Poſtea ſono mitigato rane exponere ceperũt capita ſua ex aqua ⁊ venerũt ad ſalutandũ regẽ. Cũ aũt vidiſſent ꝙ rex eaꝝ ſcꝫ trabs ꝑ ſe non moueret̃ dicebãt ꝙ ille rex eẽt penitus inutil'. qꝛ ſup eũ reſidẽtes viliter cũ pedib; ꝯculcabãt. Tũc iteꝝ rane rogauerũt iouẽ ꝓ nouo rege dicẽtes. illũ (quẽ miſerat iuppiter) lignũ eſſe ⁊ oĩno ignaꝝ Juppit̃ ergo cũ indignatõe miſit eis colubꝝ mire magnitudĩs Coluber ãt rex ferocitate innata nullũ pepcit. ſed oẽs quas regere deberet. eripuit ⁊ deuorauit. Tũc inceperũt oẽs rane a conſpectu tyrãni fugere nõ audẽtes ꝯparere. ſed occulte mala ſua nũciauerũt ioui vt auferret regẽ oẽs vnanimiter rogabãt Quib; rñdit iuppiter, habeatis re

gem veſtrã ꝑ quod diu inſtetiſtis: ⁊ qꝛ fuiſtis in pace ſitis ſp̄ in miſeria Allegorice rane pn̄t dici hoies cuiſlibet ſtatus q̄ ſpnētes ſeruire mitiſſimo dn̄o nrō Jeſu xp̄o applicant ſe ſeruitio diaboli qui eos poſtea in inferno crudeliter cruciat.

valconem auis capaciſſim .i. luctatoēs
Ecipitrem milui pulſurum bella columbe
capiūt dn̄m .i. in dān̄ laborat
Accipiunt regem. rex magis hoſte nocet
ſcꝫ colūbe ꝯq̄ri ꝯmodo ſius
Incipiunt de rege queri quod ſanius eſſet
luctatoēs ſcꝫ milui dn̄io
Milui bella pati q̄ꝫ ſine marte mori
aliqd facis ſapiēter .i. inſpice
Si quid agas prudenter agas. ⁊ reſpice finem
ſuſtinere ꝑicula deſidero ſcꝫ ꝑicula ſuſtineā
Ferre minora volo. ne grauiora feram

¶Hic autor ponit documentū q̄ in oī tpe debem⁹ reſpicere finē actuū nrōꝝ qꝛ act⁹ nri nō reddunt moralr̄ boni niſi ex pte finis. Aliḋ documentū eſt q̄ de duob malis minus malū eſt eligendū. qḋ innuit nob ꝑ colūbas ſic. Quodā em̄ tpe colūbe debebāt habere guerras ꝯtra miluū, cui volētes reſiſtere eligerūt accipitrē ſperātes ꝑ eū tueri ꝯtra miluū. Sed accipiter poſtq̄ꝫ rex fact⁹ ē, pſeq̄tur eas plus q̄ꝫ milu⁹ eas dilacerādo. q̄ꝑp̄ colūbe dixerūt adiuicē q̄ meli⁹ eēt ſuſtinere bella milui q̄ꝫ ſic interfici a rege ⁊ mori ſine bello Allegorice q̄ ſeruit dn̄o ꝑuerſo cā defenſiōis ꝑdit auxiliū qḋ q̄ſiuit Moraliter innuit q̄ q̄libet in ſuo ſtatu licet patiat aliquā aduerſitatē, illā dꝫ patiēter tolerare ne poſtea ſibi cōtingant grauiores:

et h̄ dico clamāte piecto nutrimēti
Ure vocante canem protenſo munere panis
deſpecto tales rn̄ſiones dt.
Spreto pane. canis talia verba mouet
taceā munera cupiūt ſtudent.
Ut ſileam tua dona volunt. furtiſq̄ꝫ laborant
aditū nutrimētū ſuſtineo oia
Eſſe locum. panem ſi fero. cuncta feres
portat donū nocumēta occultat laqueus
Fert munus mea damna tuum. latet hamus in eſca:
canē nutrimēto iſte panis
Me priuari cibo cogitat iſte cibus.

non diligo magis nutrimẽto diurno
Non amo nocturnum panem plus pane diurno
hõ extraneꝰ ꝯgnito nõ eſt placidꝰ inimicꝰ.ſ.dño.
Aduena plus noto non placet hoſtis hero.
ꝓuabit ꝓuñ tpꝰs nocturnũ temporum.
Non rapiet nox.vna mihi bona mille dierum
nõ volo oĩ tpe indigere ſaturatus
Nolo ſemper egens eſſe.ſemel ꝗ ſatur
ꝑ latratũ tuas rapinas.i.ego canis volũtarie
Latratu tua furta loquar.niſi ſponte recedas
canis tacet .ſ.fur.ſ.ĩ domo canis latrat.ſ.fur recedit
Hic ſilet.ille manet.hic tonat.ille fugit
aliqđ attribuit inſpice aliqđ
Si tibi quid detur.cur detur reſpice cum des.
tribuas o hõ refrena
Cui des ipſe nota.teq; guloſe doma

Hic ꝑpo.documentũ ꝙ nõ oĩbꝫ fides adhibẽda ẽ.ſ; viris ꝯſtãtibꝫ et fidelibꝫ Nã ꝗ cito credũt cito decipiunť.ꝛ qñq; iñ magnã patiũtur miſeriã. Uñ fabula iſta vult ꝙ nõ debemꝰ oĩbus fidẽ adhibere nobis munera ꝓmittẽtibꝫ aut etiã dantibꝫ.ſed debemꝰ videre cã; curdent ꝛ ad quẽ finẽ hꝫ deť Qđ nob̃ declarať ꝑ vnũ furẽ ꝛ canẽ. Quodã em̃ tpe fur ꝗdã egreſſus de nocte ad aliqđ furtiue acꝗrenduz a caſu intrauit domũ cuiuſdã viri in qua erat canis ꝓuigil.ꝗ laborauit ſuis latratibꝫ furẽ effugare.ſed fur vt irã canis ꝑparet panẽ ei obtulit.Cui dixit canis Panẽ tuũ minime curo.quẽ ad me decipiendũ mihi dare cognoſco ſcio em̃ ꝙ cã furãdi huc veiſti.ꝛ iõ mihi prebes panẽ vt taceã vt ſic tutiꝰ furari poſſes.qđ nolo ꝑmittere.qꝛ niſꝰ es me ꝓuare cibo domeſtico.ꝛ ergo niſi ſpõte recedas tua furta meis latratibꝫ corã oĩbꝫ maĩfeſtabo ¶Sic moraľr ſaluatũ ẽ ꝗcꝗd bõ ꝛ fideli impẽdiť.ꝗ accepti bñficij nũq; obliuiſciť.ad hoc ſꝑ intendens vt vicẽ ſimilem benefactori reddere poſſit

petit ꝓducat .i.ſus ꝑlem.
Uult lupus vt pareat maturum ſuccula fetum
ſollicitudinẽ ꝓmittit
Seq; noui curam ſpondet habere gregis
dixit ſollicitudine sᵉo lupe ego ſus ſeruies.
Sus ait.hec cura careas.mihi nolo miniſtres
timẽt ſeruitiũ pueri noſtri
Horrent obſequium viſcera noſtra tuum
vade.remote parere .i.ꝑles
I procul hec pietas non erit apta mihi

ꝓ filijs ſcipit timorē habuiſſe
Pro natis natura iubet timuiſſe parentem.
termio ɔceſſo lupꝰ recedit.ſ.ſus ꝓducit
Fine dato verbis hic abit. illa parit.
.i.hora hominibꝫ ꝟba.
Tempore non omni non omnibus omnia credas
ſcꝫ ille hoī fallaci reputaꝛ fallax
Qui miſero credit. creditur eſſe miſer
¶ Hic au. ponit aliā fabulā cuiꝰ documētū ē. ꝙ nō oībꝫ fides ē ad/ bibēda. nā q̄ credūt miſeris deceptoribꝫ ſepe ɔſequūtur iñ miſeriā Qḋ nob̄ declaraꝛ ꝑ lupū ꝛ ſucculā ſic. Quodā em̄ tpe lupꝰ q̄dā ſup ueit vbi parere ſus dēret. ꝛ lupꝰ accedēs iuxta eā obtulit ſuū ſeruiti um dicēs. Audiui te in ꝑtu laborare ꝛ ḡ veni cupiēs tibi aſſiſtere et in tāta ncītate obſequm fidelē ꝓſtare. vr̄as tenēdo ples ꝛ modeſte tractādo. Cui ſus rn̄dit. ſi mihi auxiliū ferre veīſti nūq̄ꜫ ħ meliꝰ fa cere potes q̄ꜫ ſi feſtinātēr ꝓcul recedas. qꝛ q̄nto remotior es tāto ca/ rior mihi eris ꝛ vtilior. eſt em̄ turpe viris talibꝫ īterēē negocijs Nā cū aliq̄ mater parit ipē pater excludiꝛ ꝛ abeē iubeꝛ. quāto magis er go aliqs extraneꝰ dꝫ excludi a talibꝫ Mōralr̄. ſic ꝑuerſis ꝛ falſis minime credendū ē. q̄ malū bono paleāt. dulcia em̄ ꝓferūt ſed vul/ nera tradūt. De q̄bꝫ dꝛ in euāgelio. veniūt ad vos in veſtimētis o/ uium. intrinſecus aūt ſunt lupi rapaces
tale elemētū illa inflatio .ſ.interiꝰ dolores
Terra tumet. tumor ille gemit. gemituſq̄ꜫ fatetur
q̄ſi annihilaꝛ.ſ.tā vir q̄ꜫ mulier ꝓpter timorem
Partum. pene perit ſexus vterq̄ꜫ metu
inflata ē terra .i.oſtēdit parituram
Cum tumeat tellus monſtrat ſe monſtra daturam.
de hoc timent ſcꝫ hoc dānū abhorrēt
Hinc homines trepidant. ꝛ prope ſtare timent.
leticiā illa inflatio reuertiꝛ inflata tale vile aīal.
In riſum tumor ille redit. nam turgida murem
tellus ꝓducit. riſus pauor
Terra parit iocus eſt quod timor ante fuit
efficiꝛ ꝗ faciēda dicūt.
Sepe minus faciunt homines qui magna loquūtur
ꝓducit magnos parua timores
Sepe gerit nimios cauſa puſilla metus.
Hic ponit documentum ꝙ verboſi ꝛ preſumptuoſi ſepe minus faciunt q̄ꜫ homines taciti. Concluditur etiam ꝙ ex minima re ſepe euenit magnus timor. quod declaratur nobis per terram. Quodā enim tempore terra emiſit magnum ſonum ꝛ tumebat ꝛ tremebat

ꝓpter quod quaſi omnes homines pre timore perirent. Et cum ter
ra ſic tumeret aſſerebat ſe pariturã vnum monſtrum magnum ⁊
horribile quale ante non fuit viſum. Et ergo homines ⁊ cetera ani
mantia trementes non audebant prope ſtare vbi terra ſic tumebat
Poſtea vero terra turgida peperit murem. ⁊ homines hoc audien-
tes qui prius timuerunt ridebant. ⁊ inuicem iocabantur Eſt er
go documentum ꝙ homines qui multa loquuntur ſepeminus fa-
ciunt. ꝙ̃ qui ſunt taciti ⁊ pauca loquentes

.i. capra ꝓ qñ gaudet iuuenis.
Um grege barbato dum ludit iunior agnus.
ſcꝫ agnũ animi diſcordantia
Tendit in hunc mentis diſſona verba lupus
q̃re fetidã purã imitaris magis.
Cur olidam munda ſequeris plus matre capellam
tale nutrimẽtũ. donaret ſuauis mater tua
Lac tibi preberet dulcius ipſa parens
se mater accelera tuã poſtula dona se tue.
Eſt prope. feſtina matrem. pete munera matris
ꝓ qꝛ tenet mãmas ſcꝫ agno
Lac bibe. nam ſeruat vbera plena tibi.
se dicit benigna agno prebet
Agnus ad hec. pia capra mihi lac dulce propinat
agnũ loco mee nutrit genitricis
Me vice matris alit. me vice matris amat.
ſcꝫ oui se meo vitã hr̃e se ego agnus
Non mihi ſed domino prodeſt me viuere viuo
se dñs .i. dorſa multas lanas
Ut metat in tergo vellera multa meo
oui ꝯuenit foueri fomẽto capres
Ergo mihi preſtat nutriri lacte caprino
mee ſugens deuoret ſcꝫ lupino.
Quam lac matris habens mergat in ore tuo
ſugat diuitias tutã habere
Omnes vincit opes ſecuram ducere vitam:
miſerius nullũ ens miſera fruitio diuitiarum
Pauperius nihil eſt ꝙ̃ miſer vſus opum.
se eſt bono ꝯſilio vilius se ꝯſilio
Nil melius ſano monitu. nil peius iniquo
documẽtũ imitaꝛ iniquum
Conſilium ſequitur certa ruina malum.

Hic pōnit do cumentum ꝙ nihil eſt melius bono cōſilio: im-
mo quilibet prudens debet ſequi bonum conſilium. Etiam inclu-
ditur ꝙ illis qui loquuntur deceptorie non eſt credendum. Quod
declaratur nobis per lupum ⁊ agnum ſic Quodam em̄ tempore o-
uis quedam cōmiſit cuidam capre agniculum ſuum nutriendum.
qui vberibus capre conſuetus cum grege caprarum ſiluas ⁊ paſcua
frequentauit. Lupus autem videns hunc agnum in campo: nec
audens eum inuadere propter hircum dixit doloſe ad eum talia ꝟ-
ba. o tu agne cur ambulas cum iſta fetida capra matre tua dimiſſa
ite ad matrem tuam que ſeruat tibi plena vbera. Agnus ad hoc ſa-
pienter reſpondit. O lupe non ſum meipſius. ſ; domino alteri ſub-
iectus ſum qui me precepit ire cum grege caprino. cuius preceptis
parere teneor. Melius em̄ mihi ē ꝙ nutriar lacte caprino q̄ꝫ ꝙ ha-
beam lac matris mee. ⁊ mergar finaliter in ore tuo Concludi-
tur ergo ꝙ quilibet ſapiens debet vti ſano cōſilio ⁊ fugere inſa-
num ⁊ cetera.

roborauit s' venaticū velocitate mordacitate. iuuentute
Armauit natura canem pede dente iuuenta.
agilis atrox roboratus
Hinc leuis. hinc mordax. fortis ⁊ inde fuit.
tanta bona capit ſenectus fortitudine
Tot bona furatur ſenium nam robore priuat
ꝯ canis maxillas velocitate
Corpus dente genas. et leuitate pedes
canis ſenex capit maxillas exilit debiles
Hic leporem prendit. fauces lepus exit inermes
debilē ſui corrigit ſeueritas
Elumbem domini corripit ira canem
dat loquelā canē exaltauit. ſ. iuuentutis
Reddit verba canis. dum me pia protulit etas
valuit euolare fera meā velocitatem
Nulla meum potuit fallere preda pedem
ꝓtegit pigriciā. ſenectutis magnus honor
Defendit culpam ſenij laus ampla iuuentus:
ꝓ antiq̄ ſc; debilitate opatōes iuuentutis
Pro ſene (qui cecidit) facta priora vigent
nulla delectatio pſeuerat vtilitas dilectionem
Nullus amor durat. niſi fructus ſeruat amorem
ſc̄ hō .i. tante dilectōis ꝯmoda oſtendit.
Quilibet eſt tanti. munera quanta fecit

l.ꝯſpcū dn̄i.se canis.se ſpolia portaui
Magnus eram dum magna dedi. iam marcidus annis
flocci pēdor p̄terito recordatio se exhibiti
Vileo. de veteri mentio nulla boni.
approbas se tpe iuuētutis se tpe ſenij recōmēdare
Si laudas quod eram quod ſum laudare memento
.i. tibi vtilē expellere. viciū se eſt
Si iuuenem recipis. pellere turpe ſenem.
lamētabilit famulari famulat. hoī ingrato
Se miſere ſeruire ſciat. qui ſeruit iniquo.
miſereri famulis prauus
Parcere ſubiectis neſcit iniquus homo.

Hic ponit documētū ꝙ hō neceſſitatus q̄ ſeruire alteri debeat caueat ne ſeruiat miſero ⁊ ingrato. qꝛ ſeruientibꝫ ingratis ſepe fruſtrat ſpes mercedis. Cōcludit etiā ꝙ q̄libet tpe iuuētutis dꝫ ſe exercere ī bonis opibus. vt tādē illa ꝑueniant ad augmentū remuneratōnis Quod declaratur fabuloſe ſic. Quodā em̄ tpe erat q̄dā canis multū habilis ad venandū quare dilectꝰ fuit a dn̄o ſuo. ſed ſucceſſu tpis cōtigit illū canē aduenīēte ſenio illa venatōis habilitate p̄uari. tam̄ cōtigit vno tpe ꝙ iſte canis ſenex curreret poſt leporē quē tandē capiebat. ſed lepus a dentibꝫ canis euaſit. qꝛ canis iā pre ſenio edētatus leporē illū tenere nō potuit. qđ vidēs dn̄s multis v̄beribꝫ canē trucidauit. Canis v̄o turbatꝰ dixit. o dn̄e cū erā iuuenis nulla p̄da potuit meis euolare dētibꝫ. ſed iā ſenio obſtāte nō valeo tā fortiter predas cape. q̄re bona facta tpe iuuētutis dn̄t intercedere ꝓ me antiquo vt habeas me excuſatū. Sed ꝓ ch dolor q̄ꝺdiu potui vtiliter vobis ſeruiui ⁊ tūc a vobis diligebar. ſed nūc ex quo viribꝫ deficiētibus vobis ꝓficere neq̄o. totā veſtrā a me auertiſtis dilectōnem. Et iſte eſt modꝰ hodierni tpis q̄ꝺdiu hoīes ab alijs ꝯſequūtur lucrū ⁊ vtilitatē tādiu eos beniuole tractāt. ſꝫ lucro ceſſante tepeſcit amor et dilectio. Et ergo bene dicit canis. Magnus eram cum magna dedi ſed iam vilis eſt antiquitas mea. nulla mentio habet de boīs preteritis qđ tn̄ eſt ꝯtra v̄am iuſticiā ¶ Cōcluditur ergo ꝙ ille male ſeruit q̄ ſeruit homini malicioſo ⁊ ingrato

nemus ſonū facit talia aīalia fra aq̄tica ſtant
Silua ſonat. fugiunt lepores. palus obuiat. herent
tardatio circūſpiciūt pauent
Fit mora reſpiciunt. ante retroq̄ꝫ timent
in aīo timores ꝯcordati.
Dum librant in mente metus. ſe mergere pacti.
q̄n timent aquas ſubtus ire cernūt
Cum metuunt. ranas ſtagna ſubire vident

lepoꝝ dixit ſpē hr̄e. licitū eſt formidinis
Unus ait ſperare licet. non ſola timoris.
collectio inutili
Turba ſumus. vano rana timore latet.
bonā decēs habere ꝑmū ꝑncipiū ſaluatōis
Spem decet amplecti. ſpes eſt via prima ſalutis
multotiēs timeri nō timēda timor
Sepe facit metui non metuenda metus
ſcꝫ noſtri velocitas cordis ſtulticia leporis.
Corporis eſt leuitas ꝛ mentis inertia nobis.
leuitas occaſionē portat inertia timorē
Iſta fuge cauſam ſuggerit. illa metum
timorē habeat metuit grauedīe arrietatis
Sic timeat quicunqꝫ timet. ne mole timoris.
deficiat intollerabilis recedēte pauor
Spe careat grauis eſt (ſpe fugiente) timor
ſpem habeat timuit ꝙ deberēt mori in vita ꝑmanēte
Speret qui metuit. morituros viuere vidi.
sᶜ bono ducēte sᶜ vidi recedente obire
Spe duce victuros. ſpe fugiente mori

¶ Hic pouit documentū ꝙ nihil melius eſt bona ſpe Iſtō nob̄ declarat fabuloſe ꝑ lepores Quodā em̄ tꝑe vēto multū impetuoſe flāte arbores cuiuſdā nemoris ꝑ flatū venti magnū ſonū fecerūt. vn̄ le lepores iſtius ſilue territi ceperūt fugere. ꝛ ſic fugiēdo venerunt ad quādā paludē quā ꝑtrāſire nō poterāt. ipi xͦo ſic ſtātes viderūt ranas in palude ſe ſubmergere. quare ipi ducti erāt ad maiorē terrorē dubitātes an vellēt ſe ſubmergere ſicut rane. Ipis xͦo ſic dubitātibus dixit vnꝰ eoꝝ. vero nos nō ſumꝰ ſoli ꝙ vano timore timent. qꝛ uidemꝰ ꝙ ꝑ̄ timore inutili rane iſte ſubmerſerūt ſe. quaſi diceret vane timemꝰ. ꝯſolemur g̊ ꝛ babeamꝰ ſpem bonā. nā ſpes eſt firma via ſalutis. leues em̄ ſumꝰ ad currendū viā aſperā. licet graues ſumus mente. Cōcludit g̊ ꝙ nullꝰ dꝫ ita timere ꝙ careat bona ſpe. Et dicit autor hoies morituri h̄ntes bonā ſpeꝫ de vita ſepe diutiꝰ viuūt et ecōtra aliq̄ victuri ꝑ lōga tꝑa deſperātes de vita citiꝰ ſepe moriuntur. nihil ig it ē meliꝰ bona ſpe. ꝛ nil peius deſperatōe Moraliter ois hō patrie leges ꝛ ꝯſuetudies libēt ferre dꝫ. qꝛ vanū ē loca mutare. qꝛ vbicūqꝫ fuerꝭ aut a d q̄cūqꝫ loca fugias ſꝑ iueies tuū ſupiorē

tale aīal agnellū ꝯmittit cauleouiū
Apra cibum querens hedū cōmendat ouili

hedũ capre firma cuſtodit caula clauſura
Hunc illi ſolida ſeruit ouile ſera
hedũ ſapiēs capra ſuaſioue premiſit
Natum cauta parens monitu premunit amico.
maneat int⁹ nocumēta vagabũdus
Ut lateat. nec ſit in ſua damna vagus.
hed⁹ abſcõdit ſe tãgit ianuas balatu.
Hic latet. ecce lupus mouet oſtia voce caprina
dicit aperiant ianue peſſulate.
Exprimit. vt pateant oſtia clauſa petit
maneas foris agnell⁹ dt falſa voce
Sta procul hedus ait. capriſas gutture falſo.
indebite lupũ foras.
Cum male capriſes te procul eſſe volo.
genitrix falſe figurat modus
Ut mea ſis mater mentitur imago loquendi
foramē ꝑ quã cerno oſtendit
Rimula (qua video) te docet eſſe lupum
impſſa filioꝝ mēti inſtructio
Inſita natorum cordi doctrina parentum
facit honorē ſᵉ doctrina parentũ
Sepe parit fructum. ſpreta nocere ſolet.

Hic ponit documētũ ꝙ pueri obediētes ꝑntibꝫ ſepe ꝯſequũtur cõmodũ ⁊ honorē de hoc. Et ꝑ oppoſitũ pueri ſpnētes ꝑcepta parētuꝫ ſepe ꝯſequũtur dãna ⁊ vicia. Uñ allegorice dr. Audiet hic vitricũ patrē q ſpuit amicũ. Iſtd declarat fabuloſe ſic. Quodã ꝯm tpe duꝫ capra qdã ad paſcua iret reliqt paruulũ hedũ in domo, cui ſpcepit domũ obſeratã cuſtodire ne qs intraret donec ipſa rediret. Dũ aũt iſta ad hedũ capra dixiſſet. lup⁹ ſecrete aſtitit añ fores audiēs quid mater ꝑcepit filio ſuo. ſꝫ cap̃ abeũte lup⁹ doloſe veit ⁊ pulſat añ oſtium incipiēs loq voce capna. vt cũ ꝑuul⁹ maternã vocē audiret ſubito clauſas ianuas apiret. ſꝫ hed⁹ ꝑ rimulã ꝯſpiciēs ⁊ lupũ vidēs ſic ait. vocē qdē maternã audio. ſꝫ necꝫ caput necꝫ pedes ei⁹ video. immo imago quã ꝑ rimulã video docꝫ te eē lupũ. qre ad me ñ intrab. Cõcludit g ꝙ pueri ſuis ꝑntibꝫ obediē tes prudēt agũt. ſꝫ ñ obediētes ſepiſſiē malo clandunt fine. Etiã poſſet moralr ꝯcludi ꝙ obedientes dõ vitã etnã ꝯſequunt. ſꝫ q diabolo obediũt damnantur

tale aĩal agno aſtãte dicit magnũ
Ceruus oui preſente lupo ſic intonat. amplum.
illi⁹ frumēti teneris ſoluere reſtitue ceruo
Uas tritici debes reddere redde mihi

pcipit h aial obedit ouis ſcȝ lupi
Si iubet eſſe lupus. paret iſta timore iubentis
qr tio ſtatuto pmittit ſ'ſoluere
Namqȝ die fixo debita ſpondet ouis.
plongat agnellū īfeſtat pmiſſo
Fit mora. ceruus ouem vexat de federe ceruo
ait agnus nō obligāt pacta .i. p timore.
Inſtat ouis. non ſtant federa facta metu
ſ'ouē optuit pcipiēte oīa pmictere
Me decuit cogente lupo quecunqȝ fateri
ſ'ouē optuit dolū remouere ſili dolo
Me decuit fraudem pellere fraude pari
anxietas in pñtia adeſt vota anxietatis
Cum timor in promptu reſidet. promiſſa timoris
nō tenent metus tenent
Arent. nil fidei verba timoris habent

¶ Dic au. po. aliā fa. cui⁹ documētū ē. q pmiſſiōes fcē ppter metum corpis nō obligāt pmittētē. Cōcludit etiā q hō cū fraude pt ſe etiā defēdere ptra malos ꝛ fraudulētos Iſtō declarat nob ſic. qdā eniȝ tpe ceru⁹ ipetebat ouē lupo pñte dicens. q ſibi vas tritici dēret. qre ceru⁹ reqſiuit ouē vt ſibi ſatiſfaceret. ꝛ lup⁹ h audiēs pcepit oui vt ſatiſfaceret. qd audiēs ouis cū magno tiore rñdit q h libēter faceret. et aſſigtus ē termin⁹ ſolutōis. termio āt ſolutōis adueniēte acceſſit ceru⁹ ad ouē exigēs qd ſibi pmiſſum fuerat. ouis āt rñdit ſe nihil ceruo debere dicēs. etſi triticū tibi ſoluere pmiſerim, nō tamē ſoluā. qr ſolū ex timore pñtis lupi pmiſi. ſi em lupus nō affuiſſet nihil tibi pmiſiſſem. qre nihil tibi dabo Cōcluditur ergo q pmiſſiones timore mortis facte nō obligāt pmittentē ad ſatiſfaciendū

ruſtici longe alitū nutrierat ſerpentē
Ruſtica menſa diu nutritum fouerat anguem.
.i. hoīs ſerpēs diligere pietatem
Humanam potuit anguis amare manum
pietas magna ruſtici variat .i. in ingtitudinem
Gratia longa viri ſubitam mutatur in iram
ſerpētis mittit .ſ. ſecuri.
Ira per anguineum dirigit arma caput
leſionis .ſ. ruſtic⁹ paup efficit .i. p vuln⁹ depaupatū.
Vulneris actor eget. ſe vulnere credit egenum

ſerpenti rogitat ſerpens dixit
Angui ꝓ venia ſupplicat. anguis ait
tu⁹ ruſtico tã magna aſcia
Non ero ſecurus. cum ſit tibi tanta ſecuris
pellis iſtas recordat̃ ſciſſuras cuti.
Dum cutis hec memorat vulnera facta ſibi.
ſ. anguẽ iterũ
Qui me leſit itẽ ledet ſi ledere poſſit.
vtile eſt ꝑfido nõ adhibere fiduciã
Expedit infido non iterare fidem
peniteat delicti pctm̃ indulgeo.
Sed ſi te pigeat ſceleris. ſcelus omne remitto.
ꝓ qꝛ fletus remiſſionẽ .i. ꝯtritõe mẽtis ꝓmeret̃
Nam gemitus veniam vulnere cordis emit
leſit ledere alia vice
Qui primo nocuit vult poſſe nocere ſecundo.
miſcuit ꝑfidus dulcia aconita eſtimo
Qui dedit infidus mella venena puto

Hic autor ponit aliã fabulã cui⁹ documẽtũ eſt. ꝙ hõ ſel' inuẽtus in dolo ſꝑ habet̃ ſuſpect⁹. qꝛ ſm iura Qui ſemel ẽ mal⁹ ſꝑ ꝑſumitur malus in eodẽ gñe mali. vtꝫ de re. iu. li. vi. Includit̃ etiã ꝙ forefcõr ex ꝯtritõe veniã petens dꝫ merito veniã cõſeq̃. Jllð declarat̃ fabuloſe ꝑ ruſticũ ⁊ anguẽ. Quodã em̃ tꝑe ruſticus in domo ſua ſerpẽtẽ nutriuit. quapropter anguis merito tenebat̃ diligere illũ. qꝛ ab eo ſuũ recepit nutrimentũ. nec ſciuit ꝙ ruſticus ei nutrimentũ ad malũ finẽ miſtrabat. Succeſſu ꝓo tꝑis ruſticus iratus intẽdebat exeq̃ finem ſui mali anguẽ ſecuri ꝑcuſſit ⁊ vulnerauit eũ. poſtmodũ ꝯtigit ruſticũ depauꝑari. depauꝑatus ergo ruſtic⁹ cogitauit ſibi pauꝑtatẽ accidiſſe eo ꝙ anguẽ ꝑcuſſiſſet. quare ruſticus rogauit anguẽ vt ſibi ignoſceret. Anguis aũt rñdit ruſtico dicẽs. ex hꝫ ꝙ volebas me interficere tibi nõ credã ampli⁹. etiã nõ ſum ſecurus cũ in manu tua tantã habeas ſecurim. nã ex q̃ me ſemel leſiſti timeo iterũ a te ledi. tamẽ qꝛ penitet te delicti. iõ forefactũ tibi dimitto. qꝛ gemit⁹ ⁊ cordis ꝯtritio veniã ꝓmerent. Concludit̃ hic etiã ꝙ dulcia ⁊ delectabilia ꝓpter malũ finẽ alicui exhibita ñ ſũt ꝓa dulcia. ſꝫ poti⁹ venena.

culex pũgit ſ. hoĩem ꝑcutere
Muſca premit caluum. caluus vult ledere muſcam
ꝑcutiat ſeipm̃ muſca
Ut muſcam feriat ſe ferit. illa ridet
ſ. hõ dꝛ .i. mors ꝓpinqua
Caluus ait. te parca iubet vicina iocari

ꝑcutior ꝑcutiaris morieris.
Si ferior rides. ſi feriare cades.
ſanus ꝑcuſſus vna vice morieris
Soſpes ero decies ictus. ſemel icta peribis.
parata s^e caluo fauor s^e muſce.
Eſt mea prompta mihi gratia. ſurda tibi.
merito offendi offendat.
Iure poteſt ledi leſor. ſi ledat in illum.
a quo ꝑua icepit leſura
Unde breuis cepit leſio. magna redit.

¶ Hic autor ponit aliā fabulā. cuiꝰ documentū ē ꝙ hoīes debiles potētioribꝫ volētes nocere ſepe decipiūtur Cōcludit̄ etiā ꝙ ex modica re frequēter magna l'orit̄. Iſtō declarat̄ fabuloſe ſic. quodaꝫ cū tpe ſedit muſca ſuꝑ caput hoīs calui vt ipm morderet. caluꝰ ſēo ſentiēs muſcā extēdit manū ſuā vt muſcā ꝑcuteret. ſed ſeipm ꝑcuſſit. qd vidēs muſca ridebat. Ait ergo caluus. tu muſca rides qm̄ ego ꝑcutior. ſed ſi tu ſel'ꝑcutiaris mox morierıs. ꝛ licet ego decies ꝑcutiar ſanus tñ ꝑmanebo Allegorice ꝑ iſtū caluū intelligi pñt religioſi per muſcā hoīes ſeculares q religioſos infeſtant ꝛ deridēt. ſed ipſi ſentētia diuine iuſticie cōtra eos lata eternal'r ꝑibunt

illo aīali inuitāte tal' auis s^e hīe.
Ulpe vocante venit ſperatqꝫ cyconia cenam
decipit cyconiā humidis irridēte
Fallit auem liquidis vulpe iocante cibis
qñ lābit s^e vulpes ſorbet s^e cyconia triſticiā
Cum bibit iſta cibos ſolum. bibit illa dolorem
iſta deceptio ꝯtra vulpē machinat̄ .i. deceptōes
Hic dolor in vulpem fabricat arma doli.
modici tps breue cyconia dixit
Sunt pauci mora pauca dies. auis inquit habemus
cibaria valent s^e tu vulpes s^e ad nos.
Fercula que ſapiunt. dulcis amica veni
vulpes cyconia cibaria fundit.
Hec venit. hec vaſe vitreo bona fercula condit.
admittit .ſ. ſtricti .i. cyconiā.
Hec ſolam recipit formula vaſis auem
ꝯmēdat cibos viſu ſplēdor dapes denegat.
Laudat opes oculo vaſis nitor. has negat ori.
s^e vaſis duplicat ſcꝫ ciboꝝ s^e vulpis
Formula. ſic geminat viſus odorqꝫ famem

eſuriēs reuertit̄ decipit̄
Sic vulpes ieiuna redit. ſic fallitur audens
decipe dolo decipit̄ sᶜ vulpes
Fallere. ſic telo leditur ipſa ſuo
.i. nō vis fieri sᶜ hoībꝫ
Que tibi non faceres. aliȷs feciſſe caueto
tormēta nō vales ſuſtinere
Vulnera ne facias. que nequis ipſe pati

Hic au. po. aliā fa. cuiꝰ documētū ē. ꝙ nemo faciat alteri qđ ſibi nō vellet fieri Etiā includit̄ ꝙ nemo aliū decipiet ne ſibi mō decipiat̄. Hoc inuit̄ nob̄ ꝑ vulpē ⁊ cyconiā. qđā em̄ tꝑe vulpes īuitauit cyconiā ad cenā doloſo tn̄ aīo. ⁊ ꝑauit vulpes bona ⁊ liqda cibaria. ⁊ effudit ea late ſuꝑ mēſā. vn̄ cyconia roſtro ſuo lōgo cibaria illa ſumere n̄ potuit vulpes āt ligua ſua lingēdo ſola oīa cibaria ſūpſit Cyconia āt vidēs ſe ſic deluſam cogitās de vindcā volens vulpi reddere taliōnē iuitauit eā paucos pꝰ dies ī domū ſuā. ⁊ bōa fercula ꝑꝑauit q̄ ī vaſe vitreo ſtrictū hn̄te orificiū repoſuit Vulpes āt ad cenā veiens cibaria nec ligua nec ore attigere potuit ꝓpt̄ vaſ̄ artitudīez. Cyconia ꝟo roſtro ſuo lōgo ī vas īmiſſo oīa illa cibaria ſola coēdit Sz vulpes vidēs ſe ea q̄ pꝰ decepat arte deluſaz triſtis ⁊ famelica r̄ceſſit

ꝑ qn̄ ꝑtranſit inuenit ſcīa elatū.
Um legit arua lupus reperit caput arte ſuperbum.
caput decorat mag̃ ſcia maxillis
Hoc ornat hominis ars precioſa genis
caput vtroqꝫ vertit .ſ. ſequētia dicēs
Hoc lupus alterno voluit pede verba reſoluens
ſine loq̄la maxille .i. ſine corde.
O ſine voce gene. o ſine mente caput
obtenebrat delet mētis obtuſitas decorē.
Fuſcat ⁊ extinguit cordis caligo nitorem
.i. mens in mūdo ſplēdor.
Corporis eſt animus ſolus in orbe nitor

¶ Hic au. po. aliā fa. cuiꝰ documentū ē. ꝙ bōa naturalia mlto p̄ſtātiora ſunt fortuitis cuiuſmōi ſūt ditie pulchritudo ⁊ alia ſiliā. Jncludit̄ etiā ꝙ bona aīe ſicut boni mores ꝟtutes ⁊ ſcie p̄ualēt bonis corꝑis vt ſunt pulchritudo fortitudo ſāitas ⁊c̄. Jſtđ inuit̄ nob̄ per qđdā caput hūani capitis formā hn̄s. qđā em̄ tꝑe lupꝰ ꝑtrāſiēs cāpos inueīt qđdā caput artificialr̄ fcm̄ hn̄s formā hūani capitis. qđ ſub pedibꝫ ſuis voluebat dicēs Tu qđ ē habes formā ⁊ diſpōez hominis ſenſiti ui ⁊ carēs rōne, ſi aūt rōem haberes nō ſuſtineres illud quod tibi facio

taľ auis ornato taľ auis veſtitu
Raculus inuenti picto pauonis amictu
ſeipm ornat ſuſtinere ſgnit .ſ. eiuſdē gnis
Se polit. et ſocias ferre ſuperbit aues
ſp ḡculū eſſe pluma oſtendit
Quem fore pauonem pauonis penna fatetur.
nature ſp ḡculus ſocius.
Pauonum generi non timet eſſe comes
fraudē ꝑcipit fieri .i. laudem
Pauo dolum ſentit. falſi pauonis honorem
arguit coartatā .i. ictib⁹ graculū.
Increpat ⁊ domitam verbere nudat auem
ſp ḡculus vitat .i. magnā verecundiā.
Nuda latet. ſocioſq; fugit nimiumq; pudorem
ſuſtinuit aſꝑo ſp ḡculū roſtro .ſ. pauo
Suſtulit ⁊ duro vulnerat ore comes
exaltās ſe nimiū cadit in infimis
Aſcenſor nimius. nimium ruit aptus in imis
ſp ad ruinā magna
Eſt locus eſt leuis hic. illa ruina grauis
magis eſtimat ꝑtus naturaľ ꝓcedit
Qui plus poſſe putat ſua q̄ʒ natura miniſtrat
ſuā ptātē excedēs ſeipo .ſ. ad ptātē
Poſſe ſuum ſuperans ſe minus eſſe poteſt
ḡ ule apta ꝑtus naturalis
Si tibi nota ſatis nature meta fuiſſet.
ſp in corpe pauꝑ .i. ſine plumis eſſes
Nec vilis nec inops nec ſine veſte fores
ſcʒ bona nō placēt ꝯtinu⁹ raptor
Cui ſua non ſapiunt. alieni ſedulus auceps
illud capiēs .ſ. ille deficit.
Quod non eſt rapiens deſinit eſſe quod eſt.

Hic po. documētū ꝙ q̄libʒ caueat petere illa q̄ ſtatui ſuo ñ ꝯgruūt
Etiā icludit ꝙ q̄libet caueat ſe vſurpare res alienas. nā q̄cūq; appe
tit iiuſte bona aliena ſepe ꝑuat tā ill' q̄ʒ ꝓp̄ijs. qd declarat nob ſic.
Quodā eñi tpe ḡcul⁹ pulcrā pellē pauois inueit quā iduebat ⁊ ſe ī
tātū extabat ſupbiēdo de ſua pulcritudie ꝙ alioꝝ ḡculoꝝ ſocietate
ſpreta pauoib⁹ ſe adiūxit int q̄s ꝯuerſabatur fingēs ſe ēē pauonem.
Tādē q̄dā pauo ꝑcipiēs eū ñ ēē veꝝ pauonē ſʒ fictū pellē pauois ſi
bi abſtraxit denudās ipʒ oib⁹ plumis ꝓp̄ijs, mltiſq; plagis ip oīs

extra pauonū ſocietatē ipm ꝓiecit. Cū aūt ſic erat eiect⁹ audebat venire inter alios graculos. ſed ſol⁹ in ſecreto loco latebat. Quē ali⁹ graculus increpauit, dicēs. ſocie mi q̄ꝛ petebas qd̄ tibi nō ꝯgruebat. iō magnū malū paſſus es. q̄ꝛ cupiēs plumas pauōis ab honore ꝓprio priuatus es. Cōcluditur ergo vt prius dictum eſt

tale aīal impetū. p q̄ꝛ .i. ductor
Mula capit curſum. nam mulam mulio cogit
ꝯminis leſione.
Mule muſca nocet verbere ſiue minis.
q̄re feſſo aurigā tardaris
Cur pede ſopito currum tempuſq̄ȝ moraris
mulā ꝯbero trudo mula.
Te premo. te pungo. peſſima curre leuis
.i. dicit dicis .i. apparere
Multa refert. q̄ꝛ magna tonas. vis magna videri.
tue mine opa mule.
Nec tua verba nocent. nec tua facta mihi.
muſcā patior illa ꝑs aurige
Nec te ſuſtineo. ſed eum quem ſuſtinet axis.
s. aurigā retinet deorſum ꝑcutit.
Qui mea frena tenet. qui mea terga ferit
.i. pauēs robuſto.
Audet in audacem timidus fortiq̄ȝ minatur
infirm⁹ q̄n cernit.
Debilis audendi dum videt eſſe locum.

¶ Hic ponit documentū ꝙ hoīes naturalr̄ timidi vidētes aliorū miſeriā nocēdo ſepe ſūt peiores his q̄ȝ q̄ ex natura ſūt audaces. Qd̄ declarat nobis ſic. Quodā eīn tp̄e mula trahēs currū ꝑcuciebatur duris ꝯberibꝫ ab auriga, eo ꝙ veloci motu currū n̄ trahebat. qd̄ videns muſca cepit morſibꝫ torq̄re mulā dicēs. o mula curre velocit̄ q̄ꝛ ego pūgo te. Audiēs h̄ mula rn̄t. o muſca q̄ꝛ vides me caſtigari dicꝪ mihi opprobrioſa ꝯba, ꝛ tn̄ nec ꝯba nec fcā tua nocēt mihi. ſꝫ ſolū auriga q̄ ꝯberibꝫ me p̄mit. ¶ Cōcludit ḡ ꝙ hoīes timidi q̄n vidēt alios diffortūatos pati miſeriā magꝫ eis no eēt q̄ȝ potētes ꝛ audaces. Includit etiā ꝙ timidi audēt iuadere audacē dū viderit auxiliū. al's n̄

talis auis iurgia tale aīal loq̄la vexat
Muſca mouens lites. formicam voce fatigat.
ſupſcriptōibꝫ viliter muſca.
Se titulis ornat turpiter ipſa ſuis

angues infuſa cauernis muſce īueſtigaī.velocib⁹.
Torpes merſa cauis.leuitas mihi queritur alis
cauerna māſionē muſce
Dat tibi foſſa domum.nobilis aula mihi
delicata cibaria.frumēta muſcā.regal' mēſa fouet
Delicie ſint grana tue me regia nutrit
potas potū turbidū bonū vinū
Menſa.bibis fecem.ſed bibo dulce merum
ſcʒ terre pſtat vas aureum
Quod bibis a limo ſugis.mihi ſuggerit aurum
lapides .ſ.ſedēdo ſedes regales
Quod bibo ſaxa premis.regia ſtrata premo
loco nutrimēto dormitorijs dn̄is vtor
Sede cibis potu talamis cum regibus vtor
domicelle firmo maxillis
Regine teneris oſcula figo genis
nocētia attribuit tale aīal damna.
Non minus vrentes reddit formica ſagittas
.i.multū
Et ſua non modicum ſpicula fellis habent
ɔgratulor īcluſa cauernis ala.
Ludo merſa cauis.neſcit tua penna quietem
formice modica ſufficiūt muſce magna
Sunt mihi pauca ſatis.ſunt tibi multa parum.
formicā iocūdā pcipit ſpecula muſcā.ſ.mēſa
Me letam iubet eſſe cauus.te regia triſtem
formice frumēta ſcʒ muſce diuitie
Plus mihi grana placent.ꝙ̄ tibi regis opes
pducit formice muſce.
Venatur mihi farra labor.tibi fercula furtum
fercula.formice dulcificat ſcʒ regia cibaria.
Hec mihi pax mellit.toxicat illa timor
pura farina vtor.muſca.maculas ꝗcunqʒ tangis
Mundo farre fruor.tu fedas omnia tactu.
p.qꝛ ſ.ego formica oīb⁹ tu muſca
Cum nulli noceam.cuilibet ipſa noces
formice.nō nocēdi exēplū muſce.vitalis optatio
Eſt mea parcendi ſpeculum.tua vita nocendi
accipio muſca ſpolia degluttiris
Sunt mea que carpo.tu niſi rapta voras.

edas ſcȝ tu eſca ſp̄ ego formica deficiam
Ut comedas viuis. comedo ne viuere ceſſem
formicā moleſtat muſcā expellit
De nihil infeſtat. te fugit omnis homo
a q̄bꝫ accipit ab illo naturali inſtrumento
Unde petis vitam. rapitur tua vita palato
melliflua amaritudinem. ſtrēnue
Dulcia vina bibens. fel necis atre bibis,
interficit muſce fugata flatu.
Se necat ala tibi ventoſa victa flabello
mortē ſuſtineris .i. q̄ſi mortua
Aut mortem pateris. aut ſemiuiua iaces
vales eſtatis ꝑſeuerare.
Si potes eſtiui donis durare fauoris,
oīa alia ſcȝ muſce.
Cetera ſi parcant non tibi parcit hyems
iocūda ſp̄ ꝟbo vili vilia tribui
Dulcia pro dulci. pro turpi turpia reddi
ꝯſuetū illud inſtrumentū preparat.
Uerba ſolent. odium lingua fidemq̄ꝫ parit.

Hic ponit documētū q̄ ꝓꝑl's nō dȝ vnū approbare ꝛ aliū vituꝑare ꝓpter laudes ꝓprias. Includitur etiā q̄ hō debet tēꝑate viuere et non preſumptuoſe. Includitur etiā q̄ honeſta allocutio honeſtam meretur reſponſionem. ꝛ allocutio peruerſa generat odiū. Iſtud declaratur nobis per formicam ꝛ muſcā. Quodam em̄ tp̄e muſca vitugauit formicam dicens ſe eſſe nobilem. formicā aūt ignobileȝ. q̄ꝛ formica eſſet tarda morans in cauernis terre. ipſa aūt muſca eſſet leuis potēs volare ꝑ alta. Etiā dixit q̄ formica viueret de granis ꝛ biberet fecē ſugens potū ſuū ex limo terre. muſca aūt viueret de mēſa regia ꝛ biberet ex vaſis aureis. ꝛ ſic in multis alijs muſca vituꝑauit formicā. vt pȝ in textu. His auditis r̄ndit formica muſce increpādo eā dicens. o muſca q̄uis ſic epularis. tn̄ nō es laude dig̃ q̄uis etiā te laudaſti. lȝ illa q̄ dixiſti ſint ꝟa. hēs tn̄ alios defectus maiores. ꝛ r̄ndebo tibi ꝑ ordinē ad obiecta tua. Prio lȝ moror ī cauernis t̄re. tn̄ ibi hēo vitā q̄etā. tu lȝ ꝑ alta volas. cares tn̄ tua q̄ete et lȝ etiā cōedis de mēſa regali. ꝛ ego de g̃nis campi tn̄ iſta modica mihi ſufficiūt ſȝ tua m̄lta nō ſufficiūt tibi. et ſic formica ad oīa r̄ndebat vt pȝ ī textu ¶ Moral'r ꝑ formicā pn̄t itelligi hoīes boni ꝛ iuſti qui de laboribꝫ ꝓprijs viuūt ꝛ modico ꝯtentant. Per muſcā itelligunt hoīes q̄ curias dn̄oꝝ ſequūtur. multa ſibi accumulātes iiuſte et volētes alijs p̄eſſe dicētes ſe nobiliores eē. ꝛ vituꝑantes pauꝑes.

Quib₉ paupes pñt rũdere meli᷒ ẽ modicũ habere iuste q̃ꝫ magnas diuitias iniuste. Paupes eñ de laborib₉ viuũt ſobrie ⁊ caste. ⁊ iu⸗ſta poſſidẽt. auari eñ ⁊ guloſi bona ſua interdum iniuſte acquirũt de quibus guloſe viuunt

tali aiali .i. crimine cogit

Eſpondere lupo de furti labe tenetur

ſcꝫ vulpẽ .ſ. lup᷒ .ſ. furtũ .ſ. vulpes

Uulpes. eam vocat. hic petit. illa negat.

hoc aial ſubtilitas.

Simeus eſt iudex. iudicis non errat acumen

.i. ſecretũ cordis portat

Judicis archanum mentis in ore gerit

s᷑ ſime᷒ cogitat deſideras dolus

Judicium fingit. poſcis quod poſcere fraus eſt.

petis fiduciã ſcꝫ ꝓliq̃ fidelitas.

Viſqꝫ fidem de re. quam negat ipſa fides

vulpes rapinas lupũ ꝯſuetudo

Tu bene furta negas. te vite purior vſus

excuſat diſcordiã tꝑat odium

Liberat. hanc litem pax domat. ira cadet

vnitas deceptio ꝓductrix

Simplicitas veri fraus eſtqꝫ puerpera falſi

ꝯcors opera

Eſſe ſolent vite conſona verba ſue

malis opib₉ inſtructi nõ valẽt .i. pccata

Sordibus imbuti nequiunt dimittere ſordes

decipere decipe deſiderat

Fallere (qui didicit) fallere ſemper amat

Hic ponit documentũ ꝙ homĩes ꝯſueti malefacere difficulter pñt cõſueta relinquere. qꝛ ꝯſuetudo eſt altera natura. vnde ꝯtingit ꝙ hõ cõſuetus male facere vix pt bñ facere. Quod declarat nobis p vulpẽ ⁊ lupum. Quodã eñ tpe lupus accuſabat vulpẽ de furto. et traxit vulpẽ in cãm corã iudice qui erat ſime᷒. Simeus aũt diſcretus iudex dixit ad lupũ. o lupe quare vulpi furtũ imponis. certe credo ꝙ vulpi iniuriã facias cũ vulpes ſit iuſta ⁊ recta in oib₉ ſuis factis ſine dolo ⁊ fraude. q̃re ammiror ꝙ a vulpe q̃ris hãc rẽ quã vulpes tibi nõ abſtraxit. Qꝫ aũt vulpes ſit iuſta ⁊ rcã oñdit ſu᷒ modus viuendi honeſt᷒ Hoc aũt deriſorie dixit. qꝛ vulpes minime ſimplices ſunt. Uñ ꝯcludit ꝙ q̃ ꝯſueti ſunt mala facere difficult pñt illa relinq̃re ⁊ bñ facere. ſicut vulpes ꝯſuete ſunt frauduleter viuere

rapina raptor tale aĩal rogat
Reda viri predo murum muſtela precatur
indulgentiã miſereri sc muſtele.
Da veniam debes parcere. parce mihi.
mundat .ſ. mure ab immũdicia
Qꝫ caret hoſte domus. ꝙ abeſt a ſorde fatetur
sc ſeruitiũ ſupplicat .i. parce
Eſſe meum pro me te rogat: ergo faue
miniſterio sc muſtele operum.
Seruitio me redde tuo. mihi redde laborum
munera sc ſalua
Premia. pro dono ſit mea vita mihi
sc vir dt laborꝝ venia intentõi.
Ille refert. operum debetur gratia menti
labori acceptũ volũtas.
Non operi gratum mens bona reddit opus
actualr .ſ. in aĩo
Nemo licet proſit niſi vult prodeſſe meretur
vtilis eſſe inimic⁹ nocere
Non prodeſſe poteſt hoſtis obeſſe volens
.ſ. viro vtilis eſſes intendebas
Cum mihi prodeſſes mihi non prodeſſe volebas
ſcꝫ muribus sc muſtela inimicus
Hoſtibus ipſa meis ⁊ meus hoſtis eras
.ſ. viro .ſ. mures interficiens sc muſtele vtilis
Non mihi monſtra necans. ſed eras tibi prouida ſoli
valebas comedere
Sic panem poteras rodere ſola meum.
sc tu muſtela sc tue tributum.
Pane meo pinguis mihi da pinguedinis vſum
ſꝑ meis reddo mortẽ rea mori moriaris
Damnis penſo necem. digna perire peri
ornat opus animi .i. ſola intentio
Nil decorat factum niſi mentis ſola voluntas
ꝯſidero animi intentionem.
Non operis factum. ſed noto mentis opus

Hic autor ponit aliam fabulam. cuius documentum eſt. ꝙ nihil ornat opus aliquod quantum bona voluntas et recta intentio. Includitur etiam. ꝙ non ſemper merces tribuenda eſt homini benefacienti. quia aliquis interdũ bñfacit alicui. tñ ille intendit no-

cere ei. Iſtd declarat fabuloſe ſic. q̄dā cū tpe muſtela morabat in domo cuiuſdā viri oēs mures illi⁹ domus deuorans Cōtigit autē muſtelā illā capi a viro illo. q̄ capta rogabat veniā dicēs O bōe vir pce mihi ꝛ da veniā mihi. q2 tota dom⁹ tua p me a muribꝫ libata ē faue ḡ ꝛ redde mihi p̄mia laboris mei. ꝛ ſit mihi vita mea p merce de Cui vir ait. grā ꝑ actōes debent mēti ꝛ nō opi. q̄ſi diceret. bona opa dn̄t attēdi ex bona volūtate opantꝫ Un̄ lꝫ q̄s bn̄fecerit alteri ſi tn̄ n̄ intēdat n̄ meret ex h̄. ſic lꝫ tu mihi pfuiſſes n̄ tn̄ intēdebas. q̄a hoſtis mihi eras ꝛ etiā hoſtibꝫ meis. ſ. muribꝫ. q̄s n̄ iſfeciſti cā mei ſꝫ ſuipi⁹ lucro vt. ſ. ſola meū poſſis rodere panē. vn̄ ꝛ tu īpiguata es. redde ḡ tributū de pīguedie tua. ꝛ p dānis mihi illatis mortem habeb. Cōcludit ḡ ꝙ ſola bona volūtas reddit op⁹ meritoriū ꝛ laudabile. ꝛ n̄ ipm op⁹ Allegorice p ſmuſtelā pn̄t intelligi hypocrite q̄ ꝑpt hūanā laudē faciūt mlta gn̄a bonoꝝ opeꝝ. vt a ꝑparcāt boni ꝛ iuſti in ꝯſpcū hoim. q̄ tandē in agone mortis ꝯſtituti eterno igni cōdemnātur. lꝫ tūc excuſent ſe dicētes Nōne dn̄e opa bōa fecim⁹ Dn̄s āt rn̄t eis. neſcio vos. q2 nō ꝑpter me. ſꝫ ꝑpter glām tpalē feciſtis illa

ſimilari thauro inflat s^c rane.
Quari vult rana boui. tumet ergo. tumenti
iuuenis deſine in ꝯpatōe ad bouē.
Natus ait. ceſſa. pre boue tota nihil.
triſtat magis inflat increpat s^c ranā.
Rana dolet: meliuſqꝫ tumet. premit illa tumentem
ſupare nō valeb ſupata rumpi
Uincere nō poteris. victa crepare potes
tercia vice s^c ranā infeſtat inflatio inflatōis.
Tercius iratam vexat tumor. illa tumoris.
rāpit ranā iteſtina effluunt
Copia findit eam. viſcera rupta patent
.i. cum ſupiore inferior litigare poſtponat .i. ſeipm.
Cum maiore minor contendere deſinat. et ſe
ꝟtutes moderet.
Conſulat. vt vires temperet ipſe ſuas.

¶ Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documentū ē. ꝙ mior nō dꝫ ſe ꝯpare maiori q2 ꝯpatōes ſunt odioſe. Cōcluditur etiā ꝙ ſupbia paupm ē mltū vitupanda Iſtd declaratur fabuloſe ſic. q̄dā ei tpe rana ex palude egreſſa vidit mgnū bouē ī paſcuis. cui volēs eē ſilis īcepit ſufflare dicēs filijs ſuis. īſpicite me an ſim eql' boui. Qui dixerūt. neq̄q̄ q2 reſpcū bouis nihil es Et tūc rana ſcdo magis īflauit ſe dicēs. q̄o mō vob videtur. At illi dixerūt. tu nullo mō potes eē boui eql'. ſed

potius creperes ꝑ mediuȝ. Uñ rana irata tercio inflauit ſe adeo crepuit per medium

inteñdens rapine ſentis
Sollicitus prede currit leo. ſpina leonem
ledit offendit s. leonis infixa
Uulnerat. offendit in pede merſa pedem
pauſa agilitas improuiſa caſum.
Fit mora de curſu. leuitas improuida lapſum
freqñter offenſo .ſ. q̃ttuor.
Sepe facit. leſo ſtat pede turba pedum.
s. leonẽ ꝑmittit leſio .i. putredinẽ ꝯqueritur.
Uix egrum ſinit ire dolor. ſanieḿqꝫ fatetur
leſio oſtẽdit .i. plage leſura.
Uulnus idem loquitur. vulneris ipſe dolor
ꝑ q̃ñ vulnerauit cictus medelã dat s. miſeris
Cum leſit miſeros fortuna. medetur eiſdem
.i. ergo q̃re curatorẽ vulnus
Hinc eſt cur medicum cura leonis habet
ꝑ q̃ opilionẽ inuenit
Nam leo paſtorem reperit. paſtorqꝫ leoni
ꝑ cibo prebet agnũ ſpernit ſꝑ leo .ſ. agnum
Pro dape tendit ouem. reſpuit ille dapem
ſꝑ leo vulnus extẽſo oſtẽdit ſꝑ paſtorem
Supplicat. ⁊ plagam tenſo pede monſtrat. et illum
rogat auxiliũ opilio plagas leuit ſpintre
Orat opem. paſtor vulnera ſoluit acu
recedit cũ putredine .ſ. ſpina ſꝑ extñs leſionis
Exit cum ſanie dolor ꝑ res cauſa doloris.
ſꝑ leo ſanantẽ .ſ. ꝯtingẽdo ſꝑ paſtoris
Hic blando medicam circuit ore manum.
ſanus recedit beneficij memorias retinet
Soſpes abit. meritiqꝫ notas in corde ſigillat
duratõe tp̄is obliuiſci .i. bñficiũ illatũ nõ poteſt
Tempore deleri gratia firma nequit
poſt h̄ retia incidit vrb̄ rhome capture.
Hinc leo vincla ſubit. rhomane gloria prede
ſꝑ leonẽ tenet aſſociat̃ leo beſtijs feris
Hunc habet. ⁊ multis additur ille feris.
mortis occaſionẽ opilionis delicto dedit
Ecce necis cauſam paſtoris culpa propinat.

includit .i.in medio aialiũ cibus leonibus
Clauditur in medijs. et datur eſca feris
paſtorē leo ꝯgnoſcit accidit paſtorē paſtor s. paſtori.
Hunc fera preſentit. petit hunc. timet ille timenti
paſtori leo applaudit s. paſtor recedit anxietas.
Huic fera blanditur. ſperat. abitqꝫ timor
crudelitatis s. leo leo applaudit
Nil feritatis habens. ludit fera. cauda reſultat.
leo māſuetus fit nō oñdit crudelē beſtiam.
Dum fera manſueſcit ſe negat eſſe feram.
s. paſtorē ſeruat reddit cū beneficio ſibi factā
Hunc tenet. hunc lingit. penſatqꝫ ſalute ſalutem
ꝑmittit plagas s. vulnera.
Nulla ſinit fieri vulnera. nulla facit
.i. rhomani mirant̄ paſtori fere.
Rhoma ſtupet. parciſqꝫ viro. parcitqꝫ leoni
s. leo reuertit̄ nemora reuertit̄ paſtor .i. in domū ſuā
Hic redit in ſiluas. et redit ille domum
beneficiū obliuiſci lōgeuitas
Non debet meritum turpis delere vetuſtas.
.i. recepti recordātes hoies beneficij
Accepti memores nos decet eſſe boni.

Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documētū ē. ꝙ tpis lōgeuitas nō dꝫ delere bñficiū acceptū. ſꝫ oī tpe q̄ bñficiū accipit tenetur eē memor illi⁹ Iuxta dcm̄ Senece dicētis in libro de bñficijs Obliuiſci bñficij accepti ē aīmi malignātis Iſtō declaratur nob̄ ꝑ quēdā opilionē ⁊ leonē Quodā eī tpe leo ꝑde cupid⁹ ꝑcurrēs ſiluā ꝑ loca ſpinoſa pedē ſuū in ſpinis adeo vulnerauit. ꝙ vlteri⁹ ꝓcedere n̄ potuit Leo ꝟo ſic vulnerat⁹ huc ⁊ illuc circūiens remediū ſui doloris q̄ſiuit. tādē āt quēdā vidit ouiū paſtorē curā ſui gregis ī vicino nemore agētē. hūc leo aggrediēs medelā ab ipo ſperās pedē ſibi porrexit Paſtor āt ꝯgnita doloris cā pedē apphēdēs ſpinā cū ſanie extraxit Leo ꝟo ſic curat⁹ gr̄es q̄s natura ꝯceſſit ſubmiſſo capite ⁊ amicabili ſue cauda blāditōe medico ſuo dedit ⁊ ſic paſtorē valefaciēs receſſit. ſꝫ acceptū beneficium in corde ſuo retinuit. Cōtigit aūt poſtea ꝙ iſte leo fuit captus a rhomanis. ⁊ incluſus in quodā caſtello cum multis alijs feris ⁊ leonibus. in quod et malefactores a feris deuorandi intrudebantur. Porro contigit ꝙ idem paſtor coram rege ſuper quodā crimine accuſaretur. qui iudicio regis in locum damnatorum miſſus eſt a leonibus deuorandus. Leo autem medicū ſuū ꝯgnoſcens digno q̄ potuit veuerat̄ur obſeq̄o alioſqꝫ leones ī ipꝫ ſeuire volētes

coercuit. ⁊ ſic paſtorē illū a dētibꝫ leonū ⁊ ferarꝫ defendit Qđ vidē tes rhomani mirabanť valde. vñ ā miratōe ⁊ pietate ꝯmoti ābos ſcʒ leonē ⁊ paſtorē dimiſerūt. ꝗ fcō leo redit ad ſiluā ⁊ paſtor ad do- mū ſuā Cōcludiť ergo ꝙ ſꝫ bonū ē bñfacere ⁊ bñficiū remiſci. ꝗa mutuis bñficijs creſcit amicicia. ⁊ mutuis maleficijs diſcordia creſ cit Notādū etiā. ꝙ ſm ꝗſdā pñs textꝰ nō intēdit fabulā. ſʒ verā hyſtoriā. qꝛ hic nihil poniť qđ ĩcludat ĩpoſſibilitatē credēdi. Vñ di cūt ꝗdā iſtā hyſtoriā reperiri cronicis rhomanoꝝ.

rodit pascuā aſpicit equū ars medicinaľ
Rodet equus pratum. videt hunc leo. cura leonem
ꝯmouet cibus
Hec mouet. vt fiat eſca leonis equus
sᶜ leo salue vtor medicine.
Inquit equo. mi frater aue. fruor arte medendi
ſocius sᶜ equo annuit
Et comes ⁊ medicus ſum tibi. fauet equus
ꝑcipit dolos deceptōi cū dolo obuiat
Sentit equus fraudes. ⁊ fraudi fraude reſiſtit
.i. in aīo cogitās dolos dixit
Mente prius texens retia fraudis ait
inquiſitus optatus sᶜ leonē ꝑſentat.
Queſitus placiduſqꝫ venis. te temporis offert
opportunitas rogat sᶜ equo .i. ſpina leſus
Gratia. te rogitat pes mihi ſente grauis
sᶜ leo annuit appropinqt demiſſo capite pedem.
Hic fauet. inſtat equo. ſubmiſſo vertice. calcem
incuſſit extinguit .i. vitā.
Imprimit. ⁊ ſopit membra leonis equus
receſſit illa extaſis poteſt redire.
Vix fugit ille ſopor. vix audet vita reuerti
sᶜ ſua erigēs ſuſpicit .i. equus receſſit
Vix leo colla mouens reſpicit. hoſtis abeſt
inculpat sᶜ iuſte ꝓ fraude sᶜ ꝯdignā.
Sic leo ſe damnat. patior pro crimine penam
p qꝛ finxi modū amicicie inimicꝰ
Nam geſſi ſpeciem pacis. ⁊ hoſtis eram
tu nō ꝯfitearis
Quod non es non eſſe velis. quod es eſſe fateris
sᶜ aliqs .ſ. ſcđm ꝟitatē nō fateť
Eſt male quod non eſt. qui negat eſſe quod eſt.

Hic au. po. aliā fa. cuiꝰ documētū ē. ꝙ nullꝰ dʒ ſe fingere talē qľ nō ē, nec ſilr dʒ ſe negare talē qualꝭ ē. Includiť etiā ꝙ bñ loqns ⁊ ma

ſu intendēs ſepe ſuffert malū qđ intēdebat. Iſtđ oñdit nobꝭ ꝑ leonē et equū. Qđā eñ tpe ſtetit equꝰ in paſcuis. ⁊ ecce leo p̄de cupidꝰ ex ıprouiſo ſupueit. quē vt vidit equꝰ graui metu ꝑplexus ē. ⁊ ait intra ſe. Anguſtie mihi vndiq; q̄ fugiendū ſit ignoro. leoni eñ reſiſtere tutū nō eſt. tergū etiā p̄bere viciū ē. Sed cogitās leonē eē plū ⁊ miſericordē ſimulato lāguore ⁊ hinnire cepit claudicās in poſteriori pede. qđ vt vidit leo equū acceſſit ⁊ medicū ſe finxit Qđ audiēs equꝰ leonē ſe diu inq̄ſiuiſſe dixit. ⁊ iā oportuno tpe aduciſſe. dextrū ſibi oñdēs pedē poſteriorē in q̄ ſpinā ſe hr̄e dixit Leone aūt appropinquāte vt doloris cām inq̄reret eleuato pede ꝯcuſſit frontē eiꝰ calce ſigillādo adeo ꝙ ad terrā ſemiuiuꝰ cecidit. ⁊ leone ſic ꝓſtrato equꝰ velociter aufugit. Leo ỽo ſic extinctus cū poſt longā morā caput ſuū vix erexiſſet. ⁊ circūſpiciēs equū nō vidiſſet. ait intra ſe. merito hec patior. q2 mētiebar me eē amicū cū tñ inimicꝰ eēm. Caueat ḡ ſibi q̄ſq; ne alteri oñdat ỽbo vl' facto qđ corde nō intēdat. nec oñdat ſe amicū cū ſit inimicꝰ ne ſibi ꝯtigat ſicut leoni ꝯtigit ¶ Moraliter nullus dꝫ ꝑuerſis miſereri. nec iniquos fouere. q2 quāto plus fouetur tāto nociuiores efficiuntur

gloria. .i. ornamētis exaltat ſe.
Audet equus phaleris. freno ſellaq; ſuperbit.
ꝓ certo ornat ornamēta
Iſta quidem veſtit aureus arma color.
obuiat aſinus platea coartat
Obſtat aſellus equo. vicus ꝓmit artus aſellum
.i. agguāt pōdus .i. pullus
Vexat onus. tardat natus. eundo labor
ſ. equo īpediuit equus ꝓclamat.
Qui ſibi clauſit iter ſonipes inclamat aſellum.
.i. obuias .i. tu miſer aſine
Occurris domino vilis aſelle tuo
ſ. aſino .i. grām delicto ſupbie
Vix tibi do veniam de tanto crimine faſtus
prebēda eſſet eſſet ſ. ego equus
Cui via danda foret libera dignus eram
.i. tacet ſ. aſinus ſe. ex verecūdia tacēdo
Subticet ille timens. mutuſq; pudore ſilendo
ſecurior nō aduertit
Tutior. ⁊ ſurda preterit aure minas
magna dignitas decreſcit ꝓ qñ ſupare p̄ſumat.
Summus honor declinat equi. dum vincere temptet
ſupatur inteſtina fracta nō ꝑmittunt.
Vincitur. ⁊ curſum viſcera rupta negant.

s^e equus ornamētis ſpoliat deaurato
Priuatur phaleris. freno priuatur honeſto
s^e equū vexat ꝯtinue currus oneroſus
Hunc premit aſſidue reda cruenta iugo
poſtꝫ dorſum aſperat ledit .i. humerum
Hinc tergum macies acuit. labor vlcerat armum
s^e equū in deriſionē groſſus.
Hunc videt. inqꝫ iocos audet aſellus iners
o ſtulte ſplendēs .i. aureū capiſtrum.
Dic ſodes vbi ſella nitens. vbi nobile frenum
.i. q̄re .i. iſta macilētia receſſit ſplendor
Cur eſt hec macies. cur fugit ille nitor
iſta miſeria pompa receſſit.
Cur manet hic gemitus. cur illa ſuperbia fugit.
.i. humiliat ſupbos ſtatus.
Uindicat elatos digna ruina gradus
.i. q̄eſcere .i. ptās .i. dignitas .i. pulcritudo .i. annoſitas
Stare diu nec vis nec honor nec forma nec etas
in orbe magis s^e p̄dicta
Sufficit. in mundo plus tamen iſta placent
.i. lōgo tpe id ē pauper
Uiue diu. ſed viue miſer. ſocioſqꝫ minores
ſuſtinere gaudiū tua mſieria s^e aſino
Diſce pati. riſum dat tua vita mihi
.i. trāſitorijs fidē adhibe id eſt potentia
Pennatis nec crede bonis. te nulla poteſtas
ꝯtra paupes iacet paup fieri vales.
In miſeros armet. tu miſer eſſe potes

¶ Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documentū eſt. ꝙ nemo dꝫ deſpicere pauperes. qꝛ fortuna p̄t mutari. q̄ em̄ nūc ē paup p̄t eē diues Includit etiā ꝙ null⁹ dꝫ ſupbire ꝓpt abūdātiā bonoꝝ tpaliū. breui em̄ hora ill' p̄uari p̄t Iſtō inuitur nob' fabuloſe p aſinū ꝛ equū. q̄dā em̄ tpe q̄dā aſin⁹ vil' ꝛ tard⁹ g̃ue portās on⁹ i dorſo obuiauit cuidā eq̄ nobili ꝛ phalerato ornam̄tis deauratis i q̄dā vico ſtricto adeo ꝙ aſin⁹ vix poterat eq̄ cedere. vn̄ equ⁹ idig̃t⁹ cepit exp̄brare aſinū ſic dicēs. O miſer aſine quō audes obuiare mihi dn̄o tuo. cū deres mihi cedere Aſin⁹ āt timēs ꝛ verecūdus receſſit Poſtea āt ꝯtigit illū equuꝫ ad qōdā torneamētū ire. in q̄ dū fortit' curreret rūpebat viſcera ſua q̄re āplius dn̄o ſuo vtil' nō erat. ꝛ iō vēdidit ipm cuidā carrucario

ad trahēdū bigas. vñ ⁊ equ⁹ ille iugo macerat⁹ oēm p̄ſtinū decorē amiſit. Porro accidit ꝙ p̄dcūs aſin⁹ huic eq̄ bigā traheti obuiaret. quē vt vidit aſin⁹ deridebat ip̄m dicēs. O care frat̄ dic mihi vbi iā ē tua pulchra ſella. vbi tuū frenū deauratū. vbi mō ē tua gl'a q̄ ſupbi ebas De iure ei iſta pateris. q2 tpe p̄ſpo nimia iflat⁹ eras ſupbia. q̄re iuſta ruina vindicat viles gradus ſupbie ⁊ p̄ōpoſitatis.

.i.aialia q̄drupedia bellāt .i.volatilib⁹ palma vacillat
Uadrupedes pugnant. auibus victoria nutat.
mixta timore turbat .i.tā aues q̄ꝫ quadrupedes
Spes onerata metu vexat vtrunqꝫ gregem
deſerit volucres ſcꝫ veſptilio
Linquit aues que ſumit auis de veſpere nomen
nō verek aduerſi tentoria accedere exercitus
Nec timet oppoſiti caſtra ſubire chori
ꝯfortat ſ'alias fortitudo ꝯplet
Armat aues aquile virtus. et viribus inplet
monitōe timet .i.q̄drupedes timore
Et monitu torpet altera turba metu
circūdat volucres plumis palma
Amplexatur aues plumis victoria letis
p̄ laude damnū recipit ſcꝫ veſptilio
Pro titulo penam transfuga ſumit auis
denudata p̄ pennis plagas accidit
Uellere nuda ſuo pro plumis vulnera ſumit
id ē mādatū recipit id ē nocturno tpe
Edictumqꝫ ſubit. vt niſi nocte volet
id ē nō p̄bus incola p̄ponit amicis inimicum
Non bonus eſt ciuis. qui prefert ciuibus hoſtem
id eſt cōmode nullus homo id ē dñis ſ' ꝯtrarijs
Utiliter ſeruit nemo duobus heris

Hic au. po. aliā fa. cui⁹ documentū ē. ꝙ bon⁹ ciuis nō dꝫ extrāeos ſuis p̄ferre vicinis. q2 ſepe cōtingit hoīes alienis adherētes ⁊ ſuos deſerētes dāna pati ⁊ p̄icula Includit̄ etiā ꝙ valde difficile ē ſuire duob⁹ dñis ꝯtrarijs. iuxta illō euangelij Nemo pt duob⁹ dñis ſui re Iſtud declarat̄ nobis fabuloſe ſic. q2 q̄dā tpe aīalia q̄drupedia ⁊ volatilia ſup dignitate ſua diſceptātes bellū ſibi mutuo idixerūt Cūqꝫ aliq̄ꝫdiu bellatū eſſet icepit exercit⁹ auiū timere. qḋ vidēs veſ p̄tilio caſtra aduerſa petijt ſua deſerēdo Hoc vidēs. aq̄la rex auiuꝫ exercitū ſuū ꝯfortauit adeo ꝙ aues tādē victoriā obtinuerūt. Bel lo aūt ſedato veſptilio de p̄fidia ſua fuit coram rege accuſata. vñ ⁊ ſententia ꝯtra eā lata eſt ꝙ pennis ſuis ſpoliet̄. ⁊ ī perpetuū a conſor tio beſtiaꝝ ⁊ volatiliū ſequeſtret̄. ⁊ ꝙ nūq̄ꝫ niſi nocturna tpe vola/

ret Allegorice p volatilia boni ãgeli intelligi pñt. p beſtias mali ãgeli. q2 boĩ ãgeli obtinuerũt victoriã ĩ celo mal' eiectis ¶ Moral'r hec fa. tãgit pfidos 7 leues hoĩes q̃ veſpertilioni ſimulantur vtrãq3 partem ſectando

p qñ talia auis s^e in arbore exercet delcltabile
Um philomena ſedet. ſtudium mouet oris amictum.
ſibiipſi .i. pullis placida eſſe.
Sic ſibi ſic nido viſa placere ſuo
.i. inuadit tal' auis .i. pullos p pullis .ſ. philomena
Impetit accipiter nidum. pro pignore mater
.i. rogat .ſ. accipit' dr .i. q̃3 pces cantũ diligo
Supplicat: alter ait. plus prece carmen amo
rogatu munere ſuaui placare melodia
Non prece nec precio. ſed dulci flectere cantu.
accipitrẽ accipit' ſuaui^9 philomena
Depotes. ille tacet. dulcius illa canit'
corde ſuſpirat q̃3uis cãtet s^e philomene
Mente gemit. licet ore canat. cor eius anhelat
dulce fluit .i. carmen
Cuius mellifluum manat ab ore melos
crudelis dr accipit' feret .i. cantus
Impia fatur auis. ſordet modus ille canorus.
lacerat pullos ſc3 philomena
Et laniat natos matre vidente ſua.
philo mena lãguet mori valet
Mater obit nec obire poteſt. ſic viuit vt ipſam
vindicet .i. mortẽ morte peſtis.
Uincat vita necem. plus nece cladis habens
philomene .i. pulli s^e ſuum
Cor matris patitur. plus nati corpore corpus.
lacerat philomena pforat gladio triſticia
Rodit auis roſtro. cor fodit enſe dolor
inq̃rit .i. crimen .i. dolis
Ueſtigat ſua pena ſcelus. nam fraudibus vſo
auiũ captore .i. doloſam limus illaq̃at .ſ. accipitrẽ
Aucupe fraudoſam viſcus ineſcat auem
.i. termĩo finiri demerer' s^e hoĩs
Fine malo claudi mala vita meretur iniqui.
s^e arte s^e hõ innocẽtes timet dolo decipi
Qua capit inſontes. ſe dolet arte capi.

Hic ponit documētū q̄ hoīes ꝑuerſe viuētes ſepe mala morte moꝛiunt. ⁊ vt in plimū talis ē finis hoīm q̄lis coꝝ vita fuit. Qđ ōclarat nobis ꝑ philomenā ⁊ accipitrē. q̄dā enī tp̄e philomena ſedēs in arboꝛe dulciter cātauit ad ꝯplacēdū ſibiipſi ⁊ pull' ſuis. qđ videns accipiter inuaſit pullos philomene. vn̄ ipſa rogauit humil'r accipitrē vt pull' ſuis ꝑceret. Cui accipiter rn̄t. nec p̄ce nec p̄cio me flectere poteris ſʒ tm̄ dulci cātu. q̄ audito philomena dulciter cātare icepit mēte tn̄ dolebat. Accipit āt n̄ ꝯtēt⁹ de cātu eꝰ dixit. cāt⁹ tu⁹ ſoꝛdet ī auribꝫ meis. ⁊ mox pullos philomene lacerauit ipa vidēte. Poſtea auceps iſtū accipitrē cepit ⁊ ſibi dignā ꝓ ōlicto reddidit penā Moral'r ꝑ philomenā itelligūt boni viri. ꝑ accipitrē vo mali ⁊ ꝑuerſi q̄ ſepe bonos iuadūt ipos tribulādo. tādē veit auceps. i. diabol⁹ q̄ laq̄is ſuis hoīes malos capit ⁊ ſecū ad eterna ducit ſupplicia

locupletat rapina .i. vitā delicatā
Jtat preda lupum ducit lupus ocia longa
.i. de cibo odit ſꝫ vba pfert
Facta cibo. vulpes inuidet. iſta mouet
ſꝫ o lupe ſalue .i. q̄re .i. tā lōgo tp̄e
Frater aue. miro cur tanto tempoꝛe mecum
nō poſſum .i. immemoꝛ
Non fueris. nequeo non memoꝛ eſſe lupi.
ſꝫ lup⁹ dē ſtudeat ſollicitudo rogare
Ille refert. pꝛo me vigilet tua cura pꝛecari
.i. deos nō deſinas .i. cadat
Numina non ceſſes. ne me vita ruat
deceptōe ſimtēta ad me deceptōem
Fraude tamen munita venis. falſumq̄ʒ venenum
dulcedine. poꝛtas. triſticia abūdantia cibarioꝝ.
Melle geris. doloꝛ eſt copia noſtri cibi
elicere queris intendis
Extoꝛquere paras aliquid. furtumq̄ʒ minaris
ꝯtemnit cibꝫ crapulā.
Sed mea furtiuam reſpuit eſca gulam
ꝯtēpta reuertit ꝯtēptā pūgit triſticia fraude
Spꝛeta redit. ſpꝛetam ſtimulat doloꝛ apta doloꝛe
deceptio ſeq̄t ouiū tendit vulpes paſtoꝛem
Fraus ſubit. ad pecoꝛum trāſmeat illa ducem
paſtoꝛē alloq̄tur amicicia dei
Nunc mouet his verbis tua gratia numinis inſtar

dcē vulpi ꝑ qꝛ tradit diligētia. paſtori
Sit mihi nanqꝫ lupum dat mea cura tibi.
inimicū iterfice ſecuro latet lupꝰ ſpelūca
Hoſtem perde tuum. tuto iacet hoſtis in antro
paſtor ꝯſentit. foueā. intrat. vir inficit. gladio.
Vir fauet. antra petit. hic iacet enſe lupum.
vulpes deuorat diuitias viget
Iſta lupi conſumit opes. ſed floret ad horam
ipſius vulpis nociua rethe capta ſuſpirat
Vita nocens. vulpes caſſe retenta gemit
dānū ītuli obeſt vulpi incuſaſſe lupo
Cur nocui: nocet ecce mihi nocuiſſe nociuo
merito morior interfectꝰ fuit fraude
Jure cado. cuius decidit arte lupus
rapinis tpalē accipit s. hō inſudās
Viuere de rapto vitam rapit. inuidus inſtans.
hois nocumētis s. ꝓpria cadit
Alterius damnis in ſua damna ruit

Hic ponit documentum qꝛ homies viuentes de rapina ſepe de vita tolluntur añ tps. Qd nob declarat ꝑ lupū ꝛ vulpē Quodā enī tpe fuit quidā lupꝰ q̄ multas p̄das in ſuo antro ꝯgreganit, ꝓpter qd duxit longā vitā ocioſam. Contigit aūt qꝛ quedam vulpes famelica predis lupi ſaturari cupiēs ad lupū cucurrit ſub amoris ſpecie ipſ ſalutādo dicēs. O frater mi lupe ſalue. ego multū miror qꝛ in tāto tpe nō veniſti ad me/ego tāti amoris incēdio te diligo qꝛ tui obli/ uiſci neqo. Cui lupꝰ rn̄debat. o vulpes ꝯſtanter ꝯfido qꝛ tu habes curā de me ꝛ q̄tidie itercedis ꝓ me ad ipos deos. vt vita lōga mihi cōcedat. ꝛ licet ita ſit tñ doloſe ad me veis cupiēs aliqd habere de p̄ dis meis. Uulpes ergo a lupo ſic ſpreta cogitauit aliā fraudeꝫ per quā poſſet aliqd acqrere de p̄dis lupi. q̄re currēs ad paſtorē ouiuꝫ vulpes dixit ei qꝛ ſciret lupū incluſum in quodā antro. ꝛ paſtore ſic inſtructo acceſſit paſtor ad antꝝ ꝛ lupū interfecit. q̄ interfecto vul pes oēs p̄das lupi deuorabat. Cōtigit āt poſtea qꝛ iſta vulpes cap/ ta fuit a venatoribꝫ. q̄ capta protulit hec verba. vere qꝛ nocuī lupō hec merito patior. Allegorice per lupū intelligūtur potentes et diuites huiꝰ ſeculi Per vulpē xᵒ intelliguntur inuidi q̄ alijs inuidēt ꝛ ad alioꝝ damna laborāt. quos diabolus rapiēs ad tartara ducit. et tūc recognoſcūt ſe male egiſſe
aq̄ fontalis eq̄lis magna ſitis
Ons nitet argento ſimilis. ſitis arida ceruum.

toꝛq bibit fontis videt .ſ.fontilibus
Hũc rapit.haurit aquas.ſe ſpeculatur aquis
ceruũ letificat mitigat coꝛnuoſe capitio.
Hunc beat.hunc mulcet ramoſe gloꝛia frontis
ceruũ ꝯprimit macrũ crus
Hunc premit hunc ledit tibia macra pedum.
ſcʒ veltres ſonat cerus .ſ.ceruo
Ecce canes.tonat ira canum.timet ille timenti
receſſus vilipẽſi rogat auxilium.
Fit fuga culpati cruris adoꝛat opem
nemoꝛis dẽſos dumos in dumis tẽto tardatur
Silue luſtra ſubit.coꝛnu retinente moꝛatur
effugere captũ.ſ.ceruũ nõ ſinunt.
Currere ſic raptum coꝛnua longa vetant
dilipẽdere ꝯueniẽs eſt diligere nocent inconueniens
Spernere quod pꝛoſit ⁊ amare quod obſit ineptum eſt.
pꝛficuũ eſt vilipẽdimus diligimus contrariatur
Quod pꝛodeſt fugimus.⁊ quod amamus obeſt

Hic po. documẽtũ ꝙ ꝗlibet caueat vituparare qḋ ſibi pꝛficuũ ẽ.⁊ laudare qḋ nociuũ.qḋ declaratur nobis fabuloſe ſic. Quodã ei tpe cerus ꝗdã ſitiẽs ſtabat ad fontẽ quẽdã ⁊ bibebat.ꝗ ꝗdẽ fons qꝛ clarus erat et pſpicuus recepit ꝗdãmõ imaginẽ cerui.⁊ ſic ille cerus pſpexit oĩa mẽbꝛa ſui coꝛpis.⁊ añ oĩa pſpexit ſuũ caput hñs longa ⁊ ramoſa coꝛnua.ex quoꝝ pulcritudie nimiũ gaudebat ⁊ delectabatur.ſed de cruribus macris multũ doluit ⁊ ipa nimiũ vituparauit. Contigit aũt ceruo ꝙ venerũt canes ꝗ venabantur ⁊ agitabãt illũ ceruũ.ꝗs videns cerus celeriter aufugit implorãs auxiliũ a ſuis macris cruribus ꝗ prius vituparauit.⁊ cucurrit ad nemoꝛa.in quoꝝ ramis frõdoſis cum ſuis coꝛnibus detinebatur.q̃re venatoꝛes ipʒ inſequẽtes apꝓhẽdebãt Concluditur ḡ ꝙ nullus ſapiẽs dʒ vituparare qḋ ſibi ſalubꝛe ẽ nec laudare qḋ nociuũ Allegoꝛice p ceruũ intelligimus ſupbũ.ꝗ plus delectatur in ſuis coꝛnibus.i.diuitiis ⁊ honoꝛibus.q̃ʒ in ſuis macris cruribus id ẽ q̃ʒ in hũilitate ſpũs ⁊ amoꝛe.ꝗ faciũt hoĩem percurrere viã mãdatoꝝ dei.ſʒ cũ venerit hõ ad extremitatẽ vite detinebitur p ſua coꝛnua ⁊ apphẽdetur a canibus.i.a demoĩbus.⁊ ad penas trahetur ĩfernales

qñ ſeinuicẽ feminam a dilecto
Um vir ⁊ vxoꝛ amant.vxoꝛem priuat amato
.i.moꝛs mulierẽ ſepat a dilectõe mariti
Parca viro.nec eam priuat amoꝛe viri.

mariti adherēs ſepulchꝛū ꝓ marito moleſtat
Coniugis amplectens tumulum pro coniuge vexat
maxillas lachrimis os lachrimatōe
Ungue genas. oculos fletibus. ora ſono
mulierē triſticia nō pt feia a tumulū repelli
Hanc iuuat ipſe dolor. nequit hec de ſede reuelli
tēpeſtate aeris obſcuritate rogacōe minatōib
Grandine ſeu tenebris. ſeu prece. ſiue minis
maleficū ad mortē patibulū s. furem
Ecce reum damnat iudex. crux horrida punit
patibulo .i. in nocte miles q̄dam
In cruce cuſtodit tempore noctis eques
miles ſiti hʒ ſepulchꝛū militē mulieris .ſ. reſplēdens
Hic ſitit. ad tumulum venit hunc ⁊ clamor ⁊ ignis
rogat ſcʒ hauſtū mulier miles.
Orat aque munus. hec dat. ⁊ ille bibit
ſitibūdū du cibꝰ ad mulierē excitare
Egrum nectareis audet cor iungere verbis
militē inſtigat anxietas .ſ. dn̄i ſui cuſtodia furis
Hunc vocat ad p̄mum cura timoris opus
s. miles blādos affatꝰ inſerit doloroſo
Sed redit. ⁊ dulces monitus inſtillat amaro
mulieris deuicta itrat iteriora ſcʒ mulieris ad militē.
Cordi. victa ſubit clauſtra doloris amor
miles timēs remoueri patibulū
Uir metuens furem tolli ſuſpendia furis
aſpexit mulierē ſcʒ carnali accedit
Uiſit. ſic viduam tractus amore petit
mulierē ſcʒ oſculādo actū venereū exercet
Hanc ligat amplexu. fructum quoqꝫ carpit amoris
miles maleficū patibulum
Hic redit ad furem. ſed loca fure carent
miles triſtat hac q̄rela hec triſticia ꝯpūgit mulierē
Hic dolet hoc queſtu. dolor hic inſtigat amicam
.i. male cuſtodito ſcʒ dn̄i mei anguſtor
Non bene ſeruato fure timore premor
militi cuſtodiendū s. militē rigor regalis iuſticie
Rex mihi ſeruandum dederat. me regius enſis
ꝑturbat puſillaminū militē cogit pauor
Terret. ⁊ excordem me iubet eſſe timor

mulier reperi grām inueniat aſtuciam
Hec ait. inueni ſpem que mihi ſuſcitat artem
.ſ. defunctus in patibulo ſuſpēſionē.
Vir meus implebit in cruce furis onus
mulier defuncti tūbā apit p malefico ad patibulū ligat
Ipſa viri buſtum reſerat. pro viro cathenat
mulier. defunctū funē alligat marito
Ipſa virum. reſtem ſubligat ipſa viro
defuncto de iure ſuccendit miles ſuccēdit dilectōi
Huic merito ſuccumbit eques. ſuccumbit amori
ſcʒ militis ambos matrimonialis copula
Illa nouo ligat hos firmus amore thorus
punit .ſ. militē timore ſuſpēſione .ſ. viꝝ defunctū
Sola premit viuoſqȝ metu: penaqȝ ſepultos
mulier mulieris terminat
Femina femineum nihil bene finit opus

Hic po. documētū ꝙ hoīes adhibēdo nimiā fiduciā mlieribꝫ ſepe
defraudāt tā i morte ꝗȝ i vita Qđ declarat fabuloſe ſic. Quodā tpe
vir qdā exut⁹ humanis rebꝫ tradit⁹ ē ſepulture. cui⁹ vxor ſupſtes ei⁹
ſepulchꝝ ſepe viſitauit ⁊ lachrimas ac gemit⁹ vehemēt effudit ⁊ q̄ſi
ſp māſit apud ſepulchꝝ: eodē ꝗ tpe qdā i furto dephēſus ſuſpēſus ē
Erat āt dānatoꝝ cuidā militi cura ꝯmiſſa. q eos cuſtodiret ne de
patibulo tollerēt ⁊ ſepelirēt. Cōtigit ꝗ hūc militē qdā nocte magna
ſiti cruciari ⁊ ip̄e vndiqȝ circūſpiciēs clāore mulieris ꝑcepto ad eā fe
ſtinauit. ⁊ humiliter rogabat mulierē p potu: qđ cū mulier feciſſet
reuerſus ē ad dānatoꝝ cuſtodiā. ſequēti vͦo nocte pfat⁹ miles redijt
ad p̄dcām mlierē ⁊ iteꝝ potū poſtulauit. hūtes ꝗ miles ⁊ mlier dul
cia colloq̄a adinuicē ceperūt ardere amore nimio. ſʒ tādē milite re/
uertēte ad patibulū fur clā ſublat⁹ ē p amicos ⁊ ſepult⁹ ꝯtra legē pa
trie. q̄re mltū doluit. timēs culpā furis i caput ꝓpriū redūdare. Re/
dijt ꝗ iteꝝ ad mulierē triſtis ⁊ gemēs exponēs hͦ fcm̄ mlieri. mlier
vͦo abſqȝ lōga deliberatōe optimū dedit ꝯſiliū. ſ. ꝙ vir ſu⁹ ſepult⁹ de
beret extrahi de ſepulcro ⁊ ſupplere locū i patibulo Ipa ꝗ mlier vna
cū milite ligabāt corp⁹ viri mortui ad reſtē patibuli. ⁊ ſic māſit mi/
les in hōre ꝓpt quā amiciciā duxit miles hāc mulierē i vxorē. Dicit
āt. i fine ꝙ hec mlier p̄ſſit mortuos ⁊ viuos. viuos qdē tiore. mor/
tuos āt pena. pena inquā ꝗȝtū ad maritū ſepultū quem ipa ꝓprijs
maibꝫ patibulo ligauit Vʒ ꝗ ꝙ mlieres raro aliqđ bn̄ tmināt. eo ꝙ
ex natura ſīt iſtabiles Allegorice p mulierē itelligit aīa rōnal. et
per viꝝ ip̄m corp⁹ caſtū. ⁊ tādē veit mors .i. delcātio mūdi. ⁊ capit
iđ ē ducit hoīem in pctm̄. ſʒ mulier .i. aīa reſidēs circa tumulū plo/

pat in nocte.i.in ꝯſcia occulta tandē cuſtos furis.i.bon᷒ angelus viſitat illā cõſciētiam. ꝛ tandē ipſam cõtrabit in cõiugē.id eſt in eternam beatitudinem

aſtucia illa meretrix illaq̄at dilectõem
Arte ſua tays iuuenes irretit.amorem.
ſimulat ex ſimulata ꝓficuū dilectõe
Fingit.ꝛ ex ficto fructus amore venit.
a pluribꝫ cupit dona adoleſcētibꝫ ſ.iuuenibus.
A multis fert multa procis.ex milibus vnum.
nõ ficte ꝑmittit dilectõis copiā.
Eligit.huic veri ſpondet amoris opes
amaſia amator deſidero ꝓ alijs ſcʒ te
Sim tua.ſiſq; meus.cupio plus omnibus vnum
ꝑſonā tuā pecuniā
Te volo.ſed nolo munus habere tuum.
ſentit ſ.iuuenis fraudes rn̄dit intellexit.
Percipit ille dolos.ꝛ reddit qualia ſumpſit
ſ.amaſia amator ambos eq̄lis dilectio
Sis mea.ſimq; tuus.nos decet equus amor
ego iuuenis tu thays
Viuere non vellem niſi mecum viuere velles
thays iuueni ꝯſolatio requies
Tu mihi ſola ſalus.tu mihi ſola quies
decipi metuo iuuenē decepit
Sed falli timeo.quia me tua lingua fefellit
exꝑientia ꝯgnoſcere ſ.ꝑicula
Preteriti ratio ſcire futura facit
fugit talē herbā guſtando
Vitat auis taxum.quem guſtu ſepe probauit
decipe intēdit mulier decepit
Fallere vult hodie.ſi qua fefellit heri
meretricē hō diligit ſ.dona ꝑſonā ſuā diligi
Thayda ſi quis amat.ſua non ſe credat amari
meretrix recto deficit pecuniā iuuenis cupit
Thays amore caret.munus amantis amat

Hic po. documentū ꝙ meretrici bōū ē fides adhibēda.q2 licet ſe dicāt amare iuuenes;n̄ tn̄ amāt eos ſʒ eoꝝ pecūias.Iſtō dclarat nob de

q̄dā muliere ſic Quodā ei tpe erat mulier q̄dā noīe thays ꝯſueu͛at al licere iuuenes ꝓpt̃ eoꝝ pecūias q̄ elegit vnū valde deuotū cui dixit. o amice adeo iflāmata ſū in tuo amore ꝙ p̄ oībꝫ te diligo q̄re rogo vt ſis me⁹ amic⁹ qꝛ volo ꝑpetuis tpibꝫ me ſubder̄ vr̄is āicicijs tibi ſoli adherēdo ⁊ nulli alteri nec te diligo ꝓpt̃ mūera tua ſꝫ tu ipſe es cauſa amoꝝ Jlle aūt iuuenꝭ mox eius fraudē ꝯſiderās ait neſcio ꝙ diligꝭ me ⁊ ſi ſcirē me a te diligi it eꝝ r̄diligere vellē ſꝫ ꝯſidero me poſſe d̄cipi ſicut me ꝑus ligua tua decepit ğ(ſicut a ſiti apis guſtās āaritu dinē ſēꝑ vitat eā)melius ē vt te penit⁹ dimittaꝫ. qꝛ mulier eſt talis nature ꝙ fallere vult hodie ſi q̄ fefellit heri Cōcludit̃ ğ ꝙ mulieres cōit̃ amāt ꝓpter munera ⁊ alit̃ nō Allegorice ꝑ hāc mulierē p̄t itelli gi vna ſpes lucri tpal'⁊ ꝑ hūc iuuenē p̄t itelligi q̄libet hō qꝛ ſicut iu uenis ꝑ ml'ierē decipit̃ ſic per vnā ſpē lucri tēperalis ſepe hō decipit̃ Nā frequenter copia tēperalium impedit hoīeꝫ a regno celeſti.

genitoꝛ fui⁹ .i. filius nō vult.
Eſt pater eſt natus. hic patri credere neſcit
reijciēda .i. ea q̄ facere dꝫ nō facit
Nam fugienda facit. ⁊ facienda fugit.
intentio ꝯcoꝛdat
Mens vaga diſcurrit. et menti conſonat etas
animi recedit.
Mentis ⁊ etatis turbine frena fugit
antiqui filij peccato famulos.
Jra ſenis punit pro nati crimine ſeruos
docet antiquū imitari
Jnſtruit iſta ſenem fabula nata ſequi
aſtuta tantū ſcꝫ ad trahēdū aratrum
Cauta bouem vitulumqꝫ manus ſupponit aratro
vitulus bos trahit ducēs aratrum
Hic ſubit. ille iugum pellit. aratoꝛ ait
letaīe io. n̄dus .i. bos ꝯſuetudo.
Gaude letus ara. tu quem domat vſus arandi.
.i. a ſenioꝛe tauro .ſ vitulus.
A boue maioꝛe diſcat arare minoꝛ
delectat. vt ſudoꝛē emittas ſcꝫ vitulo
Non placet vt ſudes. ſed des exempla minoꝛi.

litigat recedere
A pede qui pugnat. pugnat abire iugo.
reſtringit .ſ. v.tulū .ſ. mediāte ſeniore aſtutus.
Sic domat indomitum domito boue cautus arator
i. ſeniorē imitat' ſcȝ vitulus
Sic veterem ſequitur iunior ille bouem
vtilis fit s' ſenioris boui aſtucia
Proficit exemplum multum cautela docendi
ſupiori det locū iunior
Maioriqȝ ſua cedet in arte minor

Hic ponit documētū q' hō volēs alios informare dȝ eis bona exē-
pla ꝓponere. Etiā mior dȝ cedere maiori nec ei⁹ p̄ceptis iuſtis reſi-
ſtere. qd̄ declarat' fabuloſe ſic Quodā em̄ tp̄e vir q̄dā habuit filiuȝ
ſibi rebellē. qd̄ vidēs pater ſeruos ſuos ꝓpter delicta filij icrepauit.
vt fili⁹ h' notādo ſe emēdaret. Et h' faciēs ꝓpoſuit eis iſta dicens. q'
erat quidā ruſtic⁹ q̄ poſuit vitulū ad aratꝝ. q̄ arare rēnuēs adiūxit
ſibi antiquū bouē q̄ erat arare ꝯſuet⁹. p̄cipiēs ſibi q' nō multū ara-
ret ne ſe nimiū fatigaret. ſȝ q' p̄beret bonū exēplū boui miori. vt ſic
bos mior rebell' ꝑ bouē antiquū inſtrueret' in arādo. Allegorice
per filiū rebellē patri pn̄t intelligi pctōres nō obediētes p̄ceptis dei
et ꝑ prēm intelligunt' ſpūales inſtructores .ſ. p̄dicatores v'bi diuini
q̄ p̄cedere dn̄t pctōres v'tuoſis exēpl' ⁊ doctrinis. ꝓponēdo eis vitaȝ
et exēpla ſcōꝝ. vt ipi peccatores ſic exēplo v'tutis attracti vitaȝ poſt
ponant erroneam.

tale aīal cupida domū
Vipra fabrilem dapis anxia tendit in edem
inchoat .ſ. vipra mordere s' incipit
Incipit hec limam rodere. lima loqui
ignoras meā poteſtatē meus honor ignoras
Neſcis poſſe meum. que ſit mea gloria neſcis
morſu ꝯturbaris ſcȝ lima morſu.
Dente meo tereris. non ego dente tuo
ꝯtero ſcȝ meo.
In tenuem ferrum forti molo dente farinam
cecidit .i. fortis
Et cadit a trita dura farina meo
ex ferro facta .i. meo dente.
Ferrea parcendi caſtigo tubera morſu
talia entia diuido .i. entia
Aſpera plano ſeco. longa forando foro
fatuus es morſu impotenti
Deliras igitur q' dente minaris inermi.

gaudeo crucior dolores pati triſtaris.
Rideo q feriox vulnera ferre gemis.
potentē potēs diligit poteētior punit
Fortem fortis amat. nam fortem fortior angit.
potētiori paueat venire minor debilior
Maiori timeat obuius ire minor
Hic au. po. aliā fa q docet q hō impotēs n̄ dz ſe ſociare forti. qz ex
h ſepe damnū icurrit. Subdit q fortis ſepe vincit ab alio forciori
Iſtud nob declarat ſic fabuloſe qdā em̄ tpe vipa venit ad domū fa
bri cā qrēdi cibū. z icepit rodere limā ferreā qd ſētiēs lima dixit O
tu miſer n̄ potes mihi nocere ſz poti9 dētib9 tuſ. qz durior ſū q̄ dē
tes tui Nā poſſū terere maſſā ferreā i tenuē farinaz poſſū eciaz face
re aſpa plana z pforare pforāda qre multū ſtultizas te oppōnēdo m̄
qz licet ferior a te n̄ tn̄ ide doleo ſz rideo. z tu poteris ide reportare
vulnera Allegorice p limā itelligit deus ōnipotēs p viperā vo ſtul
ti z pctōres. q ſe diuine opponūt voluntati p ſua peccata nō tn̄ deo
ſed ſolū ſibiipſis nocere pn̄t. ſ. eternā damnatōem incurrentes

bellum illis aīalib9 illa aīalia miles
Bigna lupus opponit oues ouiumq ſatelles
h aīal hoc aīal h auxilio cōfidit
Eſt canis. eſt veruex. hac ope fidit ouis
victoria expectat diffidit exercitus
Palma diu dormit. deſperat turba luporum.
fingēs pacē inuadere illud aīal
Et ſimulans fedus ledere temptat ouem
pacem iuramēto cōfirmat.
Fedus vtrumq fides iurato numine firmat
pignore ſtabilit
Id lupus id ſimplex obſide firmat ouis
tribuit accipit
Datq lupus mala. ſana canis. recipitq luporum
filios timuit .i. picula cōſiderat
Pignora. nec metuit. nec ſua damna videt
p qn̄ pcipit vociferare
Dum natura iubet natos vlulare lupinos.
cōgregatio lupoz fremit pacē fractā interrogans
Turba lupina fremit. federa rupta querens
igit ouis defenſoris indigēs in ſanguie morit
Ergo pecus tutoris egens in viſcera mergit
defenſore deſtituta ſuccumbit
Preſide nuda ſuo. ſic tumulatur ouis

defenſorē ſeruare .i.optima.
Tutorem retinere ſuum tutiſſima res eſt
ꝑ q2 defenſor deeſt inimic⁹ nocere
Nam ſi tutor abeſt. hoſtis obeſſe poteſt.

Hic.po.aliā fa.c⁹ documētū ē q̄ i tp̄e neccītatꝫ tutū ē hr̄e defēſores ꝛ amicos Cōcludit etiā q̄ ciuitas l' oppidū ſapiētes hn̄s ꝯſules cauere dn̄t ne illos expellant l' in obſides mittāt. Jſtud nob̄ fabuloſe declarat ſic. q̄dā ei tp̄e oues ꝛ lupi hēbant int̄ ſe guerras. oues q̄dē ꝑ dfenſoribꝫ hēbant canes ꝛ arieces. lupi āt n̄ hēbant aliq̄s defenſores Cū ḡ lupi deſꝑarēt de victoria miſerūt ſuos legatos ad ꝑtē aduerſaꝫ ad tractandū de pace ꝛ ꝯcordia. Pacē aūt ſic initā obſide firmauerunt Lupi ꝟo ouibꝫ ſuos miſerūt catulos. ꝛ oues ecōtra ſuos dederūt ſatellites Cū ḡ catuli luporꝫ ſm̄ iſtinctū nature īciperēt vlulare. lupi h̄ audiētes mag̃ cū furore ad caulas ouiū cucurrerūt dicētes. Jā cognouim⁹ federa pacꝫ ſtatuta a vob̄ eſſe fracta q2 catuli nr̄i q̄s penes vos hētis in fortitudine clamāt ad nos auxiliū ꝛ defenſionē a nobis implorantes. q̄re iam venimus cum furore illorꝫ iniuriam vindicare. et ſic oues om̄es deſtitute defenſione ſuccubuerunt

cū quo indiget ſcindere.
Uo teneatur eget nil auſa ſecare ſecuris
s. ſecuri ſilua rogat ſilua annuit
Armet eam lucus. vir petit. illa fauet
ſiluā inuadit in domo
Uir nemus impugnat. laſſans in ede ſecurim
ligni vna plaga incidit
Arboris omne genus vna ruina trahit
.i.ſilua dixit obedio mihiipſi occaſio ruine
Lucus ait pareo. mihimet ſum cauſa pericli.
ſꝑ lucū ſecat .i.man⁹ ruſtici
Me necat ex dono ruſtica dextra meo
dānificari poſſis inimicū ꝯfortare
Unde perire queas hoſtem munire caueto:
ſꝑ mediāte ſꝑ hoſtem
Qui dat quo periat. quem iuuat hoſte perit

Hic dr̄. q̄ hoſtē ſuū nutrit ꝛ armat ſibiipſi dānū, ꝛ cladē infert Jſtō innuit nobis fabuloſe ſic. q̄dā ei tp̄e faber q̄dā in ſua arte ꝑit⁹ ſecurim fabricauerat. ſꝫ illi⁹ vſum manubrio deficiēte hr̄e nō poterat Jlle ꝟo ope ligni indigēs q̄odā nem⁹ acceſſit, ꝛ ipſum ſuꝑ ſua neccitate ꝯſuluit. Arbores āt annuentes ꝯſiliū ꝛ auxiliū ipſi dederūt. cuꝫ in vtroqꝫ abundarēt Lignorꝫ itaqꝫ vulg⁹ ꝑncipatū ꝛ regimē nemo

ris albe ſpine ꝯceſſerūt, cꝰ ꝗ bñda erat grã vt faber id qđ petijt obti-
neret. Rogata ꝗ dña nemoꝛis benigne annuit. ꝛ ꝑcepit oꝛno vt fa-
bꝛo ſubueniret ꝛ cito eū expediret. Oꝛnꝰ āt cito paruit ꝛ mãubꝛiū
ſibi ꝯceſſit Faber āt hito manubꝛio ſecuris iduſtriā in aliud expiri
cepit q̄ laudē meruit. ꝛ iaudi obediēs fuiſſe ꝯmendabat. Poſtea oē
genꝰ lignoꝝ cepit incidere ꝛ detruncare. q̄re tūc ardua q̄rens graui
leſa vulnere plagas ſuas fraxino ꝯq̄ritur. q̄ ſocia cladis rn̄dit Me
rito hec patimur cū fabꝛo inimico nr̄o ꝯſiliū dedimꝰ ꝛ auxilium

cū illo aiali nemus aſſociat dicit pulchꝛa
Um cane ſilua lupum ſociat. lupus inquit amena
.i. cute ſplēdes abūdantia ciboꝝ apparet.
Pelle nites. in te copia facta patet.
ſꝑ lupi ipinguat .i. domini.
Pro verbis dat verba canis. me ditat herilis
amicicia ſꝑ meo ſꝑ canē nutrit .i. tota familia
Gratia cum domino. me cibat ipſa domus
tpe nocturno ꝓmulgo .i. ſecurā
Nocte vigil fures latratu nuncio. tutam
i. cuſtodio edem .i. ſtramē .i. lectū
Seruo domum. mihi dat culmus in ede thoꝛum.
ſꝑ v̄ba ꝓfert deſidero
Hec monet oꝛe lupus. cupio me viuere tecum.
accipiāt eſcam
Communem capiāt ocia noſtra cibum
ꝓbet opto habitare
Reddit verba canis. cupio te viuere mecum
.i. eadē ſꝑ amboꝝ victum
Una dabit nobis menſa manuſq̄ cibum
lupus annuit imitat .i. collum canis
Ille fauet. ſequiturq̄ canem. gutturq̄ caninum
inſpicit iterrogat q̄re ceciderūt crines
Reſpicit. ꝛ querit. cur cecidere pili.
ſꝑ canis .i. vt nō poſſim offendere
Inquit. ne valeam moꝛſu peccare diurno
.i. ligas diurnas poꝛto exigente diſcurro
Uincla diurna fero. nocte iubente vagoꝛ
donat abundantia
Reddit verba lupus: non eſt mihi copia tanti
ſeruilis ꝯditōis .i. ꝓpter amoꝛem gule
Ut fieri ſeruus ventris amoꝛe velim.

felicioꝛ .i.paup̄ .i.q̄ꝫ diues ſeruus.
Ditioꝛ eſt liber mendicus diuite ſeruo
famul⁹ ſeipm̄ ſᶜ bona ſᶜ hō poſſidet
Seruus habet nec ſe nec ſua. liber habet
.i.valde dulce .i.fundat.
Libertas pꝛedulce bonum bona cetera condit
ſᶜ libtate ſᶜ lupo
Qua niſi condatur nil ſapit eſca mihi
mentis eſca .i.iocūditas
Libertas animi cibus eſt. ⁊ vera voluptas
ſᶜ libtate abundās ditioꝛ nō poteſt
Qua qui diues erit. ditioꝛ eſſe nequit
nō volo meā volūtatē ꝓ prauo cōmodo
Nolo velle meum pꝛo turpi vendere lucro
libtates fiat ⁊ .i.paup̄
Has qui vendit opes hic facit vt ſit inops
.i.ꝓ omni amittit
Non bene pꝛo toto libertas venditur auro
.i.de celo datū excellit mūdi diuitias
Hoc celeſte bonum pꝛeterit oꝛbis opes.

¶Hic au. po. aliam fa. c⁹ documentū eſt ꝙ nihil eſt melius libta-
te qđ oñditur ꝑ lupū ⁊ canem. Quodā ei tp̄e canis ⁊ lupus obuia-
uerunt ſibi mutuo in q̄dam ſilua. Lupus āt ſalutans canē ait illi.
Chare frater. q̄re tam pulcher ⁊ iucundus es: Cui canis. cā quare
tam pulcher ſum ⁊ pinguis ē; qꝛ bona dieta ⁊ mag̃ quies p̄ſtāt mi-
hi foꝛme laudes. cū ei ningit aut pluit ſub tecto manere poſſuꝫ die
ac nocte. ⁊ ſomnos duco ſuaues ⁊ ſomnia leta. nullāq̄ꝫ habeo ſolli-
citudinē. cibꝫ ei meus ſꝑ paratus eſt: qꝛ dñs meus ſuo pane me pa-
ſcit. ⁊ tota familia mihi ꝓijcit oſſa. ⁊ pinguia vaſa lingo. Cui lup⁹
ait Lōge melioꝛ eſt vita tua q̄ꝫ mea. hinc ei nō eſt mirandum ſi pel-
lis tua tam nitida ſit. O q̄ꝫ felix eſſem ſi talē vitam ſaltē per annuꝫ
ducerē. Cui canis. talē vitam de facili acq̄rres: ſi libera colla tua ſ-
uituti ſubdere velles. ſunt eni caſtra ville ⁊ vꝛbes qͥbꝫ nō paꝝ acce-
ptus eris. ⁊ ſi dñm meū nō ꝯtempſeris ipſe cū gaudio ſuſcipiet te.
ſi bonos moꝛes ⁊ obſequm cū bona fide ꝓmiſeris. Cui lup⁹. o cha-
riſſime frater ꝟba tua me valde oblectant ⁊ dulciter ſonant in auri-
bꝫ meis; Dñs ei tuus p̄ oībꝫ mihi placet; ḡ rogo te mihi ductoꝛ eē
velis ad eum ⁊ bonus ⁊ manſuetus mihi ſis Itaq̄ꝫ villam adeunt
lupus ⁊ canis ſociali ꝯfabulatōe iter ꝑſequentes. Dum āt auroꝛa
fulgente ſe mutuo aſpicerent vidit lupus collū canis denudatū. ⁊

moꝝ ait. Quid tibi vult circulus ille in collo tuo? Cui canis. ſolebā in iuuētute mea ꝯtumax eē ⁊ fures ⁊ ferꝫ mordebā tā notos ꝙ̄ ignotos. tūc iratus dn̄s meus verberib⁹ ⁊ vinculis me domuit p̄cipiēdo ne alī quē p̄ter furē ⁊ lupū offenderē. His auditis a p̄poſito ſuo lupus a uerſus ait. Nunquidē ita volo tibi grām dn̄i tui cū vinculis relinq̄re. ego āt p nulla grā ⁊ glīa vincula ſufferre poſſum. Sit ḡ tibi tua ſeruilis ꝯditio. mihi āt maneat mea libertas. Et ſic lup⁹ ad ſiluam canis āt ad villā reuerſi ſunt. Moralr̄ hic inſtruimur ꝙ magis iucūdum ē miſeriaꝝ eē dn̄m ꝙ̄ diuitiaꝝ eſſe ſeruū. Et iucūdius eſt paupem in libertate viuere: ꝙ̄ diuitē ſub alieno nutui ⁊ ꝯtemptu.

accuſant auari illa mēbra ociositatem
Acuſant auidi pes ⁊ manus ocia ventris.
ſolūmodo cibaria
Omnia ſolus habes lucra. labore cares
.ſ. man⁹ ⁊ pedes exhauſit nutrit pigricia deuoras
Nos labor edomuit. te fouet inertia. ſorbes
ſollicitudo parat
Omnia que noſtri cura laboris emit
ſuſtinere onus intēde
Diſce pati famis aſpre iugum. vel diſce labori
.i. induſtria .i. nutriat
Cedere. teqꝫ tui cura laboris alat.
ſubuenire rennuit .i. vacuum.
Sic ventri ſeruire negat. ſe venter inanem
inuenit petit auxiliū tribuit
Comperit. orat opem. nil dat auara manus
s. venter reſumit s. man⁹ s. ventrem
Ille preces iterat. iterum iſugit illa precantem
pfundo perit s. naturalis
In ſtomacho fundo torpet. abitqꝫ calor
eſurie perit arida maxillas
Victa fame natura fugit. vis arida fames
claudit ꝯſuetū p̄mittit nutrimentum
Obſerat. et ſolitum non ſinit ire cibum
cibos tarda infirmi
Vult epulas dare ſera manus. ſed corporis egri
.i. amiſſa fortitudo .i. totū corpus
Perdita vis refugit. machina tota perit
null⁹ hō ſufficiens eſt
Nemo ſibi ſatis eſt. eget omnis amicus amico

tu hō. hoib⁹ misereri tibi ipſi
Si nō vis alijs parcere parce tibi

¶ Hic ponit documētū q̄ null⁹ dꝫ hr̄e tantā ꝯfidentiā de ſeipſo q̄ velit carere amicis. ⁊ hoc oñditur nobis ꝑ manus ⁊ pedes ⁊ ventrē Quodā eī tꝑe ꝯtentio facta ē inter ꝑtes corporis. ⁊ dixerūt pedes ⁊ manus ventri ⁊ capiti. nr̄i grā vos viuitis ⁊ valetis: qꝛ nos inceſſanter agimus ea q̄b⁹ mediāte vos gl'am hētis. ſed cedant lites qꝛ nos āmodo laborare nolumus qꝛ ad vſum nr̄m ꝑuo labore indigemus. ſic ḡ pes ſtetit q̄etus. ⁊ manus iacuit ocioſa. frons aūt dolere cepit ⁊ ceruix artari. ipſa q̄ꝫ fames cerebri nouerca capiti grauamē intulit. qđ tandem man⁹ ⁊ pedes ſentiendo ceperunt de ventris penuria debilitari. Tunc ḡ dextra mouit opus: ⁊ pedes currere ceperunt vt releuarēt ventrē ⁊ caput. ſed ob longa ieiunia ⁊ iā oblitus ciboꝝ: eſcā oblatā rennuit ⁊ eā recipe non potuit. tedio igitur laborabāt quē morbū phiſici appetitui ꝯtriū dicūt. ⁊ tūc q̄ſierūt vndiq̄ʒ ſbſidiū: ſʒ nullū ꝓfuit Moral'r. ḡ null⁹ dꝫ aliū vexare ne ſeipꝫ ꝑimat

illud aīal fetido culo tribuit auriculā
Simea de turpi queritur nate porrigit aurem
nō ꝯcipit .ſ. i aīam audiui. orōnes
Vulpes nec recipit mente. ſed aure preces
loq̄tur culi vituperiū honorem
Simea ſic fatur. natis vt mihi dedecus ornem
ad qđ eſt vtile paſcua .i. ſcobare.
Quid prodeſt nimios campos inſculpere cauda
ſatis eſt ſ͡c aliq̄ ſimee modica
Sufficiat caude pars mihi parua tue
q̄ ꝑs caude vtilis eſſet vulpi
Quod mihi prodeſſet eſt tibi pondus iners
dicit incōmodas grauitate
Ille refert. nimio damnas de pondere caudam
curta nō grauis incōmoda
Eſt breuis. eſtq̄ʒ leuis. hec duo damna queror
magis volo q̄ tegāt terrā ſimee pulcritudiuis.
Malo verrat humum q̄̄ſ ſit tibi cauſa decoris
cooꝑiat ⁊ turpes ſcꝫ cauda mea ・ clunes
Quā tegat immundas res bene munda nates
ſuꝑfluū diuiti diuitē faceret. pauperem
Id nimium nimioq̄ʒ magis vt ſic ditaret egenum.
min⁹ ꝑuū paupi eſtimas. ſ͡c hō ꝓdeſſe.
Quod minimum minimo credis auare nimis

Hic po. documētū q̄ illa q̄ sit modice reputatōis ditibꝫ bn̄ ꝓdessent paupibꝫ. qd̄ declarat̃ p simeā ⁊ vulpē: q̄dā ei tpe ꝯtigit q̄ simea vidit vulpē lōgā caudā hn̄tē. cui dixit Miroꝛ q̄d tibi valeat hec longa cauda. ⁊ est res diffilis. cū tibi supfluit. ego āt ⁊ pueri mei sine ea nascimur. Cū ḡ sit tibi magis oneri q̄ vtilitati. maxīe cū te venatores isequūt̃. vellē vt dares nob p̄tē illā q̄ tibi supflua ē. q̄ nob bn̄ deseruiret. Rn̄t vulpes. etsi adeo eēt ḡuis cauda mea vt eā vix poꝛtare possē. tn̄ n̄ eris tu iñ honoꝛat᷑ Moꝛal̃r sic ē de ditibꝫ auaris. q̄ licet supflua hn̄t nūq̄ tn̄ aliq̄d impartiri volūt paupibus

qn̄ nūdinas. celet cupit molestat. asinum
Um foꝛa festinus lucro petit. instat asello
mercatoꝛ asinū onere baculo ꝑcutit
Institoꝛ. ⁊ pressum pondere fuste premit
asin᷑ moꝛtē cupit moꝛte spōdēte requiem
Ille necem sperat. nece pꝛomittente quietem
moꝛte ꝑacta durare scꝫ post moꝛtem
Sed nece completa. viuere pena potest
q̄ qn̄ p̄lia sᵉ rex sᵉ fit
Nam cuz bella faciet tympona pellis aselli
post hec ꝑcutit̃ sᵉ pelli ꝑcussione
Hinc lassatur. ⁊ hinc pulsa tonante manu
hoī tp̄alis obest sibi ip̄si destruere tp̄alem
Cui sua vita nocet caueat sibi rumpere vitam.
moꝛte bonis opibus.
Non nece. sed merito iure quiescit homo

Hic ponit documeutum q̄ nullus ꝓpter miseriam debet sperare moꝛtem. quia moꝛs est terribilissima. qd̄ ostenditur p asinum sic Quodam eīm tpe ꝯtigit q̄ quidā negociatoꝛ festinās cū asino suo onusto nūdinas ingredi grauiter eū cedebat asin᷑ aūt plagis ⁊ itinere fessus putabat moꝛtem sperans laboꝛes suos moꝛte terminari sed eo moꝛtuo de pelle sua fc̄ā sunt belli tympona. q̄ assiduis tōsionibus ⁊ vsibus agitabantur. ⁊ asinus qui per moꝛtem sperabat eē securus. etiā post moꝛtem cedebatur vt prius Moꝛaliter per asinum intelliguntur peccatoꝛes qui aliquando moꝛtem vocant vt plagis priuentur. sed post moꝛtem magis vexant̃ in inferno

agitat᷑ venaticoꝝ fugā ꝯapit deuia nemoꝛis
m Otus voce canum ceruus subit. auia silue
dimittit p̄ta stabulū bnū intrat
Deserit. arua tenet. claustra bouina subit.

ſc ſilue obſcura prati
Bos ait. aut luci tenebras. aut deuia campi
ſecurꝰ ꝑcurreres tardus ibi velox.
Tutius intrares hinc piger. inde leuis
ad ſtabulũ dominus.
Huc veniet cuſtoſqꝫ boum ſtabiliqꝫ magiſter
.i. cuſtos ⁊ mgr̃ ceruũ vel cuſtos vel dominus.
Si duo vel tm̃ te videt alter obis
ſc ceruo. mortẽ pietas auferat
Ceruus ait. mihi veſtra necem clementia demat
coopite ceruũ ſtraminibꝰ nox.
Condite me latebris dum iubet vmbra fugam
ceruũ cooperiũt viſitauit
Hunc tumulant feno. preſepe reuiſit arator
folijs ꝓuidet nutrit iumenta.
Frondibus ⁊ feno munit. alitqꝫ boues
arator recedit gaudet
Hic abit ac ceruus pericula vitaſſe letatur
refert grãꝝ actões ſcꝫ ſenior. dicit
Bobus agit grates. e quibus vnus ait
facile euadere ſc cuſtodẽ mgr̃ domus
Eſt leue vitare cecum. ſi venerit argus
mgr̃m valueris euadere tutus
Argum ſi poteris vincere. victor eris
.i. acute videt argo ꝑtinere ſc boues
Centum habet oculos. cui ſe debere fatentur
domiciliũ famuli omnes poſſeſſiones
Et domus et ſerui totaqꝫ iura loci
ceruũ inuenit magiſtꝝ.
Res tua te reperit. argum res altera cecum
ceruo dormit argo
Qui tibi dormitat ſcit vigilare ſibi
ceruus vir intrat pabulũ dat.
Hic ſilet. argus init ſtabulum. bobuſqꝫ miniſtrat
magis macilentos
Plus equo tenues viderat eſſe boues
ꝓuidet pabulis ꝓmouet. iracũdia
Dum munit preſepe cibo. dum fulgurat ira
audax aſpicere patefiunt
Auſa videre virum cornua longa patent

iacet in ſtabulo dixit.cerno .i.ceruam.
Quid latet hic. quid ait/video. ſentitqꝫ latentem
euentus ſcꝫ ceruū gaudēs in vſum ſue coquine
Et bona foꝛtune munera letus habet.
ad ſuū velle dominoꝝ.
Exulis eſt non eſſe ſuum. vigilare potentis,
doꝛmire famuloꝝ ſuccurrere.
Stertere ſeruoꝛum velle iuuare/poteſt

¶ Hic ponit documentum ꝙ ſtertere eſt ſeruoꝝ ꝛ vigilare domi/noꝝ quod declaratur fabuloſe ſic. Quodam eī tempoꝛe ceruus venatoꝝ ſtrepitu perturbatus: vt moꝛtem euaderet villam petijt: ꝛ bobus ſociatus cum eis ad pꝛeſepe intrauit. Cui bos fertur dixiſſe Quid voluiſti miſer huc ad moꝛtem venire. ſilua te melius ſeruaret. aut leuis vngula ſeruaret te in campo. At ille reſpondet. Rogo te parce mihi ꝛ noli pdere me. qꝛ iam in crepuſculo ſaluus abire potero His dictis in ſecura laco ſe poſuit. ſic itaqꝫ latitans bubulco bobus pabulantibus occultus remāſit. hinc ille gauiſus grates bobus reddidit ꝙ fugienti locū dediſſent. Tunc vnus coꝛpoꝛe gͦuis ꝛ grandis ait illi Saluū te quidem foꝛe volumus ſed cauendum eſt ne ab alio videaris ꝗ centum oculos habet ille eſt ꝗ nobis dominatur. a quo ſi viſus fueris nihil pter vitam offerre poteris. His ſic ꝯferentibus: ecce dominus ingreditur ſtabulū. ꝛ quia nuper per ſeruoꝝ negligētiam viderat boues macillentos. acceſſit ad pꝛeſepia curam boum hñs. dum ergo pſepia diligenter exqrit coꝛnu latitantis cerui apphendit. vocatiſqꝫ ad ſe bubulcis de ceruo inquirit quando ꝛ quō ſtabulum intrauerat. At illi ſe neſcire dixerunt. Gauiſus ergo dñs ceruum bene cuſtodiebat Moꝛaliter vtile eſt fugere cum per pugnā ſaluare ſe non pt. pꝛodeſt enim dño rebus ſuis curam pſtare ꝛ diligentiam

poꝛtat diuitias s' timoꝛis coꝛde
Ert iudeus opes. ſed onus fert coꝛpoꝛe maius
ꝯpūgit iudeū ſollicitudo exterius.
Intus adurit eum cura: laboꝛqꝫ foꝛis
ideo timoꝛe iudeo dono. illiꝰ terre fauoꝛem.
Ergo metu damni ſibi munere regis amoꝛem
acqrit dato viatoꝛe ſecurꝰ pgat
Firmat. vt accepto pꝛe duce tutus eat.
.i. regis iudeū ꝓpinatoꝛ ducit s' pincerne ꝯmouet
Regius hunc pincerna regit. coꝛ cuius adurit.
auida cupido s' pincerna gladio homicidium
Auri dira fames. qui parat enſe nephas

uſnem adeſt ꝫ intrant in ꝑbis s^e pincerne
Silua patet. ſubeunt. iudeus in ore. ſequentis
ꝯſiderat s^e ꝛ tu ꝑcedas' s^e iude' picerna .i. nõ vult precedere
Cor notat. ipſe ſequar dixit. et ille negat
enſem euaginãs s^e hõ s^e picerna moriaris.
Et gladium nudans. nullus ſciet inquit. obito
iudeus dr periſti iſtud pandet.
Ille refert. ſcelus hoc iſta loquetur auis
.i. euolat ex buſco tal' au s auẽ digito monſtrat
Proſilit ex dumo perdix. hanc indice ſignat
ſtati ãputat gladio s^e iudei diuitias capit in ſabulo corpus
Mox rapit enſe caput. et obes metit. in ſcobe funus.
ſepelit ꝯplet veloces in mũdo circuitus
Celat. agit celeres annus in orbe rotas
s^e aſſas .i. regis menſe ꝓpinator apportat
Perdices domini cene pincerna miniſtrat
s^e pincerna .i. ceſſat pincerna
Ridet. ꝛ a riſu vix vacat ille ſuo
narrari vult picerna narrare tardat.
Rex audire cupit. hic cauſam dicere differt
s^e ꝯſilij .ſ. rex ꝛ pincerna s^e picerna rex inq̄rit.
Fit locus. ambo ſedent. hic ſilet ille rogat
iraſcit hilari fingit leticiã facie
Rex dolet. ꝛ leto mentitur gaudia vultu
ꝯſulatus .i. acq̄eſcit
Regis conſilium. conſilioq; ſedet.
ꝓpinatorẽ .i. patibuli .i. dignũ s^e regis decernit.
Pincernam crucis eſſe reum ſententia prodit
patibulũ delictũ punit patibuli
Crux meritum flagitat iure fauente crucis.
interficias aliquẽ ꝯſulat
Ut reprimas quemq; nullum tibi ſuadeat aurum
ꝑ qr honorẽ ſp̄ rĝalẽ cõceſta rapina diminuit.
Nam decus ꝛ vitam meſta rapina rapit

¶ Hic au. po. aliã fa. c⁹ documentũ eſt q̄ nullus ꝑſumat alium in- terficere vt capiat bona ſua: qr tales ad malum finẽ deueniunt. Et hoc oñditur nobis per quẽdam iudeum q̄ magnum portãs theſau- rum. quoddã nemus dum tranſiret ꝓpter timorem q̄ſiuit ductorem q̄re regem acceſſit ſaluũ ab ipſo petendo ꝯductum per terram ſuaꝫ. Et pincernã regis ductorẽ ſuſcepit. q̄ vidẽs iudeũ magnũ ferre the-

ſaurū ipm̄ interficere cogitabat Judeꝰ aūt attēdēs nequiciā ſuā dixit ei. p̄cedas tu ego ſequar Pincerna aūt rennuit et euagiato gladio dixit nullꝰ videbit ꝙ ego te iſficiā Cui iudeꝰ hec auis ꝛuelabit latrociniū. ꝛ ſtatī ex dumis ꝑdix q̄dā euolauit. picerna x̄o ñ curauit ſʒ iudeū itē fecit. ꝛ i ʒabulo ſepeliuit. Poſtea ꝯtigit ꝙ picerna dn̄o ſuo ꝑdices p̄ſētaret ꝛ tūc adeo ridere cepit ꝙ vix a riſu ſe ꝯtinere potuit Rex aūt h̄ vidēs cām ſui riſus exq̄ſiuit. Picerna vero dilationē petiit. q̄ poſtea metu ꝛ minis ꝯpulſus ſeriēʒ facti regi narrauit. quō ſcʒ iudeū interfeciſſet ꝛ bona eius rapuiſſet Quo audito iratus eſt rex ꝛ ſimulata fronte abiens ꝯſilium ꝯuocauit. et factum pincerne ibi ꝓpalauit Unde et ſententia mortis contra eum lata eſt quod ſuſpendetur. et ſic in patibulo digne et iuſte ſuſpenſus eſt

ſꝑ diues .i. miles habitāt ſꝑ miles ſꝑ gerit
Juis eques ſub rege vigent. hic prelia regis
ſꝑ ciuis diſponit diuitias miles ciuis
Hic diſpenſāt opes. hic vir et ille ſenex
odioſe ꝯmota buccas incenſa.
Inuide perflata genas ignita dolorum
ſꝑ militē ledit .i. ꝓpter honorem.
Flammis fax iuuenem mordet amore ſenis.
falſas mentit querimonias
Regis in aure truces fingit de ciue querelas
ſꝑ ciuis .i. diſpēſator diſſipator ſīi ciuis
Eſt tibi non paſtor. ſed lupus iſte ſenex
diuitem faciūt augetur ſua ſubā .i. furtiuis rebus
Ditant furta ſenem. creſcit ſua copia furtis
de theſauro pecunia abciſa
Eſt ſua de cenſu gaza reciſa tuo
ꝯfirmabo .i. mea dicta ſꝑ ꝓpria ꝯfiteri
Firmabo mea verba manu. ſua furta fateri
ſꝑ. iuē ꝯpellā .i. duello iudicāte verax.
Hunc faciam. bello iudice verus ero
ſꝑ x̄ba turbāt ꝓpoſita ciuē .i. fragilis ſenectus.
Iſta mouent obiecta ſenem plus fragilis etas
ſꝑ ciuē turbat .i. infantia reputatus
Hunc mouet. ꝛ ſenij crimine viſus obes

.i.fauent ſeni euellet
Parcunt iura ſeni. ſi pro ſene pugnet amicus
s^e ciui dilectio p̄mij s^e ad duellandā pro ipſo
Cui nullius amor fenoris arma probat
querit .i.ꝓpugnatorē nō inuenit s^e p ſene
Mendicat pugilem. ſed abeſt qui pugnet amicus.
p q̄r recedit necitate ficta dilectio
Nam refugit viſo turbine falſus amor
p q̄n ſonat falſos pturbat.
Dum fortuna tonat fugitiuos terret amicos
diligit .i.ſola necitas inſtruit
Et quis amat quis non ſola procella docet
ꝯuiuiū ptrahit ꝓponit .i.pugnam.
Cena trahit ciuem. defert vox vna duellum
ꝯmonet hoies diſcūbētes querimonia
Sollicitat menſam iuſta querela ſenis
muneribꝫ feci ſcꝫ verbo
Quos meritis emi. multos mihi fecit amicos
longū tempꝰ s^e amicos puertit modicū tēpis
Longa dies. cunctos. abſtrahit hora breuis
ex tātis amicis nō fuit
De tot amicorum populo non reſtitit vnus.
t^e opem exhibui ſꝑ hoībus reddit auxilium
Quamqꝫ dedi multis nemo repenſat opem
putabā q̄ete fungi ꝯuenit
Rebar pace frui. mea paci congruit etas.
deſtruxit .i.latens inuidia
Sed mea turbauit gaudia liuor edax
.i.inimico victoriā dederūt s^e ego
Hoſti multa meo palmam pepigere. tepeſco.
ſꝑ miles .i.fortitudīe. miles.
Ille calet. careo viribus. ille viget
ꝯtractaui ſꝑ miles
Arma parum noui. ſe totum prebuit armis
ſꝑ ciui debilis fortis ſuꝑ militi
Eſt mihi viſus hebes. viſus acutus ei
nihil ꝓmittit auxiliū recti ratio
Nil mihi ſpondet opem niſi iuſte gratia cauſe
debili ꝯquerit defenſore .i.cauſa iuſta.
De fragili queritur preſide cauſa potens

.i. defectū pauet .i. animi.
Corporis eclipſim timet alti copia cordis
p q̃ debili diffidit s. militis s. armata
Nam fragili peccat mens animoſa manu.
.i. falſa ſplēdide diffamia
Si turpis nitide mendax infamia vite
ingerit ſplēduiſſe pdeſt
Infigit maculas. quid nituiſſe iuuat
.i. diffidit triſtatur ciuis ↄſolatur ruſticus
Deſperat lugetq ſenex. hunc lenit arator
s. arator ciuis arat .i. annale preciū accipiēs
Qui ſenis arua colit. annua lucra ferens
s. aratorē mouet miſcdia accipe .i. pugnā
Me ſtimulat pietas pro te proferre duellum.
aratori s. manus s. ad duellandū.
Eſt mihi pro domino dextra parata meo
aduenit s. ↄueniēs .i. pugne
Ecce dies oritur. locus eſt tempuſq duelli
.ſ. miles z arator .i. in aīo .i. pͥter
Stant pugiles. ineunt mente manuq ſimul.
multi dedecus duellet talis homo
Eſt equiti fetidum q ſtet q pugnet arator
eſtimat s. a milite niſi miles
Seq putat victum. ni cito vincat eques
fortitudo nō memīnēs s. mali
Nil de ſe retinet virtus oblita futuri.
s. manus violētas expēdit ꝟtutes
Dextera corporeas prodiga fundit opes
ꝟbera s. miles inutiles emittit
Ictus ipſe ſuos ſteriles expendit in vſus.
ꝑcutiēs ruſticū ſeipm plus ledit
Et feriens hoſtem ſe magis hoſte ferit.
fortitudis occultat ruſticus
Sed proprie virtutis opes abſcondit arator
donec oportunitas tribuatur tempus
Dum locus expenſe detur z hora ſue
decipit .ſ. clipeo repellit ꝟbera
Aut motu fallit. aut armis temperat ictus.
s. arator audax fit s. manus ↄſiderat
Et metuens audet. dextra locumq notat

augmētat ꝓbera faciei
Producit minas frontis vtrunqꝫ iubar
sᵉ rusticus euigilat intēdit ꝓbera.
Dormitans vigilat. ⁊ ceſſans cogitat ictus
pauſa .i. aſtucie cā metus
Hec mora non artis ratio. ſed cauſa timoris
.i. eſtimat vtens apparet fatuus
Creditur arte fruens eſſe videtur iners
.i. letatur miles ſupaſſe eſtimās .i. a facie ſua.
Gaudet eques viciſſe putans. ſpernitqꝫ bubulcum.
ſꝑ miles abſtergit i. a facie ſua
Sudoremqꝫ ſuum tergit ab ore ſuo
tardatōem militē ꝑcutit arator
Ecce moram neſcit equitem ferit ipſe bubulcus
in illā brachȳ ꝑtē bacul' bubulci ꝑcutit.
In cubiti nodum ruſtica claua ferit.
ꝑcuſſio .ſ. cubiti tollit.
Huius plaga loci totius corporis aufert
virtutē fugit miles ſꝑ ad terrā quieſcit
Robur. cedit eques. ſeqꝫ cadente ſedet
ſꝑ ipſi' ruſtici qeſcit ſꝑ ruſtic' attēdit ſꝑ militē
O bona ſimplicitas. ſedet ipſe. notat atqꝫ ſedentem
ſꝑ ad pugnā miles ſꝑ ruſticus
Et niſi ſurgat eques. ſurgere velle negat
ꝑ tu miles ruſticus dt ruſtico ſꝑ dt nō volo
Surge bubulcus ait. cui miles ſurgere nolo
.ſ. ruſtic' ſꝑ tu miles ruſticū licitū eſt
Alter ait. ſedeas. meqꝫ ſedere licet
.i. ppl's mirat' .ſ. regis pñs eſt militi ſedenti.
Turba ſtupet. prefectus adeſt. equitiqꝫ moranti
iubet duellet deuictus recedat
Imperat vt pugnet. aut ſuperatus eat
tardat miles dt ſupauit ruſticus.
Heret eques. prefectus ait. te vicit arator
.i. duellū ceſſat intimat' euētus duelli
Pugna cadit. regi panditur ordo rei
dicit inchoatū ꝓſequaris pugnā
Rex ait inceptum ſoluas perfecte duellum
.i. ſupatiōnē fateat' ſꝑ miles ruſticus
Dedecus explanet ille vel ille ſuum

duellū reincipit ceſcit ſicut
Pugna redit. mileſq; ſedet velut ante ſedebat
ſꝑ tu miles ruſticus dr ſꝑ ſurgere dicit
Surge bubulcus ait. non volo miles ait
arator dr nō vis rennuam
Cultor ait. ſi ſtare negas. me ſtare negabo
.ſ. pugnare intēdas pugnare patus ſꝑ ego ruſticus
Surgere ſi temptes. ſurgere promptus ero
.ſ. miles ꝛ ruſtic⁹ irridet turba p̄fectus ruſtico.
Ambo ſedent. ridet populus. preſeſq; bubulco
p̄cipit duelles cede recedic.
Intonat. aut pugnes. aut fuge. tempus abit.
arator dicit ſꝑ miles ſꝑ ad pugnā nō vult
Cultor ait. ſurgat. cadat ſi ſurgere negat.
verbera p̄fectus dr verbera miles
Percute preſes ait. percute ſurget eques.
ruſticū militē deuicti aſſcribere tytulum
Te decet aut illum victi ſibi ponere nomen.
ſꝑ mōico nō aſſcribā tytulū ruſticus.
Hoc mihi non ponam nomen arator ait
ſꝑ ego ruſtic⁹ ſꝑ tu miles dedecus pcutere.
Surgo. ſurge miſer. nam turpe ferire ſedentem.
ſꝑ ruſtico ſꝑ militi dedec⁹ interire
Eſt mihi. ſicq; tibi turpe ſedendo mori
dicit ſꝑ metuētē ſtimulat miles .ſ. ruſticū
Sic ait. ꝛ timidum ſtimulat. rogat ille feruentem
ſꝑ militi ſupato rogo .i. vincens recede
Parce mihi victo. ſupplico victor abi
pſpera renouat euētus .ſ. ciuē ſꝑ ciuis id ē ſucceſſor bonoꝝ
Leta nouat fortuna ſenem. ſenis vnicus heres
inſcribit meritas acqrit ruſticus diuitias
Scribitur. ꝛ dignas intrat arator opes
iuſticia vincit robora mal⁹ euētus oſtēdit ſꝑ fideles
Jus ſuperat vires. ſors aſpera monſtrat amicos.
pdeſt .i. ꝙ̄ odiū amicicia dolo fiducia
Plus confert odio gratia. fraude fides
.i. in fine ſꝑ libri .i. duobꝫ ꝟſibꝫ intēdit qlibet
Fine ſuo gemino verſu quod continet omnis.
moral.zat exponit interi⁹ ꝯtinet
Fabula declarat. datq; quod intus habet.

¶ Hic ponitur vna hyſtoria. cuius documentū eſt ꝙ iuſticia ſemꝑ
ſuperat iniuſticiam Etiam applicatur ꝙ neceſſitatis tempore vera
dilectio approbatur. ⁊ ꝙ amicicia ꝓualet odio. ⁊ fides fraudi Et hͦ
oſtenditur nobis per duos famulantes vni regi ſcʒ per ciuem anti-
quum ⁊ militē iuuenem Unde iſti duo diu ſeruierunt regi. ⁊ miles
cepit inuidere ciui eo ꝙ multā haberet copiam rerum temporalium
Quare acceſſit regem dicens. Iſte ciuis nō eſt vobis paſtor immo
lupus ꝙ multum ditatus eſt per bona veſtra que furtiue abſtraxit
Et ꝙ verba mea vera ſint ꝓbabo corpore meo ſi negare velit. Un-
de euocauit ciuem in duellum. ſed cum multa eēnt ciui obſtacula v-
num maius fuit. ſ. debilis ſenectus. Et ergo rex conceſſit ipſi ſi ami-
cum aliquem haberet qui ſine p̄mio duellum ꝓ ipſo inire vellet ip-
ſum adduceret. quare ciuis multos probauit amicos: ſed nullum ī-
uenire potuit qui ꝓ ipſo deuellaret. Tandem magnū parauit con-
uiuium omnibus amicis ſuis narrando eis iniuriam ſibi illatā. ſed
nullus miſertus eſt eius. Unde dixit. Quondam multos habui a-
micos quos muneribus mihi ꝓcuraui. nunc autem nullus recom-
penſat. putabam eñ pacifice viuere: ſed inuidia turbauit me. ⁊ qđ
magis doleo multi ſpondent victoriam aduerſario meo. quia ipſe
fortis eſt ⁊ arma nouit. ego autem non. ⁊ nihil pro me eſt niſi cauſa
mea iuſta. Tunc arator cōpatiens domino ſuo dixit. Ego aſſumā
duellum ꝓ te. Quod audiens ciuis gauiſus eſt valde. ⁊ extunc aſſi-
gnatus eſt dies duelli. Die autem deputato ꝯuenerūt. Miles au-
tem in ſeipſo confidens putabat p̄mo ictu interfecere aratorem. ip-
ſumqꝫ clipeo ſe defendētem fortiter inuaſit ictus ſuos inutiliter ex-
pendendo. Aratorem aūt vires ſuas occultantem circumſtans po-
pulus deuictum putabant. ⁊ ꝙ timoris cauſa ſe non defendiſſet. ſʒ
non fuit ita Quare miles ſe viciſſe putans abſtergebat ſudorē a fa-
cie ſua. Arator vero conſiderans militem fatigatum claua ſua per-
cuſſit eū ad nodum cubiti ſui. vnde ⁊ miles in terram cecidit Qđ
vidēs arator dixit militi. ſurge o miles Cui miles. ſurgere nequeo
Cui arator. ſi tu ſedeas ⁊ etiam ſedere volo. Tunc prefectus prece-
pit militi ꝙ ſurgeret et pugnaret. ſin autem ſe victum daret. Mili-
te vero ſurgere nolente prefectus euentum duelli regi intimauit. ꝗ
mandante duellum proſequi prefectus iterum iuſſit eos duellare.
Tunc ſurgens arator dixit militi. domine ſurge. Cui miles. ſurge-
re nolo. Cui arator. ſi ſurrexeris ego ſurgam. ⁊ ſi ſederis ego ſede-
bo. Tunc cum homines circūſtantes riderent prefectus iterū dix-
it aratori. vel pugnes vel te victum fatearis Cui arator. ſi ipſe ſur-
rexerit et ego ſurgam. Cui prefectus. percute eum ⁊ ſurget. quia vꝉ

ni nomen victi habebis vel ipſe. Cui arator. nomen victi non ha-
bebo. ⁊ ſurgens dixit militi. ſurge o miſer. turpe eſt eñ mihi te ſedē
tem percutere. ſimiliter turpe eſt tibi ſedendo mori. Et eum ſurge
re nolentem pungere ⁊ percutere cepit. Tunc miles rogauit eum
vt ſibi parceret ſe victum fatendo. Uidens hoc ciuis valde gauiſus
eſt. ⁊ aratorem omnium bonorum ſuorum heredem conſtituit pro
eo ꝙ ipſum a morte liberauerat. Et per hoc oſtenditur quis ſit ve-
rus amicus ⁊ quis falſus In fine dicit. ꝙ moralitas cuiuſlibet
fabule in fine duobus ſemper concluditur verſibus Moraliter
per ciuem intelligitur vir bonus ⁊ religioſus. per militem intelli-
guntur mali ⁊ inuidi. qui ſemper interpretantur opera iuſti ad ma
lum. dicentes ꝙ ſi quid boni faciat hoc propter vanam gloriam fa
cit. Et tandem cum iſte bonus ⁊ religioſus in ſenectute conſtitut⁹
fuerit ⁊ in extremitate vite ſue. in qua ipſum duellare oportet red
dendo rationem pro omnibus factis ſuis ⁊ cum non inuenit aliquē
amicum quo ſe defendat a morte eterna. poſtremo venit ruſticus id
eſt fides bona ⁊ recta liberans ipſum de manibus inimici. id eſt di
aboli. A quo nos liberare dignetur qui trinus ⁊ vnus regnat in ſe-
cula ſeculorum A M E N

Eſopus fabulator preclariſſimus cū ſuis mo
ralizationib⁹ ad noſtri iſtructionē pulcherrime
appoſitis Impreſſus Dauentrie per me Jaco-
bum de Breda. Anno dm̄. M.cccc.xciiij. tercio
kalendas Auguſti.

BIBLIOTHECA VNIV. IAGELL. CRACOVIENSIS.

Regimdt

Biblioteka Jagiellońska
stdr0013018

Esopus. Daventriae 1494.